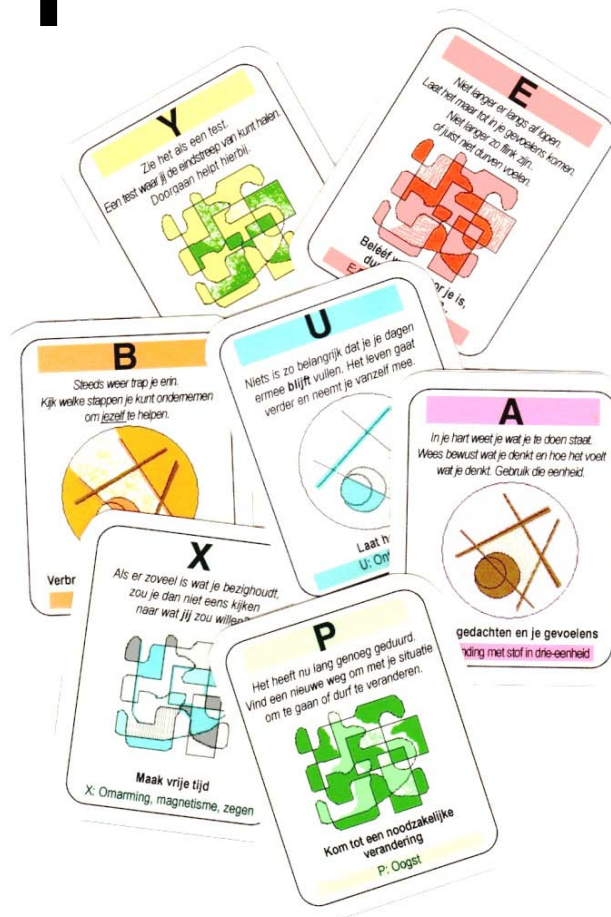
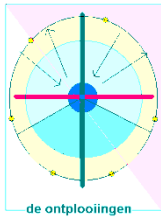


spirituele



letterologie

monique hagemeyer



Letterologie is ontstaan vanuit de symboliek van de losse letters.

Dit tweede boek over de letters van het alfabet gaat over de verbondenheid van de energetische processen die we door te praten als vanzelf de wereld inbrengen. Om iets wat tegelijkertijd gebeurt te beschrijven in een lineaire volgorde is overigens niet eenvoudig.

Het westerse alfabet heeft het in de laatste eeuwen gebracht tot een verzameling van 26 letters. Iedere letter heeft een eigen plaats in het alfabet en geeft een eigen bijdrage in de energetische ondersteuning van het totaal. Onbewust heeft de mens een fantasieus model voor bewustwording gecreëerd.

Het energetische alfabet is samengesteld uit opeenvolgende ontwikkelingsprocessen, die allen tegelijkertijd bestaan. Alle mogelijkheden bestaan continu én er is differentiatie. Dit betekent dat er twee verschillende energieën aanwezig zijn. De een die de mogelijkheden aandraagt en de ander die de differentiatie aanlevert. Twee energieën die tegelijkertijd en afzonderlijk hun eigen werking laten gelden in het lichaam en de geest van een mens.

Het alfabet is door mij opgesplitst in twaalf lettergroepjes. Ieder groepje beschrijft een energetisch ontwikkelingsproces dat voor het totaal nodig is. De groepjes vloeien energetisch volkomen vloeiend in elkaar over. Zoals letters woorden vormen en woorden zinnen. Doordat we via ons taalgebruik alle letters gebruiken, raken we als vanzelf alle processen aan. Zodat we alle processen ook kunnen herkennen. De verschillende processen vormen de onderliggende context van de menselijke evolutie. Er zit een energetische opbouw in het alfabet!

We gebruiken woorden om elkaar uitleg te geven. Zinnen vormen een context waardoor je iets kunt begrijpen. Communicatie is voelen, verstaan, begrijpen en inzien op hetzelfde moment. Alle zintuigen zijn inzetbaar bij communicatie.

Hoe je de woorden van een ander verstaat zegt iets over jezelf. Woorden die we horen of lezen worden in ons innerlijk verbonden met onze eigen gevoelens en overtuigingen. Mijn taak als schrijfster is om de kracht van de taal te gebruiken en opbouwend de energie zo goed mogelijk te verwoorden. Ik heb mijn uiterste best gedaan.



Om te beginnen

De levensloop voor een levend wezen start vanuit bezielde energie en krijgt vervolgens een vertaling naar de materie. Wanneer materie bezielde wordt, ontstaat levensvatbaarheid. De bezieling blijft in energie bestaan en het levende wezen blijft daarmee verbonden tijdens de tijdelijke vorm in de materie. Het levende wezen heeft de vormgeving van een tijdelijke bundeling in energie. Dit is een authenticiteit in een waarneembare materie.

In de waarneembare materie ontwikkelt het lichaam zich, het wezen ontvangt een naam en krijgt een persoonlijkheid. Het wezen verblijft in de tijdelijkheid en in de stoffelijkheid en keert terug door de materie als wezen weer te verlaten.

Kortom: wezen – incarnatie – excarnatie – wezen.

Hierbij wordt altijd een persoonlijke kringloop voltooid.

De mensheid in totaliteit doorloopt ook een kringloop. De menselijke kringloop noemen we evolutie. In het alfabet is deze hele kringloop zelfs al aanwezig. Tegelijkertijd wordt er in de spirituele letterologie uitgegaan van de periode dat het wezen in de incarnatie aanwezig is.

Het menselijke wezen heeft tijdens het leven op aarde te maken met zowel de energie van incarnatie als de energie van excarnatie tegelijkertijd. Ieder leerproces kent een in- en een excarnatie deel. Wanneer 'voor het oog' een leerproces gedaan is, is het prettig dat de energie zich kan vrijmaken en de revenuen blijven bestaan. De 'doorsta- ne pijn' mag in het verleden blijven en de energie ervan mag excarneren.

Wanneer het lichaam tijdens een leerproces in belabberde omstandigheden komt, is het prettig dat het lichaam tijdens een excarnatiefase weer kan herstellen. Genezen is het vrijkomen van 'oude' energie. Dit kan gaan over het genezen van een fikse verkoudheid tot aan het genezen van kanker. Excarnatie vindt altijd aan het eind van een ontplooiing plaats. Het brengt je het schone-lei gevoel.

Wanneer het lichaam zich meer in een excarnerende modus bevindt, vindt er gene- zing plaats. Dit kan alleen passeren na een permanente verhoging in energie. Hierdoor evolueert ook de resterende gebundelde energie. Alle energie die via excarnatie wordt vrijgemaakt kan door andere incarnaties gebruikt worden. Excarnatie brengt ons dus allen evolutie. Zolang we bang zijn van het woord dood, zal het woord excarnatie een nare bijmaak hebben. Maar energetisch is het een fantastisch woord!

Wanneer de slot-excarnatie plaatsvindt en tot voltooiing komt en het wezen terug- keert in de energie is er veel beleving geweest. Er is energie aangetrokken, beleefd en weer afgegeven, zodat je altijd kunt spreken over een geslaagde persoonlijke kring- loop. Het wezen bepaalt het moment van incarneren en het moment van excarneren. Dit is voor het wezen altijd het juiste moment. Wanneer het vanuit het wezen gebeurt, brengt dit verhoging! Loslaten van gehechtheid aan stoffelijkheid brengt ook verhoging. Verhoging is een permanente verandering, een transformatie richting de ziel.



Incarneren

Voordat de eerste ontplooiing in de materie kan starten is er incarnatie nodig. Een in- carnatie is het in den vleze komen van een fractie van de ziel. De ziel bezielt het we- zen* dat de incarnatie gaat vertegenwoordigen en biedt de voorwaarden om aange- trokken te worden. De planeet voorziet dit wezen van passende bouwstoffen. Een in- carnatie start vanuit de ziel en groeit uit tot een (in ons geval) aards lichaam. Met de incarnatie als wezen in de materie begint de eerste ontplooiing.

Het allereerste wat een wezen meemaakt is het 'in de stof komen'. Dit is het waar- maken van de incarnatie. Als wezen maak je op flexibele wijze deel uit van dit lichame- lijke groeiproces. In het begin nog steeds in staat om in en uit 'de stof' te kunnen, be- gint het wezen meer en meer te wennen aan het verbonden zijn aan een stoffelijk li- chaam. Het incarnatieproces van het wezen in de stof is een ontwikkelingsgang. Het werkelijke zelfstandige leven van het wezen start bij de geboorte. Wanneer de inadem- ming start, is de eerste ontplooiing al bezig. Iets wat we dus allemaal hebben meege- maakt. Het wezen beleeft vanaf dat moment de verbondenheid met het lichaam.

Je start als bezielt wezen in een babylichaam. Je start in een lichaam dat deels uit zichzelf beweegt en deels ga je leren om het te besturen. Bij de eerste inadem begint de zelfstandigheid, al is er volkomen afhankelijkheid van de omgeving. Het spel is be- gonnen, je doet mee, en je leert gaandeweg de regels kennen.

*Er wordt een onderscheid gemaakt tussen ziel en wezen. Ziel is en blijft energie in zuivere vormloos- heid en draagt de mogelijkheid in zich van leven brengen. De ziel is trillingsvrij én kan stukjes van zichzelf in trilling brengen. Wanneer de ziel in werking (in trilling) komt, kan er levenskracht gaan vloeien. Deze levenskracht kan wezens vormen. De ziel kan ook stukjes van zichzelf in werking zetten en hiermee geen wezens vormen. Dan staat de werking in dienst van de energieën.

Het wezen is een in trilling zijnd partje van de ziel en kent momenten van trillingsvrijheid om zielsinfor- matie te ontvangen in het lichaam. Het wezen brengt de levenskracht tot in het lichaam. Het wezen kent een lichamelijke verbondenheid met de stoffelijke trillingen.

De eerste ontplooiing a - b - c

De eerste ontplooiing gaat over 'van binnen naar buiten'. Zodra de eerste ontplooiing start, bestaat er een raakpunt. Dit raakpunt bevindt zich in de tijdelijkheid en de tijdloosheid tegelijkertijd. Zodat het proces zichzelf te allen tijde terug kan vinden in de plaatsloze plaats in de binnenwereld van het individu.

Zodra we als wezen in een lichaam aanwezig zijn, beginnen we ons van binnenuit al snel te openen voor de omgeving. Het overlevingsinstinct - een facet van de eerste ontplooiing - brengt dit als vanzelf tot stand. Aangestuurd door het wezen en ingebed in een automatisme om te overleven helpt de eerste ontplooiing het wezen om in de zichtbare wereld te gaan ontdekken. Deze eerste ontplooiing blijft gedurende het hele leven bestaan en zal bij nieuwe levensfasen opnieuw worden opgestart vanuit het wezen. De eerste ontplooiing is een ontwikkelingsgang die begint vanuit afhankelijkheid en vandaar op weg gaat naar zelfstandigheid.

Het wezen beheerst vrij snel de verbinding om 'van binnen naar buiten' te komen en probeert dit altijd in de grootst mogelijke harmonie te laten verlopen. Er is lichaam, er is wezen en er vormt zich door de wisseling van binnen naar buiten een beetje aan onbewuste geest. Wanneer deze ontplooiing van buitenaf onder druk gezet wordt, ontstaat er onbalans die in de nog onbewuste geest opgeslagen wordt. Dit verstoort de harmonie en de verbinding van binnen naar buiten raakt van slag. Wordt er regelmatig van buitenaf druk aangeleverd, dan kan er een verstoring optreden die in het latere leven herstel nodig heeft. Het proces naar zelfstandigheid wordt immers onderbroken.

De kracht van de eerste ontplooiing is om iets nieuws aan te gaan van binnenuit; om dit nieuwe vervolgens in de buitenwereld te herkennen als al bestaand, en om het zelf te ontwikkelen als vaardigheid. De eerste ontplooiing brengt dat wat er van binnen zit naar buiten. Iedere nieuwe start die er gemaakt wordt, loopt van beginnening via allerlei vormen van lering naar gevorderde en vandaar naar ervaringsdeskundige.

Wanneer er een nieuwe ontwikkeling aangegaan wordt, begint de aanvraag hiervoor in het innerlijk. Het begint met aandacht genereren om het nieuwe op te gaan pakken. Dan komt de fase waarin de leraar verschijnt en men via een leraar (de buitenwereld) leerstof krijgt aangeboden. Zodra het kennen en het kunnen met elkaar verbonden zijn, komt de fase waarin het geleerde in de praktijk gebracht kan worden. Het cirkeltje komt rond wanneer het geleerde uitgedragen wordt. Van leerling naar leraar. Van beginnening via gevorderde naar ervaringsdeskundige.

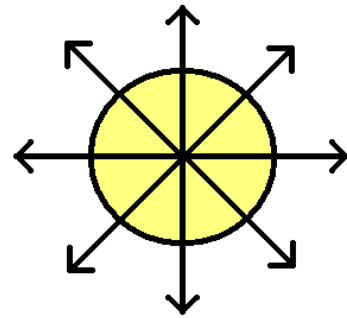
Een nieuwe levensfase begint in de binnenwereld en kent een geleidelijke start. Nieuwe levensfasen zijn: de overgang van kleuter naar schoolkind, naar puber, naar adolescent, naar volwassene, de midlife-periode, de meno-(peno)pauze, het ouder worden en de ouderdom. Iedere nieuwe levensfase biedt een scala aan gevoelens die beleefd kunnen worden.

In de leefomgeving leven we met mensen die in andere levensfasen zitten. Denk aan familie, collega's, kinderen, burens enz. Dit heeft als vanzelf impact op de eerste ontplooiing. Vaak is de levensfase waarin je bezig bent nog onvoldoende afgerond, wanneer er een volgende levensfase bij komt.

De letters van de eerste ontplooiing zijn: A = verbinding met de stof in drie-eenheid.

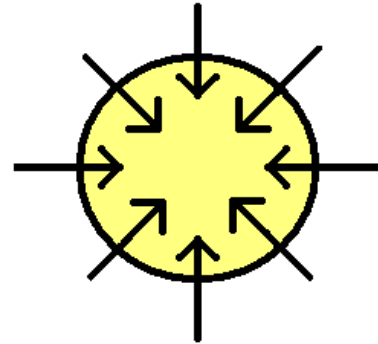
B = capabel zijn in begrip van.

C = omarmend, karmatisch van oorsprong, contactueel.



De tweede ontplooiing d - e - f

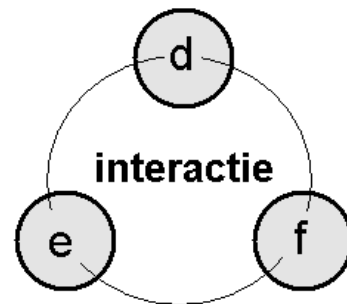
De tweede ontplooiing gaat over weerspiegeling. Iedere weerspiegeling is in overeenstemming met de zielsbedoeling. Daar waar er in de binnenwereld te weinig aandacht gaat naar de zielsbedoeling ontstaat er een weerspiegeling in de buitenwereld. De aandacht komt nu vanuit de buitenwereld af op de binnenwereld. Wanneer de zielsbedoeling via de buitenwereld wederom in het innerlijk tot bloei komt, vermindert de heftigheid van deze ontplooiing. De intensiteit van de signaalgeving uit de buitenwereld vermindert en de innerlijke belevingswereld komt meer in vrede. De tweede ontplooiing gaat over 'van buiten naar binnen'. Van de grote buitenwereld met alle mogelijkheden naar het kleine persoonlijke en van beleving dankzij de buitenwereld naar de betekenis ervan in het innerlijk.



Bij iedere overgang naar een nieuwe levensfase 'herstart' er ook een tweede ontplooiing. De tweede ontplooiing houdt alles wat er gebeurd is bij elkaar. De spiegel vertelt je dat je ouder bent geworden. Innerlijk voel je je niet ouder, eerder wijzer.

Gebeurtenissen hebben de functie om je naar een volgend beleven te brengen. Gebeurtenissen dragen de waarde om rijping te laten plaatsvinden. Hierdoor ontstaan er in de binnenwereld en in de buitenwereld allerlei met elkaar verbonden gevoelens en gedachten. Er wordt *interactie* gevormd.

Interactie is de invloedssfeer die altijd effect heeft op alle partijen, maar de interactie bevindt zich voornamelijk tussen de partijen in. Interactie brengt ontmoetingen tot stand. Interactie is te vinden in ontplooiing (ontwikkeling), in ontplooiing (loslaten van jezelf als het slachtoffer zijn van), in wilskracht, in openheid, in dienstbaarheid enz. Interactie brengt de ondersteuning in de zielsbedoeling voor alle betrokkenen tot stand! Interactie is het middel om de geest van de betrokkenen in ontwikkeling te brengen. Interactie is ook verbonden met karma.



De tweede ontplooiing verbindt de buitenwereld met de binnenwereld en maakt het tot één geheel. De plaats die we innemen in de wereld (en in de binnenwereld die daardoor ontstaat) is een gevolg van een steeds verder uitkristalliserende tweede ontplooiing. Deze ontplooiing start op je eerste dag en loopt door tot je laatste dag. De lijn die deze ontplooiing biedt is startend vanuit 'de onbewustheid van het begin', doorlopend naar steeds scherper zien wat er aan de hand is. Bij iedere overgang van levensfase naar levensfase geven gebeurtenissen allerlei verbindingen. Belevingen die heftiger worden in weerspiegeling en verminderen in scherpte zodra de zielsbedoeling weer in stroming is gebracht.

De letters die bij de tweede ontplooiing horen zijn de D, de E en de F.

D = overgang in levensfasen.

E = belevende verbindingen.

F = scherp, heftig

De derde ontplooiing g - h

In de derde ontplooiing zijn de energieën van de potentie (G) verbonden met die van de aandacht (H). Potentie is een zielskwaliteit, terwijl aandacht behoort bij de geest en het ego. De ziel gebruikt geen woorden om iets begrijpelijk te maken. Dat komt omdat de ziel onvertaalbare, trillingsvrije energie is. Het wezen heeft in de persoonlijkheid de meest directe verbinding met de ziel. In de derde ontplooiing gaat het dus om de ziel in verbondenheid te houden met de geest en het ego. Wanneer iets vanuit de ziel gewenst is, gaat er in het wezen van de persoon als vanzelf aandacht voor ontstaan. De ziel zorgt dat je in bepaalde omstandigheden komt te verkeren. Het wezen gebruikt de omstandigheden voor de verwerkelijking van de zielsbedoeling. De geest en het ego worden gebruikt om van de ervaringen te genieten of er met zo min mogelijk kleeerscheuren doorheen te komen.

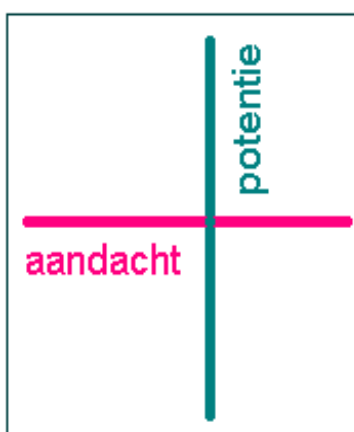
Het wezen/de essentie is de vertegenwoordiger van de ziel in de materie. Een persoonlijkheid is opgebouwd uit een wezen en een ego, die beiden gebruik maken van geest. Het *zijn* is de samenkomst van wezen en ego in geest. De onderlinge verhouding tussen wezen en ego bepaalt wat er door de geest in beleving gebracht wordt.

Is er meer wezen dan ego, dan ontvangt dat wat interesse vraagt vanuit de ziel meer potentie. Steeds meer potentie naarmate de interesse groeit. Als een talent dat gevoed wordt. Hierdoor wordt – als vanzelf – het ego geprikkeld en uitgenodigd om de interesse te volgen. Dit geeft resultaten die bij het incarnatieplan horen.

Is er meer ego dan wezen, dan bepalen de overtuigingen in het ego de leefweg.

Het 'zijn' is de brandstof, opgebouwd uit wezen en ego. De geest is de bestuurder. De geest gebruikt zowel wezen als ego. Het kan echter voorkomen dat er voldoende brandstof voor iets leeft, maar dat er in het ego beperkende overtuigingen bestaan. Het ego draagt de sterkste energie van manifestatie, omdat het een aardse kwaliteit heeft. Wanneer er overtuigingen in het ego leven dat iets onmogelijk is in iets dat wel gewenst wordt door het wezen, dan is het effect in manifesteren klein. Zo zitten beperkende overtuigingen vanuit het ego de zielsbedoeling dwars. Hierdoor worden de aangeleverde omstandigheden heftiger en heftiger. Met als doel om uiteindelijk in het ego tot overgave te komen, zodat de zielsbedoeling alsnog vervuld kan gaan worden.

Aan de andere kant kun je ook van alles willen en aandacht geven, maar als het niet in de zielsbedoeling zit, komt het ook niet tot manifestatie. Het wezen met de potentie en het ego met de aandacht hebben een verschillende manier om iets voor elkaar te krijgen. Het ego is gekleurd naar het verleden en het wezen is gericht op evolutie en de zielsbedoeling. De geest probeert dit alles samen te brengen.



Het wezen is verbonden met de verticale lijn en de potentie. Deze lijn symboliseert alle mogelijkheden in alle tijden en in alle ruimte. Het wezen is het holistische deel in onszelf. Deze verticale potentiële lijn is verbonden met het geheel. Het wezen draagt de talenten en de natuurlijke aanleg. Dit is evenzeer potentie.

Het wezen kan informatie ontvangen vanuit een veel grotere reikwijdte dan het ego. Het wezen kan zelfs informatie ontvangen door alle tijd en ruimte heen vanuit de geest van de hele mensheid.

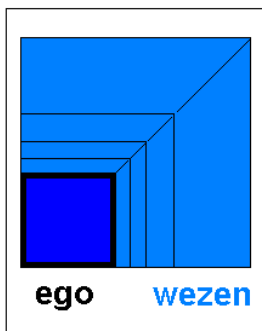
De horizontale lijn vertegenwoordigt het ego en symboliseert aandacht. Het maakt hierbij niet uit of het ego

aandacht vraagt of geeft. Het ego is de behouder van de ervaringen van een persoonlijkheid. Het ego vraagt constant om aandacht. Het ego heeft aandacht nodig om zichzelf in stand te houden. Het ego zorgt voor voldoende "mij in mij". 'Mij in mij' is ego in de persoonlijkheid beleven. Aandacht geven vanuit het ego kan plezierig zijn voor alle betrokkenen. Het ego kan zich ook egocentrisch gedragen en dan is het alleen volledig gericht op het eigen belang. Het ego gebruikt aandacht om dat ergens op te richten. Gerichte aandacht is in staat om veel tot manifestatie te brengen.

Zowel het ego als het wezen maakt gebruik van de geest. De geest betekent het kunnen gebruiken van alle gedachten en alle gevoelens in alle gradaties.

Het ego werkt regelmatig met repetitie en bestendiging om iets te manifesteren.

Het wezen gebruikt de drang naar vernieuwing en zoekt ontplooiing. De derde ontplooiing vraagt om opmerkzaamheid voor potentie en aandacht. Het is de ontplooiing die wezenlijke zaken voorop kan zetten. Dit brengt ontwikkeling van de geest.



Aandacht leert je zeggen dat je in plaats van 'niet ziek' liever gezond bent. Het leert je te zeggen wat je wél wilt zijn. Het ego maakt gebruik van ja en nee om prettig en onprettig uit elkaar te houden. Het ego gaat maar één leven mee en heeft daarin de taak om dat wat op wezensniveau gewenst wordt om te zetten naar manifestatie.

Omdat wezen en ego verpakt zitten in één persoonlijkheid zijn ze niet zo eenvoudig uit elkaar te houden. Het ego vormt de kern voor het overleven, terwijl het wezen kan uitwaaiëren over grotere gebieden. Beiden maken gebruik van geest. Het ego gebruikt geest voor zelfbehoud, het wezen voor nieuwe mogelijkheden. Geest vormt gedachten met een ondertoon als basisgevoel. De drie basisgevoelens zijn: angst en twijfel (beide behorend bij het ego) en vertrouwen (behorend bij het wezen).

Angst treedt op bij overleven, twijfel brengt niets tot daadkracht en vertrouwen opent de weg. Iedere gebeurtenis die door vertrouwen gedragen wordt, is geactiveerd door het wezen. De potentie van het wezen wordt zo door het ego gemanifesteerd. Het wezen brengt het ego iedere keer weer op het juiste spoor voor verwerkelijking van de zielsbedoeling. Ego en wezen hebben elkaar nodig!

Het ego toont in energie het meest compact. Het draagt de grootste densiteit, omdat het ego zich kan manifesteren dankzij daadkracht. Manifesteren is de aardse energie gebruiken om zichtbaarheid te creëren. Een ego dient voldoende "mij in mij" te ervaren. Te weinig ego zorgt voor een te weinig "mij in mij", waardoor de zeggingskracht afneemt. Te veel ego zorgt voor een teveel "mij in mij" waardoor de focus op de eigen overtuigingen en prestaties komt te liggen. Teveel "mij in mij" zorgt voor constant vergelijken van anderen met zichzelf. Drie keer raden wie er wint? De hoeveelheid ego bepaalt de uitkomst over zichzelf. Het teveel aan "mij in mij" zal zichzelf tot winnaar benoemen. Het heeft dan een tekort aan wezenskracht en de zielsbedoeling stagneert. Dit zelfvertrouwen van het ego is schijn! Het heeft niets te maken met het vertrouwen van het wezen en de juiste weg in de zielsbedoeling. Het wezen zal altijd op zoek gaan naar eenwording met anderen. Het vertrouwen dat dan wordt uitgestraald is werkelijk van een andere orde. Het vertrouwen van het wezen brengt overeenkomsten, eenwording en verbinding tot stand. Geen winst of victorie. De verschillen vallen eerder weg dan dat ze uitvergroet worden.

De letters die bij de derde ontplooiing horen zijn de G en de H.

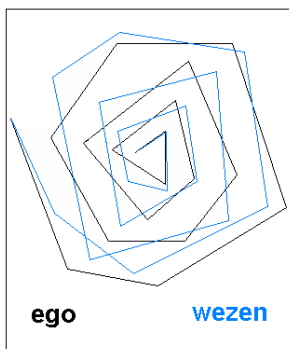
G potentie
H aandacht

De vierde ontplooiing i - j

De term ontplooiën past perfect bij deze ontplooiing. Deze ontplooiing brengt vanuit energie gezien een sterke kracht tot manifesteren. Het geeft ten volle detaillering in de persoonlijkheid. Hier ontstaat de stoffelijke uniciteit. De vierde ontplooiing is er eentje van zich stapsgewijs steeds verder ontwikkelen op het individuele vlak. Op weg zijn naar een persoonlijke uitkristallisatie. Gedurende het hele leven blijf je je hierin ontplooiën. Alle gebeurtenissen hebben effect, op bewust of onbewust niveau.

Ontplooiën gaat over ontvangen, beleven, leren, en over weten en uitdragen. Alles hierin is persoonlijk. Alles wat je leert is persoonlijk. Dat wat je weet is persoonlijk en dat wat je uitdraagt is persoonlijk. Heb je iets geleerd van een ander en wil je dit doorgeven, dan nog wordt het jouw wijze van uitdragen. Informatieoverdracht is energetisch verbonden met de overdrager. Er ontstaat verbinding tussen de overdrager en de ontvanger. Via informatie-overdracht ontstaan er ongelooflijk veel verbindingen!

Hierdoor ontstaat meer interactie (derde ontplooiing) en zo koppelen de 3^e en 4^e ontplooiing aan elkaar. In de derde ontplooiing hebben we gezien dat er geest en ego te ontwikkelen valt en dat ziel zichzelf op 'verticale wijze' ontplooit en het ego dit doet op 'horizontale wijze'.



In de vierde ontplooiing worden de ontwikkelgangen van wezen en ego bij elkaar gebracht door de geest. Zowel wezen als ego gebruiken geest als communicatiemiddel. Geest betekent het totaal van alle gedachten en gevoelens die er maar mogelijk kunnen zijn in alle mogelijke gradaties van beleving. Keuze te over.

De ziel - gebruikmakend van wezen om de zielsbedoeling te verwerkelijken - kan via het wezen geest in de vorm van gevoel aandragen. Dit hebben we intuïtie genoemd, als een facet van het geweten. Intuïtie geeft informatie die je op dat moment (nog) niet kunt plaatsen. Intuïtie geeft je informatie over de (nabije) toekomst. De informatie die via het wezen ontstaat, heeft nog geen herkenning in de manifestatie tot dan toe, maar geeft signaal vanuit een eventuele toekomst. Intuïtie opvolgen brengt ego en wezen nader tot elkaar. Het wezen als het ondersteunende deel en het ego als het manifesterende deel kunnen uitstekend tegelijkertijd naast elkaar bestaan. Het ego met de eigen wil is nogal eens geneigd om een ander pad te bewandelen dan het wezen. Meestal start de mogelijkheid tot onderling contact vanuit het wezen. Dit omdat het wezen vanuit de toekomst wordt gevoed, om het ego op één lijn te brengen met zichzelf om zo de zielsbedoeling te kunnen volgen. Tijdens een diepe ontspanning voegt het ego zich naar het wezen. Het ego kan zich zo vrijwillig leren overgeven aan het wezen.

Ontplooiën is ook ontvouwen. Een opgevouwen papier ontvouwen is openen. Ontvouwen is openen en van vorm/houding veranderen. Er ontstaat verandering. Verandering maakt het ontvouwen zichtbaar. Voor de ziel betekent ontvouwen dat het leven zich in de materie steeds opnieuw verbindt tot een uitgekristalliseerde vorm. De ziel behoudt de werking van de beleefde levens. Voor het ego is ontvouwen iets dat maar één leven meegaat. Het ego heeft hiervoor altijd steun van het wezen. Het wezen beschikt over het geweten. Het geweten heeft afstamming in de ziel.

De geest is in staat om het wezen en het ego te verbinden, omdat geest eenvoudigweg over tijd en ruimte heen kan gaan. Zodat spontane visioenen (ook van vorige levens) in het huidige leven beleefd kunnen worden. Er ontstaat dankzij deze vierde ontplooiing zoveel detaillering die beleefd en herleefd kan worden in een persoonlijkheid.

Het ego beleeft zichzelf als individuele persoonlijkheid. Dankzij het ego lijkt het iedere keer weer nieuw in een volgend “poppetje” van de ziel.

Wil de ziel een aantal mogelijkheden tegelijk ervaren dan zijn er meer persoonlijkheden nodig om dit te bewerkstelligen. Dan creëert de ziel gewoon meer ‘poppetjes’.

Een nieuw humaan lichaam begint te ontplooien zodra eicel en zaadcel elkaar ontmoeten. Deze samensmelting begint zich direct daarna te ontvouwen en bevat tijdens het levend zijn in de materie ziel en geest. Deze verschillende energieën van ziel en geest bevinden zich zonder vaste verblijfplaats in en/of rondom het lichaam. Het ego start pas na de geboorte en is volledig verbonden met het lichaam. Alle drie (ziel, geest en ego) kunnen interactie aangaan. De ontelbare mogelijkheden die hierdoor ontstaan geven volop variatie. De vierde ontplooiing is zich bewust van de grote speelruimte die er is.

De letters die bij de vierde ontplooiing horen zijn de I en de J.

I afwerking in detail

J persoonlijk, aangehaakte energie

Een overzicht tot nu toe

De zielsenergie maakt gebruik van een persoonlijkheid in een lichaam, zodat er individuele beleving kan plaatsvinden.

De energie kan van binnen naar buiten en omgekeerd. (1^e en 2^e ontplooiing)

De energie kan er van het grootste tot in het kleinste in aanwezig zijn als in een hologram. (3^e en 4^e ontplooiing)

Welke energieën er in de persoonlijkheid in werking treden om tot beleving gebracht te worden is keuze van de ziel. Dit omdat de ziel de zielsbedoeling heeft gecreëerd. Een zielsbedoeling lijkt op een verborgen agenda en gaat altijd over ervaren van liefde en kracht.

De ziel creëert het wezen/de essentie als de directe verbinding tussen energie en stof.

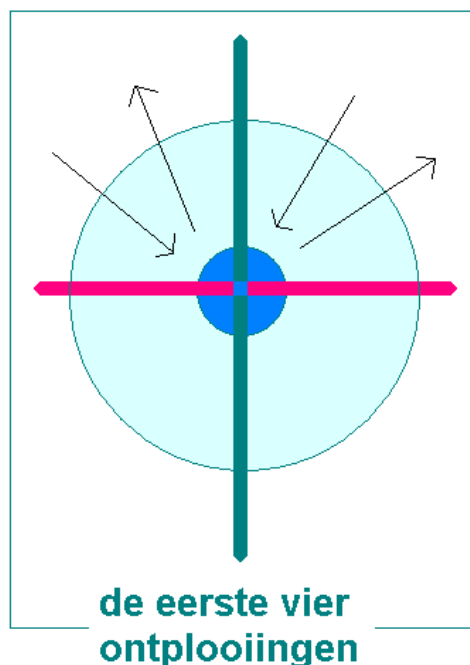
De geest wordt ingezet om het licht te beleven en om steeds opnieuw de keuze te laten tussen verlichten of verzwaren.

Het ego is de energie die kiest en wil. Bewust of niet. Vrijwillig of niet.

De belevende persoonlijkheid ervaart dit alles als zijn/haar leven. En dit zijn nog maar de eerste vier ontplooiingen.

De eerste vier ontplooiingen hebben de menselijke evolutie op gang gebracht.

Nu is er een ontplooiing nodig die het hele gebeuren samenbrengt. Om alles aan elkaar te kunnen verbinden is er oorzaak en gevolg nodig.

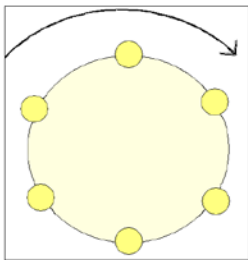


De vijfde ontplooiing k - l

De vijfde ontplooiing bestaat uit de mogelijkheid om evenwicht te produceren zodat er een tijdelijke rust ontstaat in de zich steeds bewegende ontplooiingen. Evenwicht in voortgang is een krachtige ontplooiing.

In deze ontplooiing zijn er twee vrijheden om te gaan herkennen: die van de snelheid en die van de traagheid. Het tempo van ontwikkelen kan veranderen. Er bestaat op ieder moment de vrijheid om snel of langzaam te gaan. Er bestaat geen goed of fout in de snelheid die gekozen wordt. Wel is de beleving anders.

Mensen ontvangen allerlei belevingen. Er zijn belevingen waar om gevraagd is en er zijn belevingen waar niet om gevraagd werd. Alle belevingen die passeren hebben een functie voor de ziel. Het ligt aan de flexibiliteit en de aard van het ego hoe de reactie op deze belevingen zal zijn.



Het tempo van karmische werking hoort bij de vijfde ontplooiing. Karma betekent belevend erven. Dit houdt in dat er eerst **beleefd** dient te worden voordat er verandering kan starten!

Bovendien krijg je automatisch mee / erf je wat je nodig hebt voor de zielsbedoeling, voor de verborgen agenda. De enige die hier niets van weet is het ego. Het wezen wordt via het geweten hierover geïnformeerd. De ontplooiingen gaan uit van belevingen in dit leven, niet van vorige levens. Het ego heeft immers niets van die vorige levens meegemaakt.

Wat er karmisch vanuit de buitenwereld wordt aangedragen krijgt in het innerlijk altijd een reactie. Het ego heeft geen weet van het karma, maar door het te beleven kunnen er wel inzichten ontstaan. Wanneer het inzicht aanwezig is, *kán* er een verandering starten *met behulp van* het ego. Lukt de verandering, dan is het snelle tempo beleefd. Lukt de verandering niet, dan is er een langzamer tempo gaande en er is eerst meer beleving te gaan. Zodra een karmische verandering is gestart is er geen weg terug. De vijfde ontplooiing is in continuïteit aanwezig.

‘Evenwicht in voortgang’ is de gulden middenweg bewandelen. Hierin bestaat speelruimte zonder al te veel pijnlijke lessen. In het juiste tempo wordt er karmische werking tot beleving gebracht. Balancering in het ontvangen van belevingen brengt de vijfde ontplooiing in een rustiger vaarwater. Evenwicht in lichaam, geest en ziel brengt de juiste bedoeling tot manifestatie. Ego en wezen komen dicht bij elkaar en wezen en ziel liggen in elkaars verlengde.

Wezen en ziel zijn verschillend. Ziel is pure energie in volledige eenheid en niets anders dan dat. De ziel komt in werking om levenservaringen te beleven. Het wezen is dienend aan de ziel en is ook dienend aan de persoonlijkheid. Het wezen volgt de energie in werking. Het wezen is meer ‘plaatsgebonden’ en vergezelt de geest na de overgang. Het wezen wordt gevoed door het geweten. Het wezen bepaalt het moment van loslaten van het lichaam. Dit gebeurt in overleg met de ziel. De ziel kent de voorstelling, de persoonlijkheid is de speler, en ego en wezen ‘vechten’ om de regie.

Door karmische werking doet een persoonlijkheid ervaringen op. Ervaringen creëren herinneringen. Herinneringen worden als programmatie weer naar buiten gebracht, en daar weer beantwoord. Karmische werking is de ware aard van interactie. Alles wat iemand overkomt, heeft op vele manieren verbinding met vele mensen.

Interactie zorgt dat er voor iedereen het passende karma passeert! Dit alles behoort bij de evolutie, die alle betrokkenen op hun eigen wijze ondergaan. Dat er belevingen bij zijn die verwarrend, schokkend of vernietigend zijn, hoort bij het spel in deze speel-

ruimte. Daar waar pijnlijke speelruimte beleefd wordt, regeert de ziel.
De mens heeft in het liefdevolle menszijn nog veel te ontdekken.

De vijfde ontplooiing gaat over ervaringen opdoen. Ervaringen lijken op sterke lijm, die alles met alles verbindt. De vijfde ontplooiing zorgt dat de karmische werking hoe dan ook doorgang vindt. Groei is het sleutelwoord dat erbij hoort. Bewust of onbewust doet niet ter zake. Groei is ontwikkeling. Groei is een ander woord voor evolutie. Evolutie is gekoppeld aan 'evenwicht in voortgang'. Karma en evolutie worden samengebracht in deze ontplooiing. Dit om de voortgang te waarborgen.

De letters die bij de vijfde ontplooiing horen zijn de K en de L.

K evenwicht

L gestaag voortgaand, doorzetten

De zesde ontplooiing m - n

In de zesde ontplooiing start het bewuste tweevoudige. Het tweevoud herkennen is beseffen dat er ego en wezen bestaan en dat het ego anders reageert dan het wezen. Het wezen zal een situatie vanuit toekomstige gunstigheid beantwoorden, terwijl het ego niet anders kan dan er op reageren vanuit het verleden. Het ego met volle hulp van het bewuste, het onderbewuste en alle zintuigen kán alleen reageren vanuit opgedane informatie. Het ego leert *na* opslag van een beleving. Het ego leert door de beleving te vergelijken met wat het al heeft opgeslagen.

Het ego reageert altijd vanuit het verleden. Zo ontstaan er reactieketens die zelfs zeer lang kunnen blijven bestaan. Hierbij spreken we over vele tientallen jaren! Steeds opnieuw wordt er verleden in het heden gebracht via bestaande reactieketens. Dankzij de vorige ontplooiing blijft het aanwezig binnen de karmische werking zodat het steeds opnieuw in een andere situatie tot ontwikkeling gebracht kan worden.

De zesde ontplooiing brengt duidelijkheid in de werking van ego en wezen. Dit tweevoud brengt twee verschillende werkingen van energie samen in een bewust beleefbare vorm in het lichaam. Onderscheidingsvermogen tussen het ego en het wezen heeft effect op de nog komende ontplooiingen. Het bepaalt of er bewustzijn aanwezig is of nog moet ontstaan. Daar waar er al bewustzijn is, geven de komende ontplooiingen minder last. Daar waar er onbewustheid leeft over het tweevoud, komen diepere dalen of hogere bergen die doorleefd moeten worden.

Het tweevoud bewust beleefbaar maken in zichzelf hoort bij deze ontplooiing. Dit bewust beleven in een lichaam brengt herkenning in de karmische werking.

Deze ontplooiing geeft de zielsbedoeling kans te beschikken over bewuste tweevoud. Dankzij het wezen, dat voor de toekomst weet wat het dient te verwerklijken, kun je beschikken over een ondersteunende lotsbestemming. Deze kan verschillen van de wensen, die het ego voor de toekomst heeft. Zodra dit het geval is, wordt er innerlijk 'strijd' ervaren. Het ego en wezen hebben dan een ander belang voor ogen. Zodra je dit ervaart, is het goed om het tweevoud op te zoeken. Het ego kiest altijd voor het zo goed mogelijk beschermen van de persoonlijkheid. Het wezen/de essentie kiest altijd voor de zielsbedoeling. Het wezen zal je ondersteunen in de veranderingen. Het ego staat je bij in het behouden van hetzelfde. Als ego en wezen in hun doel sterk van elkaar verschillen en het ego langere tijd op kop ligt, blijft er innerlijke onvrede bestaan en het lichaam brengt dit op de een of andere manier tot uiting. De een krijgt last van een pijnlijke rug, de ander krijgt een maagzweer. Iedere persoonlijkheid heeft wel ergens een lichamelijk zwaktepunt. Variaties te over. Het is zeker dat bij een langdurige onvrede tussen het ego en het wezen het lichaam de zaak aan het licht brengt.

Iedere stagnatie tussen ego en wezen is een strijd om bewustzijn. Welke energie er gaat winnen? Hoe meer het ego bewust wordt in het bestaan van de tweevoudigheid, hoe eerder het ego bereid is om het wezen de honneurs te gunnen, aangezien beider taken vereenvoudigen als het wezen de teugels in handen heeft. Overgave aan het wezen is een slimme zet van het ego.

Er bestaat een groot verschil tussen ageren en reageren. Het wezen kan als enige ageren. Het ego draagt zorg voor het reageren. Ageren is de aanzet aanleveren voor een verandering. Dankzij het wezen ontstaat verandering. Het wezen ageert, het ego re - ageert.



Het ego heeft zelfs al gereageerd voordat het ego het ageren van het wezen kán herkennen. Het ego geeft een reactie vanuit eerder aangeleverde beleving. Zodra er een reactie gestart is, volgt er meestal een hele keten van reactie op reactie. Zo blijft het ego heer en meester. Het ego is de verbinding tussen de buitenwereld en de binnenwereld en reageert op beide werelden met evenveel genoeg. Het is ook de taak van het ego om dit contact tussen de buiten- en de binnenwereld in stand te houden.

Het ego reageert ook op innerlijke gedachten en gevoelens. Zolang er reactie is, heeft het ego de regie in handen. Het ego kan jarenlang in reactieketens vast blijven zitten, net zolang tot het ego het ageren van het wezen leert herkennen en er zich aan overgeeft. Het is de enige manier om een reactieketen te stoppen.

Het lichaam is de uitkristallisatie van de 'samenwerking' tussen ego en wezen. Ego en wezen dragen echter ieder een eigen levensvisie. Zo wordt het ego voor een groot deel gevormd dankzij de programmatie van anderen (beginnend bij de ouders als programmeurs en doorlopend tot de presentatoren van het dagelijkse nieuws).

Terwijl het wezen verbonden is met de ziel, die de zielsbedoeling verlangt, ontstaan door deze zo goed bedoelde programmatie verschillende innerlijke belangen. De ouders hebben immers geen flauw idee wat de zielsbedoeling van hun spruit zou kunnen zijn. De zielsbedoeling is meestal anders dan de informatie die het ego wordt aangeleerd. De ouders (de protectors) ondersteunen het kind vanuit hun eigen ervaring en intuïtie. Het duurt een aantal jaren voordat een menselijk wezen zich een beetje zelfstandig in de wereld kan handhaven. Protectie is nodig. Het gebeurt maar zelden dat bij het kind de innerlijke belangen tussen het ego (als opslagmedium voor programmatie) en het wezen vrij klein blijven. Langdurige onbalans in innerlijke belangen heeft effect op de gezondheid. Het is ook zo dat het erg lang kan duren voordat het lichaam dit 'innerlijke conflict' heeft omgezet naar een klacht. Hierbij wordt de klacht gebruikt om de balans te herstellen. Wanneer het wezen de ruimte krijgt en de innerlijke onbalans vermindert, kunnen veel klachten verdwijnen.

De zesde ontplooiing blijft het gehele leven actief. Er blijft ontdekking, herkenning, en herstel mogelijk tot op hoge leeftijd. Tegenwoordig wordt er meer tijd vrijgemaakt voor verdieping in het innerlijk en deze ontplooiing zal aan waarde winnen. Er leven nog veel mensen die geen ontdekkingen hebben gedaan richting wezen en ego.

Het ego met de programmatie kan sterk verschillen met de passie van het wezen. Volgt een persoonlijkheid de ingebrachte programmatie of volgt een persoonlijkheid de passie van het wezen? Worden wat je wilt, en doen waar je voor bedoeld bent brengt het wezen naar boven. Wanneer de programmatie veel overeenkomsten heeft met de passie van het wezen verkeren we in blakende gezondheid.

De letters die bij de zesde ontplooiing horen zijn de M en de N.

M kosmische verbinding

N geeft de beschikking kans te beschikken over

De zevende ontplooiing o - p - q

De zevende ontplooiing *begint* met overgave aan de bedoeling van de incarnatie. Het wezen zal iedere keer impulsen geven van ageren. Daar waar het ego de ruimte neemt om het wezen te volgen, ontstaat er een reactieketen om de bedoeling van incarnatie helder te maken. Het talent komt in ontwikkeling. Ieder talent dat de kans krijgt zichzelf te ontwikkelen in eigen tempo, mate en manier brengt de bedoeling van de incarnatie dichterbij. Dat er kansen geboden worden en er ondersteuning komt, lijkt als vanzelf te ontstaan. Niet alleen op persoonlijk gebied, ook op grotere schaal kan de bedoeling van de incarnatie uitwerking krijgen. Anderen worden er automatisch bij betrokken om via vrije keuze mee te werken in een uitgebreidere zielsbedoeling. Daar waar meerdere mensen 'als vanzelf' aangetrokken worden om bij een project aanwezig te zijn en er een bijdrage aan te leveren vind je de zevende ontplooiing in actie!

Deze ontplooiing gaat over iets vanuit het *wezen* tot manifestatie brengen. Niet alleen iets in de wereld manifesteren voor jezelf, maar iets 'afleveren' ten gunste van het grotere geheel. Wanneer dit gebeurt, ontstaat er een speciale energetische verbinding die lijkt op 'oogsten'. De opbrengst van dit soort manifestaties raakt direct bij meerdere mensen het wezen. Na 'de oogst' kan er een ander proces gemanifesteerd worden. Of er kan blijvend oogst binnengehaald worden van datgene wat er is gemanifesteerd. Zo kunnen sommigen de rest van hun leven teren op iets wat in hun eerdere jaren een diepere betekenis had voor meerdere mensen.

De meeste mensen zijn echter onderweg om stappen te zetten in de eigen zielsbedoeling. Alles wat er aan zielsbedoeling verwerkelijkt wordt draagt de menselijke evolutie een stapje verder. Ieder levend mens doet hieraan mee, bewust of onbewust.



Dit 1^e inwijdingssymbool activeert deze ontplooiing.*

* Dit symbool wordt op ongeveer vijf centimeter boven het hoofd geplaatst, zodat het wezen met de ziels-bedoeling gemakkelijker tot manifestatie komt.

(Plaats je het symbool boven het hoofd van een ander, ga dan achter de persoon staan. Volg een paar keer met je hand de lijn van het symbool heen en weer totdat je voelt dat er rust ontstaat.)

Het geweten is een geest-ziel-connectie. Het is ge - weten. Al eerder bestond dit weten waaruit nu geput wordt. Het geweten is zuiver informatiedrager. Het geweten is een geestelijk reeds beleefde ervaring van een eerder leven. De ziel bepaalt de wenselijkheid voor herhaling in de huidige incarnatie. Om dit in de persoonlijkheid te kunnen beleven is er activatie van het wezen nodig in combinatie met het kunnen verstaan van de boodschap. Wanneer het geweten spreekt, is dit niet te verifiëren via het ego. Het geweten wordt in de persoonlijkheid dus via het wezen geactiveerd. Op zo'n moment 'wint' het wezen het van het ego. Het ego is even uitgeschakeld, al zal het zich snel genoeg weer melden. Evenzogoed is het geweten in staat je te behoeden voor iets dat niet goed is voor je. In zo'n geval is de beleving niet noodzakelijk. In de volksmond gebruiken we het woord intuïtie om facetten van het geweten te benoemen. De overeenkomst is dat intuïtie ook vanuit het wezen komt. Intuïtie is echter niet altijd verbonden met het geweten. Het komt vaker voor dat intuïtie verbonden is aan overleven of het activeren van de persoonlijkheid om iets te betekenen voor een ander.

De letters die bij de zevende ontplooiing horen zijn de O, de P en de Q.

O stromende energie

P oogst

Q kennis verstand weten

De achtste ontplooiing - r -

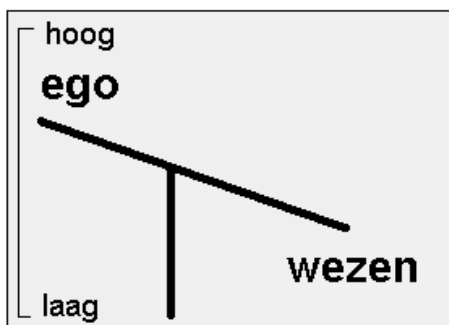
Deze ontplooiing is bedoeld om de wezenskracht duidelijker in het lichaam te laten verschijnen. Wanneer er besef is dat er een wezen in je woont dat andere belangen najaagt dan het ego, wordt het tijd om het wezen vaker aan het stuur te laten. Het ego dat ook in je woont en meestal de scepter zwaait, mag bewust worden. Het ego mag geschikt gemaakt worden voor de taak om het wezen te ondersteunen om het geheel te dienen. De rollen worden omgedraaid: het ego wordt ondersteunend aan het wezen en het wezen maakt de zielsbedoeling waar. De achtste ontplooiing gaat over **ompo-len**. Zodat het ego dienend wordt aan het wezen. Wat pas kan ontstaan wanneer het ego en het wezen een samenwerking hebben kunnen ontwikkelen die voorbij verleden en toekomst gaat. Ze ontmoeten elkaar immers in het Nu.

Het ego krijgt voorproefjes in eenheidsgevoel te beleven. Zodat het ego bereidheid ontwikkelt om zich vaker over te geven aan de kracht van het wezen.

Wanneer het wezen de boventoon voert, wordt de passie gevolgd.

We leven nu in een wereld waarin het ego de boventoon voert in een maatschappij die gericht is op functionaliteit. Passie gaat ten koste van functionaliteit. Passie activeert liefdevolheid. Toch zal in de achtste ontplooiing de aandacht gaan naar de persoonlijke passie en niet langer naar de macht van de maatschappij. Het spel tussen macht en kracht is begonnen. Dit is de ontplooiing van macht of kracht. Kracht staat voor het neerzetten van de zielsbedoeling. Macht staat hier voor de dominantie van het ego en ook het domineren van andere ego's. Het ego mag in deze ontplooiing leren dat het wezen de taak van 'behoud' op totaal andere wijze volbrengt. Wanneer het ego in staat is deze overgave aan het wezen *bewust* te volbrengen, ontstaat er kracht. Deze kracht is een totaal andere kracht dan het werkvermogen van het ego. De kracht die zo vrijkomt, is de kracht van een automatische verbinding met een andere ziel. Daar waar twee zielen samenkomen, ontstaat er liefde. De harten zijn verbonden. Wanneer deze verbinding gecreëerd is, gaat deze nooit meer verloren! Zo leren we als mens om uiteindelijk niet alleen te kunnen *begrijpen* dat we één mensheid zijn, maar dat dit ook daadwerkelijk innerlijk te *ervaren* valt.

Deze achtste ontplooiing heeft het duidelijkst last van een dominerend ego, wanneer het ego zichzelf ten koste van alles wil manifesteren. Ieder ego voelt zich bevestigd wanneer het gehoord, gezien en gewaardeerd wordt, maar wanneer het ego macht ruikt, wordt het zich overgeven aan het wezen vaak bemoeilijkt en naar de achtergrond verwezen. Bij zich op wezensniveau niet kunnen verbinden is er altijd meer ego in de persoonlijkheid aanwezig dan wezen of essentie. Het is altijd het ego dat roet gooit in de roze wolk. Het ego is van de puntentelling.



Een ego dat baasje is in huize persoonlijkheid, zal de persoonlijkheid het liefst ten volle beschermen tegen alles wat het zelf als onaardig betitelt. Maar daar waar het ego aantrekking creëert, creëert het ook afstoting. Dat hoort ook bij de werking van het ego. Als de afstoting van binnen zit, komt de aantrekking van buiten.

Het ego is een polair ingestelde energie. Het wezen/de essentie niet! Het ego kent aantrekking en daardoor ook afstoting! Het creëert het één en automatisch ook het tegenovergestelde!

Polariteit is een kracht van tegengestelden en tegenstellingen. Het een kan niet zonder het ander. Wordt het één gemanifesteerd, dan zal het tegengestelde dat ook doen. Het ego heeft over het algemeen geen enkel besef dat het dit veroorzaakt. De mate en de manier van verzet tegen dat wat het ego zich niet toewenst, wordt evenredig vanuit de omgeving teruggebracht naar het ego. Dit om het ego te leren dat het hebben van macht inhoudt dat er tegelijkertijd onmacht gecreëerd wordt.

Naarmate het ego zich bewuster wordt van zijn eigen werking (vooral de zeer leerzame bijwerking van de polariteit), zal het zich meer en meer durven overgeven aan de werking van het wezen. Het wezen is toekomstgericht en draagt geen polariteit. Het ego overstijgen is een bewust ego creëren, de werking beheersen van de polariteit en zich overgeven aan de kracht van het wezen.

De achtste ontplooiing met het totale spel van het ego en het wezen heeft tot functie de zielskracht in het lichaam te laten verschijnen. Zielskracht heeft een stuwung die het wezen tot beleving brengt. Wanneer er door het ego te weinig 'geluisterd' wordt naar deze stuwung, creëert de polariteit een onevenwichtigheid. Deze onevenwichtigheid wordt gecreëerd om het ego min of meer te dwingen om zich opnieuw (meestal tijdelijk) over te geven aan het wezen. Iedere keer dat het ego zich overgeeft aan het wezen, heeft het de kans om zich bewust te worden van de eigen werking. Hoe vaker dit gebeurt, hoe bewuster het ego wordt van zichzelf en het wezen. Zo ontplooit deze ontplooiing zich als vanzelf!

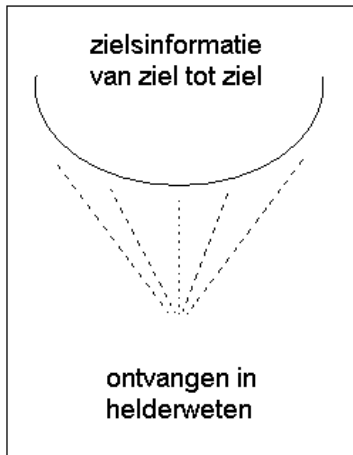


De letter die bij deze achtste ontplooiing hoort is de R.

R kracht of macht

De negende ontplooiing - s -

De negende ontplooiing is een openbaring! Nu de manier helder is geworden waarop het ego zichzelf dient te ontwikkelen met als doel zich steeds vaker bewust over te geven aan het wezen, komt de volgende ontplooiing je te hulp. Het is de ontplooiing van de openbaring. Het zal steeds duidelijker worden hoe het leven, de persoonlijkheid, het ego en het wezen zich tot elkaar verhouden. Deze ontplooiing brengt je de verbinding tussen de ziel en de persoonlijkheid. Het is een verbinding waarbij het ego onnodig is! Dat deze ontplooiing pas kan ontstaan nadat het ego zich kan overgeven aan het wezen/de essentie hoort erbij.



De negende ontplooiing is een belangrijke stap in de evolutie van de mensheid. Zeker wanneer het merendeel van de mensen aan deze ontplooiing toe is!

De verbinding tussen de ziel en de persoonlijkheid is een belangrijke verbinding. Het is rechtstreeks in contact staan met het hoogste vermogen van energie in jezelf. De ziel heeft zoveel informatie te geven aan een persoonlijkheid die er luisterend naar kan zijn!

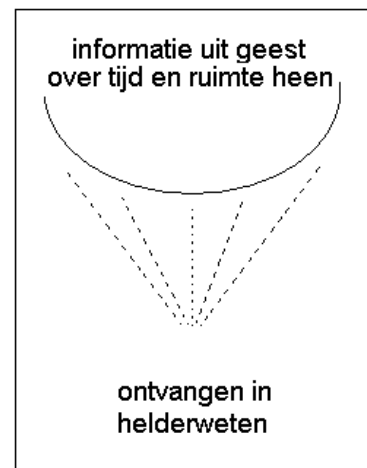
De informatie die vrijkomt, heeft altijd te maken met het bevorderen van de liefde en eenheid in de mensheid. De ziel weet precies wat hiervoor nodig is en hoe dit er in de

praktijk uitziet. Om de informatie rechtstreeks vanuit de ziel te kunnen ontvangen zijn heldere vermogens nodig. Voornamelijk helderwetendheid.

Heldere vermogens zijn helderziendheid, helderhorendheid, heldervoelendheid, helderruikendheid, heldere tast en helderwetendheid. Deze laatste, de helderwetendheid, is het meest belangrijke in de ontwikkeling van deze openbaring.

Er bestaan namelijk twee verschillende soorten van helderheid. Helderheid in geest en helderheid in de ziel. De informatie die eruit tevoorschijn komt is totaal verschillend.

Er bestaan heldere vermogens in de geest. Heldere vermogens in de geest bestaan uit zien zonder te kijken, horen zonder te luisteren, voelen met een zeker weten dat het gevoel niet vanuit jezelf is gestart, geuren ruiken die niet aanwezig zijn in de omgeving, en bij aanraking informatie ontvangen van een ander. Helderheid van geest gebruikt het lichaam om de gegevens te herkennen. Het kennen wat er in het eigen lichaam gaande is en tegelijkertijd het herkennen van informatie die (via anderen) aangedragen wordt lijkt op het goed kunnen bespelen van een viool. Om zuivere klanken en mooie muziek te maken moet je het instrument beheersen. Hier gaat het simpelweg om vakmanschap. Met heldere vermogens in de geest kun je ook informatie ontvangen van overledenen. Zij verblijven immers in de geest.



Als laatste ontwikkelt zich de helderwetendheid. Dit is de koppeling van alle heldere vermogens bij elkaar, maar de informatieoverdracht start vanuit de helderwetendheid. Wanneer het vermogen van helderwetendheid zich ontwikkelt, kan er bewuste informatieoverdracht vanuit de ziel naar de persoonlijkheid ontvangen worden. Dit *zielsontvangen* kan alleen plaatsvinden wanneer er op dat moment geen ego actief is. Bij het ont-

vangen van zielsinformatie is het ego altijd het grootste struikelblok! Het ego zorgt er voor dat de zielsinformatie onverstaanbaar blijft. Bij het ontvangen van geestelijke informatie kan het ego aanwezig zijn zonder te storen. Het is zo'n ongelooflijk groot verschil van informatieoverdracht!

Er kan pas zielsinformatie ontvangen worden wanneer het ego zich volledig kan overgeven aan het wezen, zodat de zielsinformatie zonder storing in het wezen ontvangen wordt. Dan is het aan het wezen om de omzettingen naar de materie te doen zodat de persoonlijkheid zich ervan bewust kan worden. Zielsinformatie heeft altijd meerdere betekenissen tegelijkertijd, die zich via het helderweten in het wezen manifesteren. Van daaraf moet het dan nog naar de aardse realiteit gebracht worden. Het wezen gebruikt de heldere vermogens vanuit de helderwetendheid om de gegevens om te zetten. Het wezen gebruikt hiervoor altijd alle mogelijkheden tegelijkertijd. De zielsinformatie wordt *via het wezen* zowel omgezet in heldere beelden (beelden die je nog nooit gezien hebt) als in geluiden en woorden die je niets zeggen, plus gevoelens die je niet lijfelijk voelt, maar weet, en een 'over all' sfeerbeleving met zachte geuren tegelijk! Het lijkt een beetje op zintuiglijke informatie zonder gebruik van de zintuigen. Visioenen geven altijd meer informatie dan je kunt beseffen!

Pas nadat deze informatie vanuit het wezen/de essentie is omgezet, kan het ego zich ervan bewust gaan worden. De inschakeling van het ego als informatieverwerker is op zo'n moment duidelijk herkenbaar. Zodra het ego weer in de regiestoel zit is je bewustzijn teruggetuimd van uiterste helderheid naar alledaagsheid.

Het start met weten dat je een bijzondere ervaring hebt gehad, zonder dat je deze ook maar op enige manier in je huidige leven kunt plaatsen.

Het ontvangen van zielsinformatie gebeurt direct in bewustzijn. Het dient van daaraf vertaald te worden naar het normale leven. Opvallend is dat er vaak berichtgeving ontvangen wordt die pas later in de tijd bewaarheid wordt. Zielsinformatie gaat vooraf aan de gebeurtenissen. Het kan gaan van voorschouw tot aan visioenen voor de hele mensheid. De ziel weet heel wat eerder wat er te gebeuren staat dan de persoonlijkheid met het wezen en het ego in zich. De ziel schept en baart.

Ieder van ons ontvangt in het leven wel een paar keer een vorm van zielsinformatie. Op cruciale momenten in je leven kan er ineens een soort beeldflits ontstaan, waarvan je weet dat er veel informatie in opgeslagen zit.

De negende ontplooiing gaat over verheldering van de menselijke vermogens. Naast de ontwikkeling van de eigen vermogens worden ook de persoonlijke belangen losgelaten om plaats te maken voor menselijke belangen. De zielsinformatie die er ontvangen wordt heeft altijd te maken met meer menselijke ontwikkeling richting liefde.

De openbaring van deze ontplooiing betekent het bewustzijn dragen dat het enig bestaande Nu-moment in alle tijden en plaatsen eenzelfde moment is. Tegelijkertijd is het het enige moment dat bestaat! Het nu is niet in tijd of ruimte te plaatsen, waardoor het bestaat zonder te bestaan! Leven is bestaan in het nu. Het lijkt levensecht, toch?

Omdat zielen op de scheiding staan van trillingsvrij en vrijheid in trilling kunnen zij informatie (trilling) ontvangen. Het échte ontvangen uit de trillingsvrije werelden passeert wanneer de ziel niet vraagt om informatie (trilling) maar vraagt om ontvangst.

De letter die bij deze negende ontplooiing hoort is de letter S.

S openbaring

De tiende ontplooiing - t -

Deze tiende ontplooiing gaat over keuze. Over bewuste en onbewuste keuze. Deze ogenschijnlijk gemakkelijke ontplooiing heeft toch veel ontdekkingen te beleven. Het beleven van keuze maakt zo veel mogelijkheden open, dat het leven kan lijken op een immens grote snoepwinkel. Wat te kiezen, wat te worden, wat te zijn?

Toch is het hebben van vrije keuze een relatief begrip. Voordat je zelf in staat bent om beslissingen te nemen zijn er al veel keuzes voor je gemaakt opdat je kon opgroeien. De zielsontwikkeling bepaalt de jeugd die je ontvangt. De zielsontwikkeling kiest de ouders, de familieomstandigheden en de tijd van incarnatie. De ziel kiest de beste omstandigheden om de ziel te dienen. Het in de stof komen is altijd een keuze van de ziel.

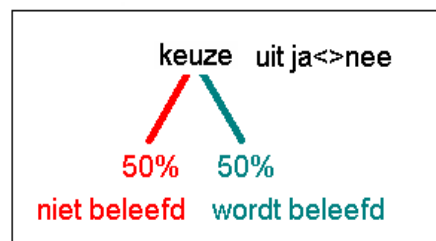
De persoonlijkheid heeft hier geen weet van.

De ziel weet wat de bedoeling is van de incarnatie, de persoonlijkheid niet. Ook incarneert een ziel nooit volledig. Het zielsfacet dat incarneert houdt verbinding met de rest, zodat de persoonlijkheid in de volwassenheid nog ontzettend veel kan leren van de rest van de ziel. Dit natuurlijk alleen als de persoonlijkheid hiervoor openstaat.

De eerste keer dat er voor iets gekozen werd in je leven, werden je mogelijkheden op dat moment gehalveerd. Wat er ook gekozen werd!

Werd er op dat moment voor ja gekozen, dan verdween op datzelfde moment het nee-beleven. Werd er op dat moment voor nee gekozen, dan verdween op datzelfde moment het ja-beleven. Ze bestaan allebei, maar de beleving brengt het op dat moment terug tot de helft!

Het onderbewuste behoudt de ervaringen waarvoor wél gekozen werd. De ontelbare keren dat er voor je gekozen werd, voordat je zelf in staat was om dit te doen, vormen een groot deel van je onderbewuste. Vanuit het onderbewuste kun je kiezen uit wat je beleefd hebt en waar al eerder in je leven voor gekozen is. Het onderbewuste kent géén vrije wil.



De vrije wil komt uit het bewuste. Het onderbewuste ligt zoals de naam al doet vermoeden *onder* het bewuste. Je bent je er dus niet bewust van, maar de werking ervan onderga je dagelijks, in bijna alles.

Ouders hebben gewoonlijk het beste met hun kind voor. Komt hun keuze vanuit hun onderbewuste of vanuit hun bewuste? Met andere woorden: zijn ze bewust van de werking van hun eigen onderbewuste of niet? Hoe sterk speelt hun eigen opvoeding mee in het leven van hun spruit? Zijn de opvoedingen van “pappa en mamma” goed met elkaar te combineren? Deze tiende ontplooiing is zó bepalend voor het aandragen van gegevens aan het nieuw te vormen onderbewuste van een kind!

Kijken we puur naar het mechanisme van de keuze zelf, dan betekent kiezen het hebben van minimaal twee opties. De keuze wordt door een beslissing teruggebracht tot één optie. Iedere beslissing heeft *in het doen* een ja-optie en een nee-optie. Bij doen wordt deze helft beleefd, de andere helft wordt op dat moment niet beleefd. Blijft over op dat moment: 50%.

Na de eerste keuze is er energetisch



50% overgebleven, al lijkt het in de realiteit op de volle 100%. In energie bestaat er geen tijd, er bestaat alleen op dat moment. 'Op dat moment' is het NU. In energie bestaat er alleen nu. De tweede keuze komt energetisch voort uit de overgebleven 50% van het nu. Meer is onmogelijk. Wordt er opnieuw een beslissing genomen, dan wordt weer de helft wel en de helft niet tot beleving gebracht. Blijft er 25% over op dat moment. Na een aantal keuzes en beslissingen is het energetische deel van het Nu zo klein dat het niet meer van belang is.

Met andere woorden: de werking van energie kiest niet! Het maakt voor de werking van energie niets uit waar je voor kiest. De energie heeft geen oordeel!

In de realiteit bestaat iedere keuze ogenschijnlijk iedere keer uit de volle 100% van de mogelijkheden. Wat een prachtige illusie. Wat een verschil tussen energie en realiteit! In de realiteit worden beslissingen dikwijls vanuit het onderbewuste genomen omdat daar de ervaringen liggen opgeslagen. De uitkomst van de ervaringen worden naar het bewuste doorgezonden, zodat het bewuste denkt te kiezen.

Zo leer je wat er ligt opgeslagen.

De energie heeft geen mening, en de ziel kiest bewust. Er bestaat een verschil tussen de energie van de ziel (die bewust is van wat het wenst te beleven) en de oordeelvrije energie die ervoor zorgt dat dit gebeurt (de werking van energie). De ziel kan een persoonlijkheid creëren, die dankzij de werking van energie kan ervaren of hij meewerkt of tegenwerkt aan de zielsbedoeling. Kortom er is:

- | | | |
|-------------------------------------------|---|-------------------------|
| 1) zielsenergie met een bedoeling, |] | |
| 2) energie die geen mening heeft |] | Dit is een drie-eenheid |
| 3) een persoonlijkheid die dat wel heeft. |] | |

De tiende ontplooiing laat zien dat keuze zowel de tegelijkertijd als de mogelijkheid om ja/nee te beleven biedt en dat je als persoonlijkheid deze twee niveaus kunt ervaren. Persoonlijk! Ieder voor zich! Het wezen/de essentie vormt zich vanuit de tegelijkertijd en het ego geniet het ja/nee-beleven.

Pas ná persoonlijke beleving van bovenstaande drie-eenheid heb je het in ervaring. Iedereen heeft deze niveaus in zich en kán ze beleven. Wat de persoonlijkheid kan doen is zich voor de werking van energie openen. Daarna is het aan de ziel óf en hoe er helderheid ontstaat. Het wezen kan in verbinding komen te staan met de ziel en kan zielsinformatie ontvangen. Ontkennen dat deze niveaus niet bestaan gebeurt door persoonlijkheden die het niet in hun beleving hebben. Bij hen bestaan deze niveaus in 'wordt niet beleefd'.

De ziel wéét, de energie heeft geen mening, en de persoonlijkheid leeft in de stoffelijke realiteit. In de realiteit kiezen we wel. We zijn ons bewust van wat we kiezen en niet bewust van wat we niet beleven. Behalve als het een gemiste kans is. Die wordt meestal wel beleefd. Soms herhaaldelijk.

De tiende ontplooiing gaat over het doorzien van de illusie.

Keuze is iets van de geest. De energie kent geen kiezen.

Door wat de persoonlijkheid kiest, ontstaat beleving.

Je kunt niet onderbewust kiezen *uit* wat je niet beleefd hebt.

Je kunt wel kiezen *voor* wat je nog niet beleefd hebt.

Je kiest dan voor een nieuwe beleving: ééntje die je niet 'in je bestand' hebt zitten.

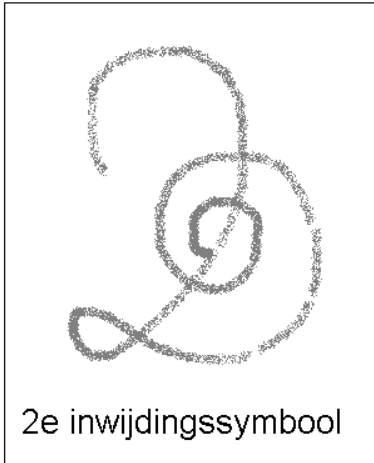
Je kunt in iedere situatie bewust kiezen om op een andere manier te reageren dan je gewend bent.

De letter die bij deze tiende ontplooiing hoort is de T.

T leiden of lijden

De elfde ontplooiing u - v - w

Deze voorlaatste ontplooiing gaat over het realiseren van eigenheid, met inachtneming van de wortels van afkomst, met alle ruimte voor ontwikkeling. De afkomst bepaalt mee in de programmatie die je meekrijgt. Nu is afkomst geregeld door de ziel (ook bij adoptie) en hierdoor krijg je automatisch de programmatie mee die je het beste zal dienen om de zielsbedoeling tot een goed einde te brengen. Zowel in het vormen van je eigenheid als in de zielsbedoeling.



De elfde ontplooiing start vanuit ruimte in respect voor zowel het waarden van jezelf, het respecteren van anderen en de dienstbaarheid in de interactie.

Het waarden van dienstbaarheid is beseffen dat deze verschijnt in iedere ontmoeting, in ieder gesprek, in ieder samenzijn. Het waarden van jezelf heeft zelfvertrouwen en zelfkennis nodig zonder over- of onderschatting. Het waarden van anderen ontstaat door ieder ander te respecteren zonder vooringenomenheid en om het talent te appreciëren in de ander.

Het tweede inwijdingssymbool wordt gemaakt al staande voor de persoon en de eerste lus gaat om het hoofd vandaar gaat de lijn naar de voeten en centreert zich vervolgens in het hart. Het geeft je de kracht van realisatie van de zielsbedoeling.

Jezelf tot je grootste potentie brengen in harmonie met de wereld is in het kort deze voorlaatste ontplooiing. Nogal een opgave! Nu krijg je hiervoor een speciaal talent mee bij incarnatie. Je krijgt de beste opties mee om de zielsbedoeling waar te kunnen maken. In de meegekregen opvoeding zitten altijd een aantal 'voors en tegens' om de zielsbedoeling tot manifestatie te brengen. De 'voors' zullen je ondersteunen en geven ruimte. De 'tegens' zijn uitdagingen die doorleefd worden om de zielsbedoeling tot ontplooiing te brengen. Hier gaat het om het vergroten van het respect. Iedere tegenslag die doorstaan is, geeft kracht in de zielsbedoeling. De zielsbedoeling kun je terugvinden in een enkel positief geladen woord, dat je hele leven lang regelmatig opduikt en dat als het ware bij je hoort. Een woord waarvan je weet dat je dit in alle vormen en maten aangereikt krijgt. Het woord ontstaat iedere keer opnieuw; alsof het iets is dat je bij je draagt. Mijn woord is energie. Woorden van mijn ouders waren illusie en passie. Je eigen woord brengt je naar jouw waarheid, naar jouw compassie, geloof en zelfverwerkelijking. De woorden zijn de karmische werking, die om beleving vragen en die beleving ook altijd krijgen.

De elfde ontplooiing gaat hierdoor ook over familiekarma. Door de geboorte is er automatisch een vervolg op het karma dat er al in de familie leeft. Nu is het niet van belang of je ouders er voor je waren, of dat ze er niet voor je waren. De acties van ouders hebben *altijd* impact op de levens van hun kinderen.

De aan- of afwezigheid van ouders geeft in alle gevallen beleving.

De aan- of afwezigheid van een partner geeft in alle gevallen beleving.

De aan- of afwezigheid van kinderen geeft in alle gevallen beleving.

Karma is iets dat je meekrijgt doordat je geboren bent. Leven in een aards lichaam is karma in actie.

Zelf in kunnen zien in de draagwijdte van het familiekarma vraagt inzicht over de plaats van incarnatie op de wereldbol, de voorouders en de functie (de rol in de familie), die je als kind ontwikkeld hebt in combinatie met de zielsbedoeling. Traditie, voorouders en de rol in de familie creëren gedachtenpatronen.

Vaak worden het patronen die je met je meedraagt, zonder dat je je er bewust van bent. Het beleven van deze patronen vult karma in. Niet iedereen hoeft karma te veranderen. Karma verlangt beleven. Er zijn veel levens die karma vervullen.

Toch overkomen mensen ook zaken die het leven plotsklaps omgooien. Eén gebeurtenis is in staat om iemand op een nieuw levenspad te brengen. Dit soort gebeurtenissen ontstaan dankzij de zielsbedoeling. De zielsbedoeling is in staat om abrupt karmische patronen te veranderen. Er ontstaan hierdoor andere inzichten die regelmatig stroken met eerder opgedane overtuigingen. Hier gaan geest en karma hand in hand. De elfde ontplooiing geeft hiervoor alle ruimte.

De elfde ontplooiing geeft ook de ruimte om te oefenen, en te oefenen, en te oefenen. Oefenen om een steeds betere versie van jezelf te worden. Uiteindelijk ben jij de beste kans van de ziel tot nu toe om deze zielsbedoeling uit te voeren. De elfde ontplooiing gaat over het realiseren van je eigenheid op het persoonlijke vlak tot aan het realiseren van jouw deel in het geheel. Hoe evolueert een geheel? Is dat niet altijd via de delen?

In deze ontplooiing gaat het om het herkennen van je eigenheid en zielsbedoeling.

De letters die bij de elfde ontplooiing horen zijn de U, de V en de W.

U ontspanning

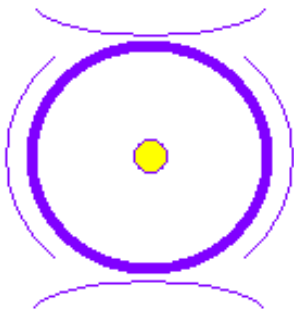
V eigenheid, het unieke zijn

W aardse verbinding, (de wortels van afkomst)

De twaalfde ontplooiing x - y - z

De laatste ontplooiing is de ontplooiing van het Nu. Het is de herkansing. Het is de ontplooiing die je niet kunt en wilt missen. Op ieder moment is het mogelijk om een andere weg in te slaan dan voorheen. De kracht van verandering is de meest belangrijke ontplooiing, omdat deze je iedere keer opnieuw weer verbindt met je wezen!

In de twaalfde ontplooiing komt alles naar je toe! Je hoeft het maar op te pakken en uit te delen. Het is de ontplooiing waarin je ten volle beseft dat alles wat je bent pure liefde is. Pure liefde die bezig is om zichzelf te ontdekken. Dat alles om je heen pure liefde is die bezig is om zichzelf te ontdekken. Dat er niets anders bestaat dan pure liefde die bezig is om zichzelf te ontdekken.



Wat je in die pure liefde ontvangt is magnetisme. Het magnetisme is een aantrekkingskracht om te delen. Als je deelt, trek je aan. Deel je niet, dan stoot je af. Het is een manier van de pure liefde om zichzelf te beleven.

Dankzij het magnetisme kun je delen! En het mooiste is dat we verschillen met elkaar kunnen delen en daarom van elkaar houden!

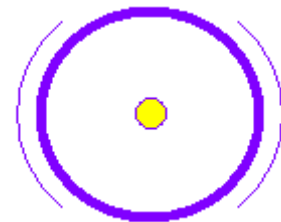
De pure liefde (de ziel) geeft alle mogelijkheden om alle verschillen tot beleving te brengen! En wij leven in een dergelijke wereld! In een wereld waarin we allemaal anders kunnen zijn om allemaal onze zielsbedoeling te kunnen beleven. Is dat geen wonder?

Een tweede deel van deze ontplooiing is het ontvangen. Alles komt je toe. Zodra je in staat bent om alles te ontvangen, weet je dat je precies krijgt wat je nodig hebt voor de zielsbedoeling. Meestal willen we goede dingen wel ontvangen en lastige dingen niet. Dat wat je niet wilt, stoot je af. Dat wat je afstoot, komt opnieuw naar je toe. Ontvangen leert je dat alles wat jouw richting op komt voor jou een betekenis heeft. Het creëert openheid in jezelf voor je omgeving. Het leert je dat je 'alles wat er op je afkomt' mag toetsen aan liefde. Zodat je mag leren om liefdevoller te worden naar jezelf op momenten dat je iets ontvangt wat je van slag brengt.

Alle acties die je pleegt hebben eenzelfde doel: liefdevoller te worden naar jezelf, zodat je meer kunt delen. Ontvangen en magnetisme zijn samen als eenheid op weg naar meer liefde.

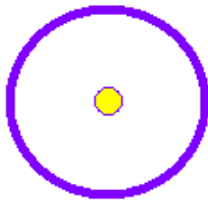
Ontvangen brengt de wereld naar je toe, waarin je het mooiste van jezelf naar buiten brengt. Zodra jij jezelf goed genoeg vindt om alles te ontvangen, kun je de werking bewust beleven.

We delen één wereld die we hebben ontvangen. We hebben nog veel te leren over het met elkaar delen wat er voor ons is. We zijn met elkaar één mensheid. Eén zijn in allen hoort bij de twaalfde ontplooiing.



Het derde en laatste deel in de twaalfde ontplooiing gaat over voleinden. Pas in deze ontplooiing kan karma daadwerkelijk opgelost worden. Karma lost zich namelijk op in liefde. Ben je in staat om zoveel liefde te voelen voor jezelf en *alle* anderen die je van alles hebben 'aangedaan' om je te helpen in je zielsbedoeling? De voleinding brengt je dit beleven in de liefdevolle aanpak van de ziel. Dan volgt er als vanzelf vergeving. Jezelf vergeven, alle anderen vergeven. Alle anderen dankbaar zijn. Jezelf dankbaar zijn en vervolgens doorgaan met het manifesteren van meer liefde manifesteren in je

leven. Iedere dag vier je je bijdrage. Als mensheid zijn we nog lerende in het elkaar ondersteunen. Ondersteunen! Niet sturen!



Het derde en laatste inwijdingssymbool staat voor de eenheid van allen in de uniciteit van het individu.*

*Dit symbool maak je met de hand boven het hoofd van de ander, boven het kruinchakra totdat de buitenste cirkel volkomen rond is in beleving. De punt wordt als laatste met de handpalm geplaatst in het kruinchakra, en raakt zachtjes de hoofdhuid.

Soms gebeurt er iets bijzonders in deze ontplooiing. Iets wat de hele mensheid aangaat. Soms komt er een persoonlijkheid op aarde die in staat is om een gehele mensheid nieuwe gedachtenpatronen te brengen. Deze persoonlijkheden houden lange tijd een enorme impact op de ontwikkeling van de mensheid. Zij zijn reïncarnaties.

Een reïncarnatie is een ziel die vanuit 'verder' terugkeert naar de aarde om de mensheid iets te brengen. Een ziel die opnieuw een persoonlijkheid aanneemt. Ditmaal niet anders kunnende zijn dan een bewuste persoonlijkheid, die opnieuw de aardse werkelijkheid binnentrekt om de mensheid te leren over deze laatste ontplooiing.

Wij gewone stervelingen zijn incarnaties.

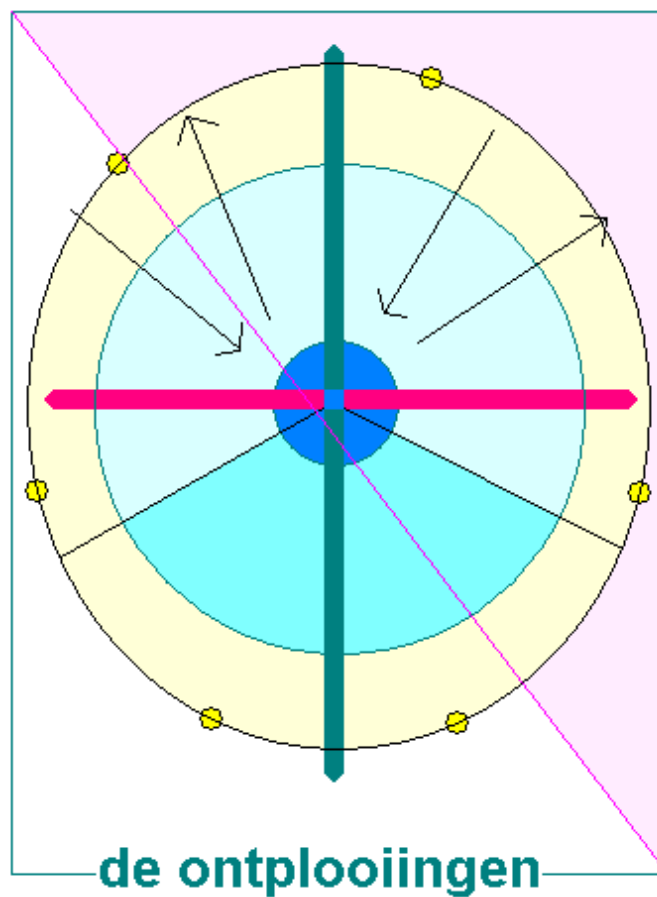
Alles is energie. Deze laatste ontplooiing brengt je steeds dichterbij de waarheid. We wéten dat alles energie is. In deze ontplooiing *ervaar* je dat alles energie van liefde is.

Zoveel mensen wéten dat ze energie zijn, maar vereenzelvigen zich volledig met hun persoonlijkheid. De illusie zit prachtig in elkaar! In de twaalfde ontplooiing is iedereen bewust op weg naar meer innerlijke liefde, zodat er meer liefde uit te delen valt aan anderen.

De letters die bij de twaalfde ontplooiing horen zijn de X, de Y en de Z.

X omarming, magnetisme, zegen
Y ontvangen
Z voleinden

DEEL 2



@@@@@@@@

het ego in de praktijk

@@@@@@@@

Het ego in de praktijk

Wanneer iemand het woord ego gebruikt is het vrij zeker dat het niet volkomen helder is wat er precies mee bedoeld wordt. Het ego is een woord dat vaak gebruikt wordt, maar waar een heleboel verschillende opvattingen achter kunnen schuilen.

Het ego kent een hoop gebieden waarover het zijn energie dient te verdelen. Het ego is de energie van behoud voor het lichaam, voor de geest, voor de herinneringen en voor de hoop richting de toekomst. Het vertegenwoordigt waarde op fysiek, emotioneel, mentaal, psycho-sociaal, energetisch en spiritueel gebied! Het ego is de energie van de bewustwording! Het spreekt zichzelf aan met 'ik' en het bestaat in een onbewuste, onderbewuste en bewuste vorm.



Het fysieke ego

Kijken we naar de functie van het ego in ons lichaam dan is het ego overweldigend belangrijk. Het ego in het lichaam draagt zorg voor het zo lang mogelijk behouden van alle activiteiten in het lichaam. Het behouden van hartslag en ademhaling is van levensbelang. *Alle* taken van *alle* systemen in het lichaam zijn gebaat bij een goed functionerend ego!

Op plaatsen waar *te weinig ego-energie* aanwezig is in het lichaam wordt dit kenbaar gemaakt. Het ego alarmeert wanneer er geen ego-energie aanwezig is. Het ego is immers de energie van behoud.

Het alarmeert om te beginnen door spanning te creëren. De plek die gekozen wordt om spanning te vertonen is de beste plek in het lichaam om de achterliggende oorzaak (te weinig 'behoud' op die plek) te vertegenwoordigen. Spanning in een lichaamsplek betekent dat er onvoldoende ontspanning door de weefsels en structuren kan gaan. Spanning is het min of meer stagneren van de natuurlijke informatiedoorstroming in die lichaamsplek.

De truc is om in te zien dat door de negatie van een spanningsplek in het lichaam, diezelfde plek bij verdere negatie meer in spanning oploopt.

Spanning is dus een vertoon van te weinig ego-energie (behoud) op die plek!

Bij te weinig ego-energie is er onbewustheid aanwezig. Vandaar dat óók de negatie van spanningen in het lichaam op onbewust niveau gebeurt. Onbewustheid is een deel van het ego. Het ego bestaat uit een dagbewust deel, een onderbewust deel en een onbewust deel. Je kunt een ego niet de schuld geven, wanneer het onbewuste deel zijn werk doet. Omdat het onderbewuste ego-deel *onder* het bewuste leeft, ben je je daar óók niet bewust van. Je denkt te weten waar de spanningsplek door veroorzaakt wordt, maar wanneer het onveranderd blijft weet je dat het patroon van de spanning in het onderbewuste ego-deel leeft.

Wordt de persoon zich bewust van een spanningsplek in het lichaam dan is de bewustwording gestart. Deze bewustwording dient in alle lagen van het ego gerealiseerd te worden. Het onbewuste ego is op zo'n moment al doorbroken. Het dagbewuste ego neemt nota van de spanningsplek en het onderbewuste houdt deze spanning nog vast. Er ontstaat onderlinge werking tussen de ego-delen. Het dagbewuste ego-deel wenst een verandering, het onderbewuste ego-deel draait in het gewone patroon verder. Dit brengt een innerlijk conflict tot stand wat veel energie van het ego opzuigt.

Wanneer er vervolgens nog steeds te weinig ego-energie aanwezig blijft op de lichaamsplek, zal de spanning successievelijk overgaan in pijn. Dit is een nieuwe kans tot bewustwording. Het onbewuste ego keert probeert de pijn te onderdrukken. Het innerlijke conflict tussen dagbewust en onderbewust ego vlamt weer op en het gevaar

bestaat opnieuw dat deze beide delen de meeste energie verbruiken, zodat de spanningsplek die inmiddels pijn doet nog steeds te weinig ego-energie ontvangt. Vervolgens blijft er voor het lichaam niets anders over dan het vormen van een passend ziektebeeld.

Een goed functionerend ego is voor het lichaam van levensbelang. De samenwerking tussen het onbewuste, onderbewuste en dagbewuste ego dient soepel te verlopen, anders komt dit tot uiting via het lichaam. Eerst door spanningsopslag, vervolgens via pijn en tenslotte met een passend ziektebeeld.

Bij acute pijn en een acuut ziektebeeld is er zeker een innerlijke ego-strijd met een te weinig aan ego-energie voor de aangedane plek aan voorafgegaan. Wanneer de drie ego-delen ieder de juiste hoeveelheid energie ontvangen is de weerstand tegen ziekte op zijn grootst.



Het dagbewuste, onderbewuste en onbewuste ego.

Hoe de drie ego-delen samenwerken en waar ze zich bevinden wordt duidelijk als we naar de hersengolven kijken. De hersenen kennen voornamelijk beta-, alpha-, theta- en deltagolven. Er bestaan ook nog gamma-hersengolven. Deze laatste worden ook wel hoogbeta genoemd.

Het dagbewuste ego-deel bevindt zich in de beta-hersengolven. Dit deel gebruikt maar een paar procent van de totale ego-capaciteit. Het grootste deel van de ego-capaciteit wordt gebruikt door het onderbewuste ego-deel dat voornamelijk in theta leeft. Dit deel draagt zorg voor alle lichaamssystemen om deze zo goed mogelijk te kunnen laten functioneren. Zonder dat er aandacht voor nodig is. Verder heeft dit deel ook alle programma's over 'hoe te denken en te voelen' in behoud. En behouden kan dit deel als de beste! Omdat dit deel onder het bewuste ligt en je je er gewoonlijk niet van bewust bent is er een communicatiemiddel nodig tussen dit onderbewuste ego en het dagbewuste ego. Dit communicatiemiddel zijn de alpha hersengolven. Zij vormen de brug tussen het dagbewuste en het onderbewuste.

Alpha hersengolven zijn de ontvangers van zintuiglijke informatie! Een deel van deze informatie wordt beleefd door het dagbewuste ego-deel. Dat wat de aandacht vangt wordt opgemerkt. Het overige deel van deze informatie wordt niet doorgegeven aan het dagbewuste ego, maar aan het onderbewuste. Alle niet direct ter zake doende informatie blijft in het onderbewuste ego. Zodat het dagbewuste ego zo veel mogelijk vrij blijft om de wereld te scheppen die het verlangt.

Het onderbewuste ego-deel vormt het automatische besturingssysteem waarmee het lichaam en de geest hun samenspel kunnen beleven! Dit ego-deel bepaalt hoe 'wat-je-beleeft' een mening krijgt en hoe je iets beoordeelt. Het gebruikt het grootste gedeelte van de totale ego-energie. Wel 95%!

Het onbewuste ego-deel woont in de deltahersengolven, waarin o.a. onze slaap ligt en onze helingcapaciteit. De informatie die hier opslag vindt is verbonden met het collectieve onderbewuste. Dit ego-deel brengt karma het ego in!

Wanneer het karma in gevaar komt, geeft het onbewuste ego (ook overdag) informatie via impulsen, die nog geen enkele grond van bewijsbaarheid in zich dragen. Het onbewuste ego brengt informatie naar boven die niet vanuit de zintuiglijke input ontstaat! Het is een indirecte vorm, die vage angst en twijfel gebruikt. Deze voor het dagbewuste én onderbewuste nog 'onbelangrijke' informatie blijft leven in het onbewuste ego-deel en blijft hierdoor aanwezig als iets onbestemds in jezelf waar je geen woorden aan kan geven.

Het dagbewuste ego-deel denkt betekenis te geven aan alles wat het dagelijks overkomt en beleeft. Maar bij nader onderzoek blijkt de betekenis afgegeven te worden door het onderbewuste ego-deel dat alle gegevens van vroeger heeft bewaard. Dit ego-deel kan razendsnel vergelijken met alle ooit eerder ingebrachte gegevens en geeft de daadwerkelijke beoordeling aan de zintuiglijke informatie. Dit ego-deel heeft alle eerdere belevissen op fysiek, emotioneel, mentaal, psycho-sociaal, energetisch en spiritueel niveau in zich opgeslagen.

De zintuiglijke informatie die *nu* aangeleverd wordt, krijgt betekenis dankzij vergelijking met het verleden. Hierdoor wordt de informatie gekleurd door het verleden. De mens wordt voornamelijk bestuurd door het onderbewuste ego. En daar zijn we ons niet van bewust.

De betekenisgeving die er aan de zintuiglijke waarneming meegegeven wordt, brengt in het lichaam chemische reacties teweeg die het bewuste ego-deel vervolgens gevoelens noemt. Gevoelens zijn de lichamelijke, chemische vertalingen van de betekenisgeving. Het onderbewuste vormt vervolgens ook het overgrote deel van onze gedachten. Gedachten waaraan weer betekenis wordt gegeven. Gedachten zijn vertalingen van gevoelens. Vrouwen gebruiken veel woorden om hun gevoelens te beschrijven. Mannen gebruiken eerder verwoording van hun gedachten. Dat we gedachten en gevoelens als apart kunnen beleven geeft ons allen een extra kans op bewustwording!

Niet alle zintuiglijke informatie wordt dus doorgegeven aan het dagbewuste ego-deel. Alle zintuiglijke informatie wordt door de thalamus in de hersenen 'gezeefd' en de 'overtollige informatie' blijft in het onderbewuste om het bewuste ego-deel niet onnodig te belasten. Deze overgebleven informatie activeert echter óók chemische reacties in het lichaam. Reacties die ditmaal niet begrepen kunnen worden door het bewuste ego-deel. Hieruit kunnen bovendien lichamelijke spanningen ontstaan, waarvan het bewuste ego-deel de herkomst niet kan benoemen.

Kortom:	Dagbewust ego	is het dagelijkse bewustzijn.
	Onderbewust ego	is het <i>werkelijke</i> besturingssysteem.
	Onbewust ego	brengt karma het ego in.

De mix van bewuste en onderbewuste informatieverwerking wordt tot uiting gebracht door het lichaam. Hiermee is het lichaam de enige plaats waar al deze gemixte gevoelens tot beleving komen.



De emotionele waarde van het ego

Gevoelens zijn persoonlijk. Een gevoel is iets wat het gemakkelijkst in het innerlijk of in het lichaam waargenomen kan worden. Alle gradaties van gevoelens van miniem tot sterk zijn mogelijk om te beleven. Wanneer gevoelens onopgemerkt blijven en er toch bewustwording over nodig is, zullen gevoelens sterker aanwezig raken. Gevoelens kunnen zich meer en meer versterken totdat er op een gegeven moment emotie ontstaat. Een emotie is de uiting van een gevoel dat niet langer binnengehouden kan worden. De vreugde, de boosheid, het verdriet of de angst komen – als vanzelf - naar buiten. Een emotie komt - zodra de ontlading is afgelopen - tot een einde.

Een gevoel kan veel langer aanwezig blijven dan een emotie. Zolang gevoelens binnen gehouden worden, leiden ze een redelijk onzichtbaar leven. Daar waar gevoelens 'slepend' worden, creëren ze een gewoontegevoel dat niet eens meer opgemerkt wordt. Langdurige gewoontegevoelens worden vertaald in spanningen in het lichaam. Deze spanningen wordt geleidelijk aan krachtiger zodat er bewustwording naartoe getrokken wordt.



De mentale waarde van het ego

Het dagbewuste ego-deel met veel beta-hersengolven vormt de verbinding met de buitenwereld. Beta-hersengolven vertegenwoordigen het actieve denken. Dit actieve denken gebruik je overdag. Dit actieve denken noemen we dan ook toepasselijk: het dagelijkse bewustzijn of het dagbewuste.

Het dagbewuste ego creëert de illusie dat de dag gevuld wordt met actief zelfge-stuurd denken. Het actieve denken kan inventief, origineel, fantasievol, logisch, artistiek en creatief zijn. Zodra echter het actieve denken even stopt, wordt 'het gat' direct opgevuld met gedachten vanuit het onderbewuste. Meestal zonder dat we dat in de gaten hebben. Bedenk, voordat je besluit om je hele dag te vullen met denken om zelfsturing te behouden, dat je een wezen hebt dat over het vermogen beschikt om je authentieke zelf in het zonnetje te zetten.

Het dagbewuste ego is het deel dat *zorg draagt voor de bewustwording!* Dankzij dit ego-deel kan er verandering ontstaan én kan deze verandering verwerkt worden. Voordat een verandering echter aanwezig raakt als programma in het onderbewuste is er herhaling nodig. Er moet als het ware een nieuw spoor aangelegd worden. Focus houden op het doel is dan ook een taak van het dagbewuste ego. Gewoonlijk heet dit 'je aandacht erbij houden'.

Het dagbewuste ego is in staat om veranderingen te verwerken en zich aan te passen aan nieuwe situaties. Het hangt van de flexibiliteit van het dagbewuste ego af hoe dit proces verloopt.

Het dagbewuste ego probeert de balanshouder te zijn tussen te veel en te weinig. Dit deel kan het niet winnen van het onderbewuste, maar het zal de bewustwording op gang houden. Het dagbewuste ego wint dankzij het hebben van de langste adem. Het kan gebruik maken van technieken als EFT, EMDR en NLP* om veranderingen van gedachtenpatronen in het onderbewuste effectief aan te pakken.

De tomeloze stroom van gedachten vanuit ons onderbewuste wordt duidelijker waarneembaar zodra we inkeren en onze aandacht naar binnen richten. Gedachten worden dan beleefd als woorden, beelden en gevoelens. Daar waar we een gedachte oppakken en erover gaan nadenken ontstaat een verbinding tussen het onderbewuste en het dagbewuste ego-deel.

Waarnemen en denken betekent gebruik maken van het bewuste ego-deel. Naar je gedachten luisteren zonder er iets mee te doen is luisteren naar je onderbewuste. Leren luisteren naar je gedachten is leren wat er aanwezig is én wat er *ontbreekt*. Dat wat er ontbreekt in gedachten heeft aanvulling nodig!

Dat wat langdurig ontbreekt vertaalt het lichaam keurig in spanning, pijn of ziekte. Het lichaam vertaalt dit steeds sneller in spanning en/of pijn naarmate dit ontbreken vaker voorkomt. Er is aandacht nodig voor de gedachten die *niet gedacht* worden.

Dagelijkse gedachten gaan meestal over werk en de collega's, of thuis over de relatie, de kinderen, over de hobby's. Of het zijn gedachten die gaan over wat je liever zou willen. Wat er in ontbreekt is: "er is te weinig mij in mij". De gedachten gaan immers over anderen. Of over gebrek, iets wat je niet hebt en wel graag zou willen. Wanneer het dagbewuste ego eenmaal weet wat er ontbreekt, zal het inzien dat er in het onderbewuste nog geen programma voor bestaat. Hierin dient het te worden aangemaakt om als automatisme te kunnen gaan fungeren.

- * EFT = Emotional Freedom Techniek
- EMDR = Eye Movement Desensitisation and Reprocessing
- NLP = NeuroLinguïstisch Programmeren



De psychosociale waarde van het ego

Het dagbewuste ego maakt volop gebruik van het onderbewuste, dat betekenis geeft aan alles wat ons overkomt. Het onderbewuste - als besturingssysteem - behoudt zo lang mogelijk de vaardigheden die we hebben opgebouwd, zodat we ze zonder nadenken kunnen inzetten. In deze bundel vaardigheden zitten ook de omgangsvormen met anderen. Dankzij onze communicatie met anderen kunnen we inzien of een aangeleerd programma zinvol is of dat een verandering wenselijk is.

Op het psychosociale vlak heeft het dagbewuste ego balans nodig tussen 'mij en jij' zonder dat het een 'ons' wordt. Het ego waardeert verschillen. Het ego heeft voldoende eigenheid nodig tijdens het functioneren in een 'ons', in een groep.

Het ego behoudt de eigenheid, de uniciteit van het wezen dat we zijn.

Het onbewuste ego reageert op anderen (de energie van anderen) zoals dieren dat doen. Het onbewuste ego kent geen woorden of beelden. Het reageert puur op de aangeleverde energie van het moment. Het onbewuste ego leeft volkomen in het Nu en kan niet anders. De reacties van het onbewuste ego zijn volkomen afhankelijk van de signalen vanuit de omgeving. Deze signalen bepalen het gedrag. Het onbewuste ego reageert prima op kalm en assertief gedrag en wordt onrustig wanneer het dominantie of onzekerheid tegenkomt. Dominantie en onzekerheid zijn uitersten van elkaar.

Het onbewuste ego voelt zich het prettigst in een veilige omgeving, waarin het niet heen en weer geslingerd wordt tussen uitersten.

Daar waar karmische ervaring nodig is, zal onbalans aangedragen worden die het hele ego-systeem beïnvloedt. Invloed uitoefenend op alle ego-delen zal de karmische invloed starten bij het onbewuste ego-deel en zich uiteindelijk verspreiden tot in het dagbewuste ego. Hier start de eerste verandering van het karma.

De psycho-sociale interactie tussen mensen is een mix van dagbewust ego, onderbewust ego en onbewust ego. Vooral het onbewuste ego draagt zorg voor reactief gedrag. Dit is gedrag dat het dagbewuste ego verrassen kan. Wat er ook aan gedrag aangedragen wordt, de interactie zal alle partijen karmische ervaring brengen. Interactie tussen ego's activeert polaire werking, waardoor er voor alle ego's bewustwording geactiveerd wordt. Steeds meer bewustwording aantrekken en ontvangen brengt uiteindelijk herkenning tot in alle ego-delen. Jezelf begrijpen leert je om anderen te begrijpen. Dankzij het dagbewuste ego is dit mogelijk!

Psycho-sociale interactie vraagt om balanceren van jezelf in een groep. In het gunstigste geval is er bij allen een redelijke hoeveelheid 'mij in mij' aanwezig. Gaat er constant *te veel* aandacht naar eenzelfde iemand in een groep dan noemen we die persoon egocentrisch. Wordt er van je geëist dat je voor iemand in de groep iets doet, maar je moet het precies zo doen zoals die ander het hebben wil, dan is dat egoïstisch van die ander. In beide gevallen is er een teveel aan 'mij' bij de ander aanwezig.

Een te weinig 'mij' in een groep maakt dat je eerder over het hoofd wordt gezien. Een evenredige aandachtsverdeling tussen 'mij en jij' is het gezondste voor alle partijen.

Een evenredige aandachtsverdeling wordt in het innerlijk tot stand gebracht.

Je kunt een positief 'mij' uitdragen in een onderlinge interactie of je kunt een negatief geladen 'mij' uitdragen. Een positief geladen 'mij' draagt bij aan de onderlinge harmonie. Een negatief geladen 'mij' brengt spanning teweeg. De reactie van een ander zal bij een negatief geladen 'mij' ook anders zijn dan bij een positief geladen 'mij'.

Een positief geladen sociale interactie brengt samenwerking in een groep. Het creëert een rustige ego-verdeling in de groep. Gebalanceerde verdeling brengt samenwerking. Twee kunnen meer dan één.



De energetische waarde van het ego

Behoud, behoud en nog eens behoud. En om iets te kunnen behouden heeft het ego richting in bezit. Geven en nemen, halen en brengen, *alle* tegenstellingen geven een bepaalde richting aan. Alle gradaties tussen prettig en onprettig zijn fraseringen van een tegenstelling. Polariteit brengt deze tegenstellingen in beleving. Het gebruik van richting is het krachtigste hulpmiddel van het ego om zichzelf aanwezig te houden! Met richting is zoveel te doen. Zodra er richting aan iets gegeven wordt, ontstaat er 'doen'. Doen is aan richting gevolg geven. Door iets te doen is het ego aanwezig. Zolang er doen is, is er ook ego. Totaal niets doen is voor het ego erg moeilijk.

Ook op het energetisch gebied heeft het ego invloed. Het ego is onderhevig aan polaire werking. Polaire werking is de samenhang tussen plus en min. Denk aan een weegschaal met twee bakjes. Wanneer er een teveel in het ene bakje zit, heeft dat direct effect op het andere bakje. Daar waar het ego een ongelijke verdeling aan polaire energie draagt, is er onbalans. Onbalans vraagt om herstel richting balans. Het ego is de waarnemer van onbalans en de balansverstrekker!

Meridianen zijn energiebanen die door het lichaam lopen en de emoties en gevoelens vertalen naar onder- of over-energie. Deze onder- of over-energie is polaire werking. Hiermee geeft het ego op verschillende plaatsen een te weinig of een te veel aan energie. Daar waar teveel aan ego-energie aanwezig is ontstaat een over-energie die op een andere plaats in het lichaam weer onder-energie veroorzaakt. Een ego in onbalans zorgt ervoor dat je niet lekker in je vel zit.

Chakra's werken als energiecentra die in contact staan met de omgeving. Op deze wijze wordt de energie van de interactie van buiten naar binnen gebracht. Van de chakra's naar de meridianen tot in het lichaam.

Ook op het niveau van de chakra's heeft het ego invloed. Ditmaal alleen op de onderste drie chakra's. Dit zijn de chakra's van het overleven (1), de groeikracht en voortplanting (2) en de wilskracht (3). Het ego is de drager van het behoud (1^e chakra), van de bewustwording (2^e chakra) en van 'het doen in richting zetten' (3^e chakra). In het vierde chakra komen ego en wezen tot elkaar.

Tenslotte is de aura het energieveld dat zich rondom een persoon bevindt. Ook hierin heeft de energie van behoud een rol. Het is eerlijk gezegd het belangrijkste gebied om het ego in te activeren. Het geeft de persoon uitstraling. Op deze uitstraling wordt altijd gereageerd, bewust of onbewust.



Het ego en spiritualiteit

Het krachtigste middel van egobehoud is angst. Angst verspreidt zich op bewust, onderbewust en onbewust egoniveau in het lichaam en de geest van een persoon. Op onbewust niveau wordt karma overgedragen van de ouders naar het kind. Dragen de ouders angst voor verlies van dit kind, dan zal het kind op onbewust ego-niveau gevoed worden met angst. De opvoeding leert het kind angst te beleven dankzij alles waarbij het leert dat het fout, vies of verachtelijk is. Ieder aangeleerd gebrek verandert hierbij in onderbewuste angst.

Op bewust ego-niveau zorgt angst juist voor de pure beleving van de ego-energie. Er kan zo beleefd worden hoe krachtig, hoe omvattend en hoe diep de ego-energie verankerd is in een persoon.

Ieder beleven van angst is een verstoring voor het ontvangen van wezensinformatie.

De enige plaats waar het ego in de weg zit is bij de spirituele leerweg. Op alle andere niveaus heeft het ego een functie. Op spiritueel niveau is het ego in al zijn vormen een verstoorder. Op bewust ego-niveau verlangt de spirituele leerweg het loslaten van de

betekenisgeving. Op onderbewust niveau verlangt de spirituele leerweg het reinigen van oude versturende patronen uit de opvoeding. Op onbewust niveau zorgt het karma voor de manier waarop de spirituele leerweg zijn vorm krijgt. Ook hierin bepaalt het karma de weg die er bewandeld wordt. Er is geen vrije beleving mogelijk. Je kunt het wel willen...

Een eenheidservaring is gelukkig al te ervaren bij een kortstondige rust in het onderbewuste ego. Zodra er even geen betekenisgeving actief is, kunnen dit soort ervaringen optreden. Betekenisgeving kwam uit vergelijking met het verleden. Zodra er even geen verleden is, is er eenheidsbeleving. Deze ervaringen hebben nut om het Nu te kunnen ervaren. Het brengt het verlangen naar meer van dit soort ervaringen tot stand.

Ervaringen die op deze manier in het bewuste ego ervaren worden zijn vaak de opgangbrengers van een spirituele zoektocht. Werkelijke spiritualiteit leert je om het bewuste en onderbewuste ego uit te schakelen. Is er dan nog bewustwording mogelijk? Ja, nou en of!

De ervaringen die ontstaan tijdens een korte periode van egoloos beleven, zijn gevuld met ongekende informatie. Het ego beleeft mee zonder er enige betekenis aan te kunnen geven. Je herkent zo'n ervaring, omdat deze door de tijd heen niet verbleekt en even helder blijft in beleving. Zelfs na dertig jaar. Bovendien weet het ego zich tijdens het herbeleven weer even gemakkelijk uit te schakelen.

Het zijn ervaringen die je leven iedere keer een impuls geven met intensiteit, met prachtige opbouwende en liefdevolle elementen die het beste in jezelf wakker maken.

Spiritualiteit leert je om het wezen te kunnen *ontvangen* in je dagelijkse leven. Het ego kan hier niets in sturen. Werkelijke spirituele ontvangst is volkomen richtingloos en volkomen egoloos. Het ego is de spooruitzetter van richting.

Spiritualiteit beleven leert je dat er meer bestaat dan ego in de mens.

Het ego in de eerste ontplooiing a - b - c

De eerste ontplooiing gaat over 'van binnenuit naar buiten'. Het is een ontplooiing waar het ego een leven lang in blijft hangen zonder de blik te veranderen. De richting van de eerste ontplooiing is vanuit het ego-ik richting de wereld. Het ego-ik is het middelpunt en hiermee breng je je vaardigheden en talenten de wereld in.

Ik ontrol me de wereld in en de wereld maakt kennis met mij. Ik laat zien, horen en voelen wie ik ben. Mijn wereldbeeld gaat van mij uit.

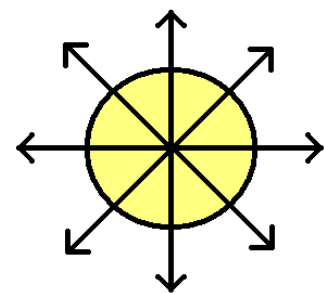
ik —————> **de wereld**

Alles wat ik zie hoor en voel toets ik aan mijn eigen wereldbeeld en dit vertegenwoordigt mijn waarheid. Als ik dit al jaren doe, noem ik het levenservaring.

De letter A van het alfabet brengt de gave om een innerlijk te ervaren. Als deze mogelijkheid er niet was, dan bestond er geen afgescheidenheid waardoor we ons als apart kunnen ervaren. De gave van een innerlijk zorgt voor de geboorte van het ego. Het ego kan grenzen leggen en verleggen. Het ego is de 'energie van behoud', het beschermt je en zal er alles aan doen om je te laten overleven. Het ego geeft je de kans om de polariteit te kunnen beleven. Zonder de tegenpool van angst kun je niet ervaren dat er angstvrij bestaat. Zonder de tegenpool van kwaadheid kun je niet ervaren dat er vreugde bestaat. Zonder de tegenpool van verdriet kun je geen vrijheid ervaren. Het ego is geprogrammeerd met allerlei nuttige (en onnuttige) overlevingsinstincten en zorgt voor het handhaven van jou zoals je bestaat. Het ego heeft moeite met veranderen, maar kan bijleren. Het ego gebruikt emoties en denken om het eigen bestaansrecht waar te maken. Dat het hierbij rare fratsen uithaalt is gebruikelijk.

De letter B is de letter van het inzicht achteraf. Nadat er iets is gebeurd, kun je je afvragen of je wel het juiste hebt gedaan of dat je een volgende keer anders met de situatie zou willen omgaan. Het reagerende ego zal in eerste instantie reageren volgens een aangeleerd patroon dat zijn functie al bewezen heeft. Het reagerende ego is meestal het onderbewuste ego in samenwerking met het dagbewuste ego. Hierbij ontstaat inzicht achteraf. Dit deel van de eerste ontplooiing bevat het hele gebied waarin je bezig bent met wat je is overkomen. Alle beoordelingen geven voeding aan het ego.

De letter C geeft de gerichtheid op de buitenwereld. Hoe het ego zichzelf kan manifesteren in de buitenwereld. De buitenwereld lijkt echter een geheel eigen leven te leiden en draagt gebeurtenissen aan die ontstaan zonder enige toestemming van binnenuit. Deze gebeurtenissen krijgen dankzij het ego-ik een beoordeling mee en een plan voor de toekomst. De volgende keer doe je het op jouw manier.



**Van binnen naar buiten,
van een innerlijk naar expressie in de buitenwereld,
van kind naar volwassenheid.**

In de eerste ontplooiing heb je **informatie, verduidelijking en overdracht.**

De eerste ontplooiing is de ontwikkeling van binnen naar buiten. Eerst persoonlijk, dan via inzicht achteraf en tot slot op de manier waarop je jezelf in de wereld zet.

De tweede ontplooiing vormt de ontwikkeling van buiten naar het zich steeds verder uitkristalliserende binnen.

Samen zijn ze als een in- en uitademing. Onlosmakelijk verbonden.

Het ego in de tweede ontplooiing d - e - f

De omgeving is al bepalend tijdens de groei van de foetus en dit wordt nog sterker na de geboorte: het land waarin je geboren bent en onder welke omstandigheden. De directe omgeving bepaalt de programmatie die je meekrijgt. Scholing van buitenaf. Informatie die wordt aangedragen en waarvan verwacht wordt dat die geïncorporeerd wordt. De wereld komt van alle kanten op je af!

Een aantal jaren later presenteert de wereld zich als een enorme zee aan mogelijkheden. Er kunnen zoveel ontdekkingen gedaan worden.

de wereld → ik

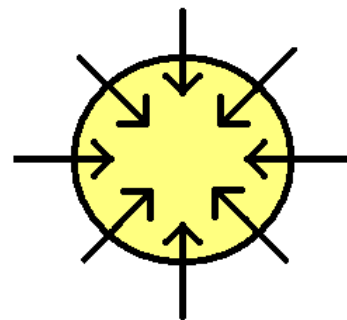
Wanneer er weer een aantal jaren verstreken zijn, worden we specifiek in wat we wel en niet willen doen. Naarmate de 'leef-tijd' vordert, wordt de uitkristallisatie nadrukkelijker. De vereenzelviging met wat je doet en met wie je optrekt bepaalt steeds meer je identiteit. De tweede ontplooiing loopt van het weidse naar het compacte.

De letter D ziet de grote lijnen. De hoeveelheid mogelijkheden zijn soms zo overwelgend dat het lange tijd kan duren voordat het ego-ik weet wat het wil met het leven. Ook kan het zijn dat er halverwege een ingeslagen weg een omslag gemaakt wordt, omdat de ervaringen geholpen hebben om 'een ander daglicht' te zien.

De letter E zorgt voor zich belevende verbindingen. Iedere dag voegt belevingen toe die het ego-ik verwerkt. Het ego-ik heeft de taak om er betekenis aan te geven. Een sterk ego is zelfs in staat om een dusdanig pakkende betekenis neer te zetten dat ook andere ego's het geloven. Ben je een kind dan heet dit opgevoed worden, ben je volwassen dan heet het leiderschap nemen of iemand voor de gek houden.

Belevingen kunnen herhalingen zijn van situaties die het ego eerder heeft beleefd. Het kunnen ook verrassende belevingen zijn die een verrijking bieden aan nieuwe ervaring. Alle situaties die beleefd worden helpen om verduidelijking te geven in wat er gaande is. Bij voldoende beleving kan er besloten worden om dezelfde richting te vervolgen of een andere richting in te slaan.

De letter F maakt de details mogelijk. Aan het eind van een gelopen pad komt het doel binnen bereik. Er wordt niet meer van het pad afgeweken. Alles wordt in het werk gesteld om het doel te bereiken, te bewaken en te behouden. Dat wat gekend is wordt verdedigd en nieuwe ervaringen worden afgehouden. Het ego doet zijn taak voortreffelijk.



**Van buiten naar binnen.
Van de wereld naar jezelf.**

Wat niet in de binnenwereld gerealiseerd wordt en daarin wel nodig is, wordt vanuit de buitenwereld steeds opnieuw aangedragen. En altijd gaat het om liefdevoller te worden voor die delen van jezelf die je veronachtzaamt of onderdrukt.

De signalen uit de buitenwereld beginnen eerst zachtjes en vriendelijk. Er worden kansen gegeven om de innerlijke verbinding te herstellen. Gebeurt er niets in het innerlijk dan worden de signalen harder en wat overweldigender. Net zolang totdat de aangeleverde informatie van buitenaf wordt geïncorporeerd en verwerkelijkt.

In de tweede ontplooiing heb je **inzichten, ervaringen en gewoonten.**

Het ego in de derde ontplooiing g - h

Om het ego als zelfstandig manifesteerder te kunnen gebruiken zal er nu een ontplooiing moeten volgen die voorbij kan gaan aan ingebrachte informatie vanuit aan-geleerde kennis. Er zal creativiteit nodig zijn.

De letter G geeft het ego de mogelijkheid van nieuwe ideeën. Zo kunnen er steeds nieuwe ideeën - als uit het niets - te voorschijn komen. Dit is een ware potentie.

De letter H is het speelveld van de zichtbare realiteit en geeft richting aan alles wat aandacht krijgt. Zodra aandacht gefocust wordt ontstaat er ontwikkeling.

Gewoonlijk staat bij de mens het ego aan het stuur en dit voert de regie over de dagelijkse realiteit. Dit gebeurt omdat het ego de betekenisgever is van alles wat het meemaakt. Doordat het ego de huidige situatie vergelijkt met wat er eerder is gebeurd. Het ego heeft beschikking over het verleden en het nu. Daar valt betekenis van te maken. Betekenis maken van de toekomst kan het ego niet, omdat de toekomst nog niet gebeurd is. Het ego kan zich de toekomst wél voorstellen en doet dit ook. De gegevens die hiervoor ingezet worden hebben te maken met behoeften en wensen, niet met de huidige realiteit. Dus vormt het ego verlangen en zoekt een weg tot realisatie van dat verlangen.

Het ego gebruikt de eigen potentie om zich een gewenste toekomst voor te kunnen stellen en gebruikt vervolgens de eigen aandacht om deze gewenste toekomst te kunnen realiseren. Het ego is een krachtige realisator van ideeën. Het ego is een manifesteerder.

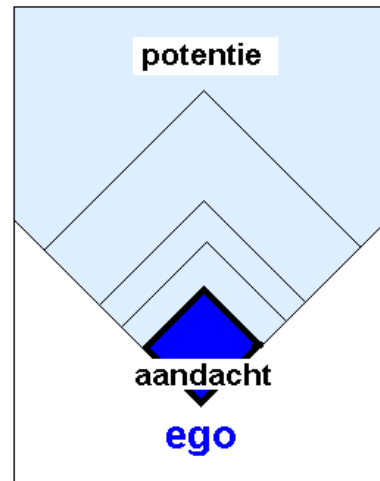
potentie	→	toekomst
aandacht	→	realiteit

Voor het ego ligt de samenwerking tussen potentie en realiteit in elkaars verlengde. Wanneer het wezen zijn intrede doet wordt de hele zaak anders! (zie de derde ontplooiing van het wezen.) De functie van het ego is om aandacht te geven aan de realiteit en om de potentie te behouden zodat de toekomst van het eigen organisme veilig gesteld blijft.

Alle informatie die binnenkomt via de zintuigen maakt kans op betekenisgeving. Veel van deze informatie haalt het bewustzijn niet en wordt rechtstreeks door het lichaam verwerkt. Wat er aan signalen overblijft, gebruikt het ego om te vergelijken met eerdere data en om verschillen op te merken. Ieder ego heeft een eigen bundel van ervaringen. Dankzij ervaring ontvangen aangeleverde data bevestiging. Het ego 'kleurt' situaties naar eigen inzicht. Wat het ego direct herkent krijgt voorrang op het onbekende. Het ego blijft zich ook ontwikkelen. De betekenisgeving die er aan nieuwe situaties gegeven wordt, is een mengelmoes van jong geleerd, bijgeleerd en oud gedaan.

Het ego leert dankzij de tegenstellingen die het kan waarnemen. Door de grote verschillen die er waar te nemen zijn leert het ego een eigen standpunt te bepalen. Dit standpunt vormt de eigenheid en wordt steeds opnieuw tot beleving gebracht. Het ego behoudt het gekende om zich van daaruit uit te breiden. Dat is de kracht van het ego.

In de derde ontplooiing zijn er **mogelijkheden en ervaringen** waar het ego dankbaar gebruik van maakt.

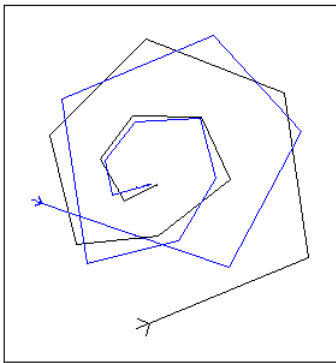


Het ego in de vierde ontplooiing i - j

De eerste drie ontplooiingen gingen over 'van binnen naar buiten', 'van buiten naar binnen' en 'mogelijkheden en realiteit'. De volgende ontplooiing in de werking van het ego dient om verfijning aan te brengen in onderscheiden. Hiermee krijgen de eerdere ontplooiingen nog meer verwerkelijking.

detail → uitkristallisatie

De vierde ontplooiing gaat over 'persoonlijke detaillering' en de uitkristallisatie ervan. In deze ontplooiing vindt de bewustwording plaats van een onbewust gestarte leerweg. De bewustwording die gaande is wordt met behulp van het ego manifest zodat het voor jezelf en anderen beleefbaar wordt. Hierdoor kunnen uitspraken, meningen en gedragingen over en weer impact krijgen. Waardoor we meningen kunnen aanscherpen, ombouwen of verwaarlozen. Dit alles brengt verfijning aan in onze 'kleuring', in de herkenbaarheid in wie we zijn en waar we voor staan.



Verdieping in hetzelfde brengt detaillering en verfijning. Een ego dat zichzelf al vele jaren beleeft in het omgaan met zichzelf en anderen heeft een verklaarbare eigenheid ontwikkeld. Veranderingen krijgen hierdoor als vanzelf wat minder speelruimte. Houvast vinden in de eigen reacties brengt het ego betrouwbaarheid.

Gewoontes vertegenwoordigen bestendiging en geven zekerheid. Wanneer ego's jarenlang dagelijks in elkaars omgeving vertoeven, vertonen ze meer vaste gewoontes in hun omgang met elkaar. Bij duurzame samenwerking of samenleving vindt de wederzijdse beïnvloeding een soort evenwicht.

De letter I zorgt voor de detaillering en het bijschaven van meningen.

De letter J zorgt voor de bekliving hiervan in de persoonlijkheid.

Een dagelijkse benaming voor dit proces heet leren. Leren, onthouden en bijschaven.

Kennisoverdracht is in principe onpersoonlijk. Dankzij persoonlijke overdracht van informatie (de leraar en de leerling) wordt de kennis vermengd met de ego's van de betrokken persoonlijkheden. Dit kan de kennisoverdracht bevorderen of belemmeren.

Interpersoonlijk leren brengt de informatie in contact met gevoelens, die vervolgens in de ego's worden opgeslagen en deel gaan uitmaken van de leerstof. Er wordt meer tijd gestoken in verdere ontwikkeling of de aandacht neemt af. Alles wat we leren heeft te maken met het gevoel waarmee we het aanleren. Het ego gebruikt dit gevoel wanneer het de kennis opnieuw opdiept. De letter I staat voor de persoonlijke manier van leren. We beleven gevoelens die we dankzij onze interacties met anderen opdoen. We oefenen zo om onderscheid te maken tussen prettig en onprettig. De letter J brengt de onderlinge interactie tot verdieping en integratie.

In de vierde ontplooiing gaat over **het detail dat persoonlijk wordt.**

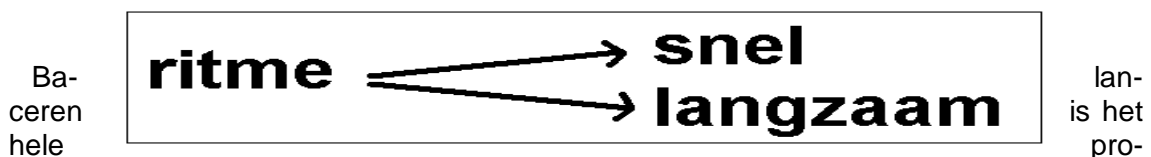
Het ego in de vijfde ontplooiing k - l

Na alle mogelijkheden van het ego om informatie te bewaren in gedetailleerde bekijken is er een werking nodig die het evenwicht kan helpen behouden. De vijfde ontplooiing kent balanceren en zoekt ritme. De letter K staat voor een snel ritme. De letter L gaat voor langzaam in ritme.

Ego's onder beïnvloeding van een snel ritme brengen volop bedrijvigheid in de brouwerij van het leven. Er wordt altijd wel wat nieuws geroerd in het levenspannetje. Je hoeft in de buurt van een K-ego niet te rekenen op verveling.

Staat het ego meer onder beïnvloeding van het langzaamritme dan is het ego stabiel voor de directe omgeving. Er is betrouwbaarheid en gelijkmatigheid. Iedereen kan tot rust komen door zich te laven aan de innerlijke stabiliteit van een L-ego.

Lange tijd het eigen ritme negeren creëert een instabiel ego. Instabiele ego's zorgen nogal eens voor verrassende en onverwachte reacties, die zelfs schokgolven van emoties in de directe omgeving kunnen veroorzaken. Dan is het van belang om de balans op te maken en deze te herstellen.



ces van balans naar onbalans en van onbalans naar balans gaan. Deze afwisseling behoort bij het leven. Sterker nog: het is leven. Iedere balans verandert op den duur naar onbalans, die weer vraagt om de creatie van een vernieuwende balans. Balanceren houdt je jong en draagt zorg voor verandering! Het tempo waarmee je van balans naar onbalans kan gaan kan verschillen. Sommigen veranderen snel van piek naar dal, anderen hebben een trager tempo.



De letter K gedraagt zich als de branding. Soms rustig, maar bij stormachtig weer behoorlijk onstuimig. Heftig en duidelijk. Er bestaat een sterke afwisseling die onderhevig is aan de omstandigheden.

Evenwicht en stabiliteit worden door een K-ego gezocht op een snelle, oppervlakkige manier. Een K-ego houdt van resultaat. Het is de sprinter onder ons die snel resultaat wil boeken en daarna overgaat naar een volgende uitdaging.

De letter L gedraagt zich als langzame golfbewe-
ging, haast deinend, niet erg hoog, niet erg diep,



maar wel constant in beweging zoals de golven in de oceaan. Er is minder turbulentie. Een L-ego gebruikt de lange adem om evenwicht en stabiliteit te bereiken. Een L-ego kan jarenlang in onevenwichtigheid doorgaan. Gestaag voortgaand.

Beide ritmes zijn balanceringsfenomenen. Het ene ritme wil snel resultaat bij het balanceren, maar bereikt hierdoor een kortstondiger resultaat. Het andere ritme gebruikt meer tijd en diepte om een stabiel resultaat te creëren. Het gaat hierbij om stapsgewijs resultaat boeken.

In de vijfde ontplooiing gaat het over **ritme, tempo en resultaat**.

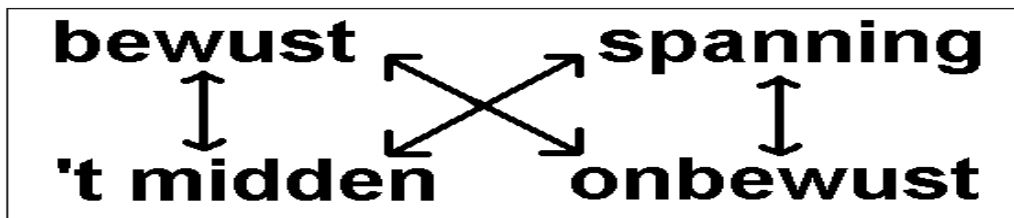
Het ego in de zesde ontplooiing m - n

In de zesde ontplooiing start de dubbelheid. Ego en wezen dienen andere belangen. In de 'ego-afdeling' van het spirituele alfabet vertegenwoordigt dit het proces waarin tegengestelden elkaar dienen te vinden.

De letter M zorgt voor de tegenstelling bewust – onbewust. Het is een tegenstelling die op alle terreinen van het leven ingezet kan worden. Tegenstellingen zijn het leer-middel van het ego in de praktijk. Het ego leert door te vergelijken en hiervoor is het nodig dat er verschillen opgemerkt kunnen worden. Dit is de kracht van het ego.

Tegenstellingen zijn extremen in verschil. Dag en nacht, licht en donker, zwart en wit, warm en koud, verhitten en bevriezen, alle gangbare tegenstellingen zijn kansen om bewust te worden in welke schakering het ego zich op dat moment bevindt. De taak van een bewust ego is om het midden te vinden en dit zoveel mogelijk te behouden.

De letter N zorgt ervoor dat het bewustwordingsproces verloopt op een gemoedelijke of een spanningsvolle wijze. Het ego leert vanuit herkenning. De meeste leerprocessen starten vanuit een zachte aandrang om een noodzakelijk verschil op te merken. Lukt het niet, dan wordt het bewustwordingssignaal een beetje harder. Lukt het weer niet, dan ontstaat er weer een nieuwe situatie waarin hetzelfde bewustwordingsproces opnieuw plaatsvindt. En weer wat heftiger, zodat de extremen steeds duidelijker zullen worden. Steeds meer gespannen situaties worden aangedragen om tot een veranderend inzicht van het huidige ego te komen. De les achter de gespannen situaties leren zien hoort bij het bewustwordingsproces van het ego. De bewustwording heeft plaats gehad als het midden is bereikt en enige tijd behouden kan worden.



Ieder bewustwordingsproces heeft de bedoeling om het midden te vinden. Dat dit midden pas gevonden kan worden door eerst de uitersten te beleven is begrijpelijk. Je kunt heet en koud pas van elkaar onderscheiden als je beide in je beleving hebt zitten.

Soms starten bewustwordingsprocessen vanuit een extreme situatie. Er is volop spanning maar nog geen oplossing. Van waaruit een bewustwordingsproces ook start, het doel is toch altijd om na beleving het midden tussen de beide, onderhavige polen te vinden.

Altijd en altijd heeft het te maken met het bewust worden van het ego in hoe het eigenlijk functioneert. Welke eigenschappen handig zijn om in te zetten en welke je eerder schaden dan ondersteunen. Met de juiste snelheid door de bochten van het levenspad gaan, op tijd snelheid maken of afremmen. Door af en toe uit de bocht te vliegen of met een slakkengang te gaan leert het ego uiteindelijk om steeds meer en steeds vaker het midden te vinden. Bewustwording is op zoek zijn naar eigenheid. Eigenheid in het ego is het midden kunnen behouden of terugvinden zonder teveel schade.

In de zesde ontplooiing gaat het over **bewust tegenover onbewust** en om op een **ontspannen manier het midden te vinden**.

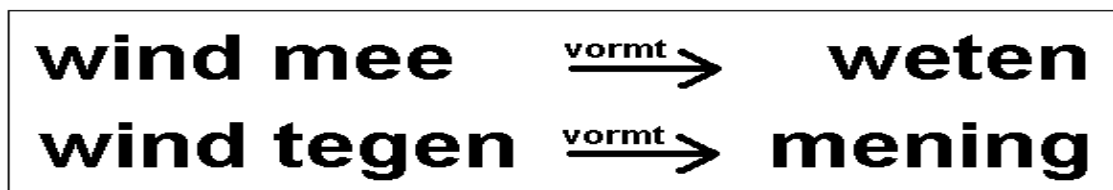
De zevende ontplooiing bestaat uit drie letters (**O**, **P** en **Q**), die samengaan om opgedane bewustwording om te zetten naar het bewuste zijn. Dit is een proces van integratie. Integratie is het samenbrengen van kennis en kunde om van beide tegelijkertijd bewust te blijven. Iets weten betekent nog niet dat je het ook toepast. De zevende ontplooiing is bedoeld om wat je weet en wat je bijleert in praktijk te brengen. Opedane inzichten zijn bedoeld om in de praktijk te toetsen. Dit versterkt de integratie!

Er gaat geen dag voorbij, waarin er geen bewustwording ondergaan wordt. Al is je leven iedere dag hetzelfde. Ook dan zit je in een bewustwordingsproces (over wat hetzelfde beleven teweeg brengt in je leven). Tijdens bewustwordingsprocessen wordt er langzaam steeds meer duidelijk. Bewustwording kent korte periodes waarin er van alles helder wordt, en periodes waarin de blinde vlekken geraakt worden. Opheldering van een blinde vlek geeft een kort moment van euforie en draagt onmiddellijk een nieuw bewustwordingsproces aan. Er is nu 'weten' maar nog geen 'kunnen'.

Mensen zijn multi-taskers op het gebied van bewustwording. Ze zijn constant op een aantal verschillende gebieden bezig met groeiprocessen, die zich ook nog eens in verschillende stadia bevinden. In de praktijk lopen groeiprocessen op tal van manieren door elkaar. Bovendien raken ze de groeiprocessen van familie, vrienden en collega's en iedereen die je verder tegenkomt. Het is bij elkaar een onontwarbare kluwen van verbondenheid. Meestal verlenen we onbewust hand- en spandiensten aan een ander en aan onszelf in onze groeiprocessen. Ook iets om je bewust van te worden.

In de praktische toepassing in het dagelijkse leven zorgt het ego voor wind mee of wind tegen tijdens een bewustwordingsproces. Bij wind mee bevind je je in de juiste stroming van ontwikkeling. Bij wind tegen wordt er ergens een verandering verlangd.

Het ego ontwikkelt zich steeds meer en noemt dit levenservaring. Levenservaring is altijd gekleurd naar de inzichten die het ego opgedaan heeft in het eigen leven. Het kan wijsheid bevatten of duidelijke meningen. Wijsheden in het ego ontstaan wanneer er voldoende 'midden' is beleefd ná de extremen van de tegenstellingen. Meningen dragen altijd sporen van onvolledigheid.



Wat je zaait tijdens je bewustwording, zul je ook oogsten. Hoe de oogst is, hangt af van de gevoelens die je beleefd hebt en hoe je die op dit moment interpreteert. Het ego is de belever van gevoelens én degene die ongewenste gevoelens kan onderdrukken. Onderdrukken is het onbeleefbaar maken van gevoelens. Zodra gevoelens onderdrukt worden ontstaat er een 'blinde vlek' in beleven. Je hebt er geen last van, maar het is een stukje doodsheid in jezelf geworden. Het ego maakt van lastige gevoelsindrukken vaak een andere versie om zichzelf te kunnen handhaven.

Hoe vaker je jezelf verstoort door iets niet te willen voelen, hoe langer het bewustwordingsproces duurt. Storingen en oponthoud vragen dan ook om een bewuste verandering van windrichting. Hoe langer het bewustwordingsproces duurt, hoe meer kans op permanente tegenwind. En dat je bezig blijft met het vormen van nog méér mening. Verandering of genezing geeft aan dat er een nieuw midden is gevormd.

In de zevende ontplooiing gaat het over **de illusie van 'denken te weten'**.

Het ego in de achtste ontplooiing - r -

Deze ego-ontplooiing gaat over het verschil tussen macht en kracht (**de letter R**). Iets in je macht hebben geeft het ego de kracht om dit naar buiten te brengen. Op deze manier heeft het ego de woorden macht en kracht samen geïncorporeerd.

Oefening baart kunde en creëert patronen. Het ego bewaart al deze patronen in het onderbewuste, zodat de patronen als automatisme ingezet kunnen worden. Waardoor de 'kracht van het kunnen' tot bloei komt. Het onderbewuste ego zorgt voor het incorporeren en het steeds opnieuw naar buiten brengen van deze patronen. Ook dit is integratie. Zeker wanneer je de ingebrachte patronen en hun inhoud gaat herkennen. Ieder van ons heeft ondersteunende patronen en patronen die last bezorgen.

Het ego creëert ook een patroon dat bij iedere bedreiging de eigen overleving veilig moeten stellen. Dit overlevingspatroon wordt vroeg in het leven aangeleerd. Er is keuze uit terugvechten, ervoor vluchten of wachten tot het over is. Een van deze drie patronen heeft het onderbewuste ego het krachtigst geïncorporeerd en het zal dit patroon steeds opnieuw inzetten bij iedere vermoede vorm van bedreiging. Dit patroon heeft echter alleen met macht en angst te maken. Wanneer een ego macht gebruikt om een ander ego te laten doen wat het voor zichzelf wenst, is de kans groot dat bij beiden het overlevingspatroon aanwezig raakt. Er is dan macht, en het toelaten van macht. Macht wil winnen, maar creëert angst bij beiden. Kracht zoekt compromis.

Niet ieder ego voelt zich even snel aangevallen. Een ego kan ook de innerlijke kracht aanspreken en gebruik blijven maken van ondersteunende patronen. Dit ego blijft sterk zonder machtsstrijd.

Alle betrokkenen in een machtsspel winnen aan zelfbehoud in overleven. Mits ze blijven leven. De een wint aan macht, een ander wint aan zwakte en een volgende wint aan kracht. *Alle* betrokkenen verliezen aan innerlijke eenheid. Tijdens het machtsspel en vaak nog lang daarna.

Een andere vorm van macht is iets in je macht hebben. Dit geeft aan dat je het beheerst zonder er moeite voor te hoeven doen. Het schenkt je automatisch de kracht om deze vaardigheid naar buiten te brengen. Kracht in optima forma.

Het ego is behulpzaam bij de uitwisseling van de binnen- naar de buitenwereld en omgekeerd. Wanneer een ego zich opent in kracht, dan wordt het overlevingsmechanisme niet aangesproken en ontstaat er onderlinge communicatie. Communicatie gaat altijd over samenwerken en elkaar in de eigen waarde laten. Er bestaan veel onderlinge verschillen tussen mensen. Wanneer hiervoor respect aanwezig is, ontstaat er geen spel over het recht van de sterkste of de beste. De eigenheid wordt benut en geëerd, zonder dat er onnodige competitie ontstaat. De bewustwording van alle partijen wordt ondersteund. Iedereen is immers anders.

zwak / macht / kracht

Macht inzetten creëert bij alle partijen verlies van harmonie.
Macht versus kracht betekent angst tegenover vertrouwen.
Het inzetten van innerlijke kracht activeert het vertrouwen.

In de achtste ontplooiing gaat het over **overleven (macht)**
en **jezelf neerzetten in volle potentie (kracht)**.

Het ego in de negende ontplooiing - s -

De openbaring van deze ontplooiing op het egovlak gaat over leven met alle 'voors en tegens' die het leven biedt. Iedereen maakt periodes mee waarin het meezit en periodes waarin het tegenzit. Deze afwisseling hoort bij het leven, hoort bij bewustwordingsprocessen en houdt het leven opwindend. Dankzij afwisseling vinden veranderingen bestaansrecht. **(De letter S)**

Als het tegenzit, zoekt het ego actiever naar mogelijkheden van verandering en/of verbetering. Soms wordt er actie gevraagd, soms wordt er overgave gevraagd. Soms is er een verandering nodig in de realiteit, vaak is er verandering nodig in verouderde overtuigingen van het ego. Wanneer het meezit, wordt het verlangen dat dit zo mag blijven meestal ook groter. Het leert het ego om kalm en assertief te zijn in het moment.

Bewustwording is niet te stoppen. Niet in lastige periodes en niet in plezierige periodes. Sterker nog: de plezierige en onplezierige periodes creëren allebei - onzichtbaar op de achtergrond – een overgang naar de tegenovergestelde pool. Van yin naar yang en omgekeerd. Dit is de werking van de polariteit. Polariteit lijkt op verdeelde eenheid. Het een blijft onlosmakelijk met het ander verbonden.

negatief	+	positief	= 1
-----------------	----------	-----------------	------------

Na een moeilijke periode komt het ego er meestal krachtiger uit te voorschijn. Een ontspannen leerperiode brengt andere facetten onder de aandacht. Waardering voor een bewuster wordend ego brengt zelfs meer herkenning in de menselijke vorm.

'Voors en tegens' zijn uitstekend met een ego te ervaren. Het ego leert uiteindelijk inzien dat *alles wat er gebeurt* ten dienste staat aan bewustwording en dat het voor de ziel niet uitmaakt of je leert door prettige of onprettige omstandigheden.

Wanneer dit werkelijk doordringt tot in alle lagen van het ego wordt hiermee polariteit overstegen. Het ego heeft deze ervaring echter heel wat vaker nodig om meer en meer bewust te worden van deze zichzelf-overstijgende kracht. Polariteit kunnen overstijgen maakt een ego dat bereid is om – waar nodig – zich over te geven aan het wezen en de zielsbedoeling! Dat is de openbaring voor het ego in deze ontplooiing!

Een ego zoekt onwillekeurig naar zoveel mogelijk plezierige periodes, waardoor ook de tegenpool - als vanzelf - aangevraagd wordt om tot manifestatie te komen. Vervolgens wordt de tegenpool als ongewenst gezien en ontstaat er weerstand om de tegenpool te aanvaarden. Het ego komt in de verleiding om datgene wat ongewenst is te willen vermijden, weg te drukken of er tegen te vechten. Hierdoor ontstaat er samenwerking tussen de achtste en negende ontplooiing. Extremen worden dankzij onbewuste weerstand van het ego groter. Macht en negativiteit koppelen zich. Beleving hierin is voor alle betrokkenen geen pretje!

Een bewust ego ziet in dat er geen goed en fout kán bestaan, maar ziet dat er constant ontplooiingen gaande zijn waarbij het ego een rol speelt. Het ego wordt gebruikt om bewustwording te bewerkstelligen. Met hulp van alle ego's van anderen.

Alle ontplooiingen zijn nodig om het ego bewuster te krijgen, zodat het leert zich over te geven aan dat wat een geheel andere energie draagt in het leven: het wezen.

De negende ontplooiing gaat over **positief en negatief die onlosmakelijk verbonden zijn. Negatief vraagt om verandering. Positief vraagt om waardering.**

Het ego in de tiende ontplooiing - t -

De basis voor het lijden wordt gecreëerd door het ego. Het ego is in staat om vergelijkingen te maken en 'méér en minder' te *scheiden* van elkaar. Het ego is in staat om tegenstellingen te beleven. Het ego ziet mooie en lelijke dingen, het hoort harde en zachte geluiden, het voelt zich prettig en onprettig, het ruikt lekkere en vieze zaakjes, het proeft aangename smaken en onsmakelijkheden. Het ego beoordeelt de binnenkomende zintuiglijke informatie en brengt hier scheiding in aan tussen wenselijk en ongewenst.

Wenselijk en ongewenst vormen zo twee kampen. In het wenselijke kamp wonen goedkeuring en waardering, zich aanbiedend om zintuiglijke informatie te genieten. In het ongewenste kamp woont lijden, dat zich even enthousiast aanbiedt als middel tot bewustwording. Wanneer een beleving een positieve beoordeling meekrijgt, ontstaat er een verlangen naar meer van hetzelfde. Of zelfs een verlangen naar: nog beter dan ervoor. Dit creëert eenzijdige oriëntatie in de richting van het wenselijke kamp. Zolang het ego steeds kiest voor eenzijdige beleving, trekt het onbewust ook steeds sterker de tegenpool aan.

Wanneer een beleving een negatief oordeel meekrijgt ontstaat er lijden. Lijden is niet te vermijden, maar ieder ego probeert het zo draaglijk mogelijk te maken. Niet door het lijden te ontlopen (met alle klaagvragen en het "waarom ik?"), maar door het onder ogen te zien. Dit onder ogen zien activeert de beschermende en behoudende kant van het ego. Ook dit is een prachtige kracht van het ego!

Een ego zoekt aandacht, acceptatie en goedkeuring. Vaak bij anderen. Dit blijft net zolang doorgaan totdat het ego inziet dat het op deze manier zélf het lijden veroorzaakt doordat het aandacht, acceptatie en goedkeuring zoekt buiten zichzelf.

lijden ← ego → leiden

Een bewust ego heeft ingezien dat *alle* zintuiglijke informatie in principe vraagt om betekenisgeving en dat het indelen van deze informatie in wenselijk en ongewenst de bron is waaruit "ondervinden" ontspruit. Een bewust ego ziet dat lijden een weg is naar leiden. Van lijden in de vorm van uithouden en verduren, via doorstaan, naar laveren en de weg gewaarworden. Een bewust ego beleeft wat er op het levenspad verschijnt, met onderscheidingsvermogen en zo min mogelijk oordeel. Een ego neemt waar en ondersteunt de bedoeling van het wezen en diens taak in de wereld. *Juist dan weet* de werkelijke kracht van het ego zich te manifesteren. (**de letter T**).

Tegenstellingen zullen blijven bestaan. Tegenstellingen zijn broodnodig voor het ego om zich bewust te kunnen worden van de eigen taak in het bestaansrecht van de mensheid. Een bewust ego heeft de strijd gestopt om de prettigste helft van een tegenstelling te willen beleven en de andere helft aan te vechten, ervoor weg te lopen of te vermijden. Zelfs dan bestaat er nog steeds lijden.

Het ego blijft in ontwikkeling. Het bevindt zich in een staat van ontwikkeling dankzij de meerdere bewustzijnsprocessen / ontplooiingen die erin gaande zijn.

Het ego dient zich in deze ontplooiing bewust te worden van de werking van meer en minder, veel en weinig, alles en niets en de effecten daarvan op zichzelf.

De tiende ontplooiing gaat over **inzien dat lijden of leiden keuze is van het ego.**

Het ego in de elfde ontplooiing u - v - w

In de elfde ontplooiing is het ego bezig om de eigen werking op te schonen. Dit is het herkennen van ondersteunende en stagnerende programmatie die in het onderbewuste ego leeft. Bewust herkennen in wat er normaliter onder het bewuste leeft is mogelijk dankzij de alpha hersengolven. Alpha hersengolven vormen de brug tussen het bewuste en het onderbewuste. Ondersteunende programma's worden herkend, gewaardeerd en gebruikt. Hieraan hoeft niets te gebeuren. Stagnerende programma's herkennen maakt het mogelijk om ze te veranderen. Stagnerende programma's zijn programma's die de groei naar de eigenheid belemmeren. Opschonen is het omvormen van oude niet langer ter zake doende programmering. Dit gebeurt voor een deel door de spanningsofslag in het lichaam te helen (bewuste ontspanning). Deels door te luisteren naar de eigen gevoelens en deze te benoemen. Deels via bewustwording van beperkende gedachten. Deels via het aanbrengen van veranderingen in je handelen. Deels om nieuwe programma's toe te voegen die de eigenheid versterken (Wat wil ik wél). Om tot slot de gedachten en gevoelens te creëren die wél wenselijk zijn.

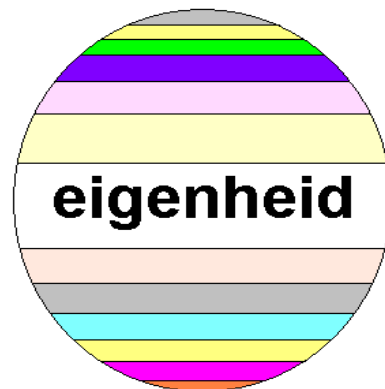
De letters van deze ontplooiing zijn de **U**, de **V** en de **W**. Dit is de ontplooiing om op een ontspannen manier (U) naast de wortels van afkomst (W) ook de eigen talenten (V) te versterken. Kortom: bewust worden van de meegekregen mogelijkheden naast het waarderen van de kracht van de eigen inbreng.

Het karakter en het temperament van een ego is samengesteld uit afkomst, opvoeding, omgeving, stimulans, opleiding en de invulling van de talenten.

Elk ego heeft een eigen manier om zichzelf te ontwikkelen en doet dat dan ook op eigen wijze.

In deze ontplooiing oefent het ego om de eigen vaardigheden uit te breiden. Het oefent om zijn talenten in te zetten en uit te bouwen.

Dit toont op een gegeven moment dat de afkomst en de opvoeding precies datgene aangeleverd hebben om de eigenheid het eigen kleurtje mee te geven. Het ego oefent in de elfde ontplooiing om in staat te zijn om op een ontspannen, assertieve manier alle omstandigheden in het leven tegemoet te treden.



De elfde ontplooiing gaat over **het creëren van een ontspannen eigenheid in volle acceptatie en waardering van de achtergrond waaruit dit alles afkomstig is.**

Herkansing! Op ieder moment is er herkansing mogelijk. Het is de kracht van vergeving. Het is de kracht om het hart te laten spreken. Het is de kracht om het oordeel te laten voor wat het is en over te gaan tot innerlijke vrede.

Het hart in vrede kunnen brengen leert het ego om zich te gaan ontspannen. Het ego hoeft niet langer op ieder moment te vergelijken en de zaken zélf in de hand te houden. Het ego hoeft niet langer te oordelen en constant betekenis te geven.

Er komt dankzij deze ontplooiing ruimte om omliggende, onzichtbare energieën te gaan verkennen. Dit zijn energieën die het ego niet een-twee-drie kan waarnemen, omdat het ego zo met zichzelf bezig is.

In deze ontplooiing draait het om het kunnen verplaatsen van de aandacht en het bewustzijn. Over het algemeen bevindt het dagbewuste zich achter de ogen. Doe je ogen maar dicht en je merkt dat het waar is.

Ruimte om omliggende energieën te kunnen ervaren is de gehele aandacht en het gehele bewustzijn van het hoofd te laten afdalen naar het hart. Dit om het hart als energiecentrum te ervaren. Het hartcentrum is het grootste creatieve middelpunt dat een mens bezit! Met het hart valt er op ieder moment een ander gevoel te creëren dan er op het huidige moment aanwezig is. Vanuit vrije keuze. Wanneer er aandacht en bewustzijn bij aanwezig is, wordt het bestaande gevoel niet ontkend of onderdrukt, maar actief getransformeerd!

hoofd



hart

De hoofd-naar-hart-transformatie-mogelijkheid start met het creëren van innerlijke vrede. Hierdoor ontspant het lichaam zich als vanzelf, omdat het hart met het gehele lichaam is verbonden dankzij het bloed dat overal in het lichaam stroomt. Je kunt pas werkelijk gaan leven vanuit het hart wanneer het ego minder belangrijk en opdringerig wordt in zijn betekenisgeving. Wanneer er voldoende ruimte is in het hart.

Het hart-vermogen gebruiken zonder het 'mij in mij' te verliezen hoort bij deze ontplooiing. Overgave aan de wezenskant van de persoonlijkheid vergt nogal wat van het ego!

Het ego pas inschakelen wanneer het nodig is, vraagt om je te verenigen met de ruimte in jezelf in plaats van met de compactheid van het lichaam.

Het ego is voor het brein wat de intuïtie is voor het hart.

Het lichaam is opgebouwd uit atomen. De ruimte binnenin atomen is erg groot. Dit bewust ervaren brengt de twaalfde ontplooiing tot bloei. Het Leven van tijd tot tijd beleven door 'alles om je heen inclusief jezelf' te ervaren als ruimte in trilling in plaats van vormen in de ruimte schenkt een nieuw perspectief om energie te transformeren.

De twaalfde ontplooiing gaat over **doorschakelen of opnieuw beginnen.**
In de vorm van transformeren of herkansen.

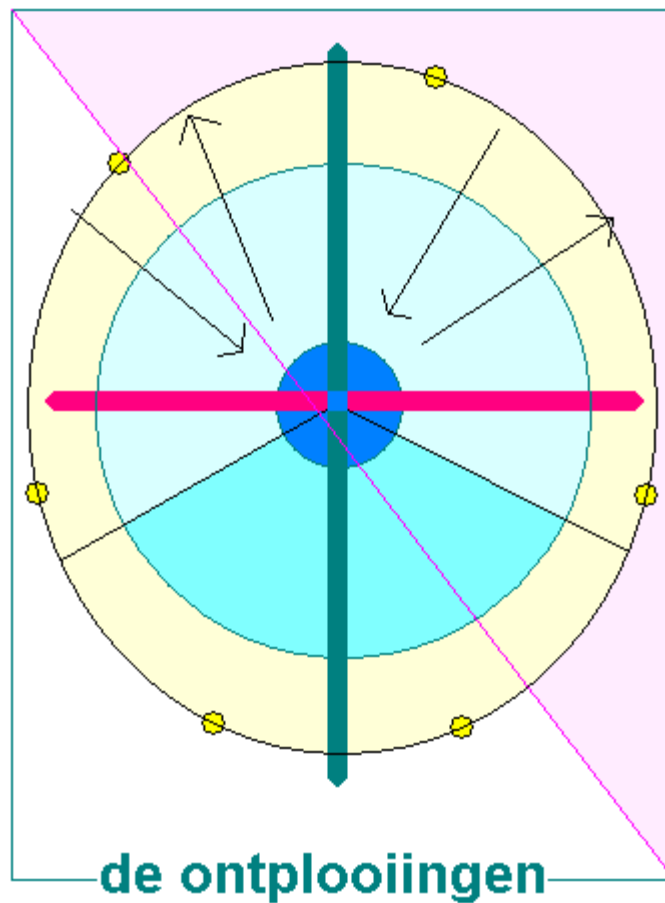
Het ego in vogelvlucht:

- 1^e ontplooiing **ABC** De ontwikkeling van het innerlijk, Van onbewust, onderbewust naar bewust ego.
- 2^e ontplooiing **DEF** De wisselwerking met de wereld, de vaste overtuigingen.
- 3^e ontplooiing **GH** Vergelijken en verschillen opmerken.
- 4^e ontplooiing **IJ** De persoonlijke uitkristallisatie, bewust of onbewust.
- 5^e ontplooiing **KL** Volop balanceren. Wie, wat, wanneer, waar en hoelang.
- 6^e ontplooiing **MN** Altijd maar reageren.
- 7^e ontplooiing **OPQ** Meninge met gevolgen en beperkende overtuigingen.
- 8^e ontplooiing **R** Innerlijk opgebouwde kracht gebruiken, vaak vol richting.
- 9^e ontplooiing **S** De ontdekking van waardering voor al dat leeft.
- 10^e ontplooiing **T** Lijden of leiden, wat ben je aan het doen?
- 11^e ontplooiing **UVW** Kiezen voor eigenheid en het ontwikkelen van de eigen passie.
- 12^e ontplooiing **XYZ** De herkansing, opnieuw moeten beginnen

In het kort:

Van binnenuit naar buiten en omgekeerd, in een zee van mogelijkheden die de persoonlijke uitkristallisatie ondersteunt. In het juiste tempo en met dubbelheid in zowel wind mee als wind tegen, om jezelf in volle potentie neer te zetten. Gebruikmakend van die kracht ontstaat de openbaring van waardering, die lijden leert omzetten in geleid worden. Accepteren om je kernkwaliteiten te zijn, om je eigenheid in te vullen, te manifesteren en de weg te volgen die jouw kernkwaliteit te bieden heeft. En lukt het niet dan is er altijd nog: de herkansing!

DEEL 3



@@@@@@@ het wezen in de praktijk @@@@@@@@

Het wezen in de praktijk

Alles begint uit ... en lost op in liefde.

Een ziel is trillingsvrij. Een ziel komt eerst in werking. In de werking ontstaat trilling.

Trilling is beweging is energie. Energie is het duale vermogen waarin *alles* mogelijk is. Ons hele universum bestaat uit trilling. Dit houdt in dat de ziel niet uit het universum komt, maar het universum uit de ziel.

De ziel blijft trillingsvrij. De ziel creëert de werking en de werking creëert het wezen. Het wezen brengt de zielsbedoeling tot in de stoffelijke materie. Hiermee wordt *materie* bezielend en tot leven gebracht. Levende materie is bezieling in een lichaam. Niet alleen menselijke lichamen zijn bezielend.

De materie is dat wat wij ook de realiteit noemen. In de realiteit bestaat afwisseling tussen tegenstellingen. Dag en nacht, onder en boven, zwart en wit, man en vrouw, prettig en onprettig enz. enz.

Het wezen heeft geen last van polariteiten, omdat het wezen niet bestaat in tegenstellingen. Het wezen in de mens is direct verbonden met de ziel. Het is immers de ziel die het wezen heeft gevormd. De ziel draagt het leven over op het wezen. Het wezen is in staat om het leven over te brengen op een lichaam. Zodra er bezieling in de materie aanwezig is, ontvangt het nog te vormen lichaam het leven. *Alle* leven is bezielend!

Het wezen is de vertegenwoordiger van de ziel. Het wezen is in staat om de zielsbedoeling te blijven volgen en zal dit ook doen tijdens het leven. Het zal je steeds in omstandigheden brengen waarin je verder komt in de beleving van de zielsbedoeling. Het is ook de bedoeling van de ziel om deze ervaringen op te doen. Werkt het ego zich tegen de aangeleverde stroming van het wezen in, dan zul je jezelf als 'lijdend voorwerp' ervaren. Meegaan in de stroming van het wezen maakt leven meer relaxed.

Het wezen in jou is dat deel dat verbonden is met de liefde. Als liefde stroomt tussen wezens veroorzaakt het vermeerdering van verbinding, bundeling en trillingsvrijheid. Het wezen in het lichaam is verbonden met alle zaken van het hart, met liefde, met intentie, met intuïtie, met verbondenheid van wezen naar wezen.

De hartsverbondenheid tussen wezens is bijzonder, omdat hierbij uitwisseling in energie (in het "licht") plaatsvindt zonder zelfs de lichamen te raken. Het is de kracht van wezens om liefde te communiceren in het licht.

Het wezen is in staat om je de beleving van omkering te schenken, waardoor je voor de volle 100% wéét dat de ziel de werkelijke bezitter is van het leven. Niet jij hebt een ziel, maar de ziel heeft jou. De ziel heeft het leven en jij leeft dankzij de ziel. Leven vanuit zielsperspectief is leven vanuit de liefde voor ieders hart. Het hart schenkt je de directe verbinding met het wezen.

De wezenskracht voelt zich ook prima thuis in de rechterhersenhelft, net onder de maag en diep in de buik zonder dat het wezen op een van deze plaatsen te vinden is. Het wezen kent de werkwijze van de chakra's en de aura en volgt hierin automatisch de verbindingen die er in de aura gemaakt worden. Ieder menselijk wezen spreekt de taal van de onzichtbare energieën in en rondom de mens.

Een wezen leeft altijd in het Nu. Het kent ten volle het enige moment dat er bestaat. Het wezen is tijdloos maar leeft in de tijd. Het wezen is onbeperkt, maar leeft in de compactheid van de stof. Het wezen is volkomen verbondenheid. Het draagt bij aan het eenheidsgevoel en het levert alle eenheidswaarnemingen. Hoe sterker de verbondenheid van het wezen kan doordringen in de persoonlijkheid, hoe meer eenheidservaringen er zullen zijn.

Het wezen in de eerste ontplooiing a - b - c

De eerste ontplooiing kent de bedoeling om van binnen naar buiten te gaan. Van het IK naar de wereld. Het wezen in de eerste ontplooiing brengt zichzelf naar zichtbaarheid via het geweten. Het wezen kán niet anders dan handelen naar het geweten. Wat er in zielsbezit aanwezig is, kan via het geweten overgedragen worden naar het wezen in de persoonlijkheid. In de persoonlijkheid leert het ego op deze manier van het eigen wezen. Als een autodidact, die lerend is van zichzelf.

Het wezen is betrokken in wat er anderen aangedaan wordt! Op wezensniveau is er bewustheid over wat de eigen acties veroorzaken in de levens van anderen. Op wezensniveau vindt de opbouw van karma plaats. Het wezen brengt via de zielsbedoeling karma tot leven. Tegelijkertijd is het wezen in staat te bezien wat de gevolgen van de eigen acties zijn op andere wezens, zodat ongewenste handelingen voor een ander wezen achterwege gelaten kunnen worden.

Het ego is niet zo betrokken in wat het veroorzaakt in andermans denken en voelen, meestal is het zich wel bewust van andermans uitstraling. Het ego heeft empathisch vermogen om rekening te houden met een ander. Het wezen houdt geen rekening met zichzelf als een apart iets. Het wezen draagt altijd verbinding met andere wezens. Het is voor een wezen niet van belang of de persoonlijkheid zich daar wel of niet van bewust is. Het lijkt een beetje op leven in een hele grote roedel.

De taak van het wezen in de eerste ontplooiing is om te blijven overzien wat de acties van de persoonlijkheid veroorzaken in de wereld. Het zal bij het veroorzaken van leed informatie ontvangen van de ziel om dit in evenwicht te brengen, zodat er bij alle betrokkenen bewustzijnsvergroting optreedt. Aangezien het wezen in de tijdloosheid leeft, wordt er geen tijdslimiet aan de balancering verbonden. Dit is karmische werking. Toch... wanneer je ziet dat je eenzelfde soort ervaring meemaakt als een van je ouders, dan kun je hier wezensbalancerings in terugvinden.

Het wezen is de drager van je geweten. Het geweten is dat wat er in de reeds geleefde werking aanwezig is waar het wezen verbondenheid mee heeft. Het geweten wordt geactiveerd iets vóór het moment waarin het ego een oplossing denkt te vinden voor een situatie die op het punt staat beleefd te worden. Het wezen geeft via het geweten een signaal af, waardoor je teruggehouden wordt of juist geactiveerd. Het signaal van het geweten is meestal herkenbaar voor een persoonlijkheid. Behalve bij degenen die zo verstrikt geraakt zijn in het ego dat ze weinig contact hebben met hun eigen wezen. Bij het merendeel van de mensheid is het contact met het wezen (het hart) in bepaalde mate open. Zodra het geweten geactiveerd wordt, is er inzage mogelijk in het zielsbezit.



Wat jij niet wilt dat jou geschiedt, doe dat ook een ander niet. Een mooie omschrijving van de eerste ontplooiing die vanuit het Ik naar de wereld gaat.

Het wezen weet hierin de weg en zal je op ieder moment waar nodig vanuit het geweten een juist antwoord brengen voor de situatie.

Het gaat om het geweten, niet om de intuïtie.

**In de 1^e ontplooiing gaat het over:
De stille stem van het geweten leren verstaan.**

Het wezen in de tweede ontplooiing d - e - f

De richting van de tweede ontplooiing is de wereld zoals die het wezen bereikt. Het wezen is bewust dat wat er aangedragen wordt vanuit de omgeving leerstof is om liefde te vergroten. Het wezen kan prima omgaan met de wispelturigheid van dit aanbod.

Het wezen weet dat alles wat er in het leven te voorschijn komt de juiste omstandigheid is die helpt om karma te beleven, in- of op te lossen.

Karma is belevend erven. Karma dient dus beleefd te worden! Karma inlossen brengt het wezen belevingen in balanceren en herstel. Bij karma oplossen worden de ervaringen overgebracht naar het geweten van het wezen, zodat er een samensmelting plaatsvindt met de eerste ontplooiing. Karma oplossen is beleven dat iets niet langer in je leven verschijnt. Het is dan aanwezig in het geweten.

Er kan geen karma ingelost of opgelost worden zonder de beleving ervan! Vandaar dat het wezen er volkomen voor openstaat om de beleving aan te gaan. Bovendien weet het wezen dat het samen met andere wezens dient te gebeuren. Zodat er voor alle betrokkenen zoveel mogelijk de juiste energie te beleven valt. Een wezen beseft dat alles wat er gebeurt op iedere moment voor alle betrokkenen het juiste zal zijn. Hoe er ook op wordt gereageerd! Wat iedereen ieder ander aandoet gaat altijd over het verkrijgen van meer liefde voor ieders wezen.



Wat we elkaar aandoen ontstaat omdat we met zijn allen op weg zijn naar de ontwikkeling van bewuste wezenskracht. Het wezen is de drager van het geweten. Het ego gaat maar één leven mee en heeft de taak om de uniciteit neer te zetten. Het wezen zorgt voor de verbondenheid en de eenheid. Het wezen als vertegenwoordiger van de ziel kent geen oordeel. Het zal zich niet bemoeien met een leerproces, maar het zal via intuïtie en geweten informatie aandragen om het leerproces zo soepel mogelijk te laten verlopen voor zoveel mogelijk betrokkenen. Het wezen is altijd ondersteunend aan de zielsbedoeling.

Wezens kunnen op wezensniveau alleen maar ondersteunend zijn. Alle wezens zijn verbonden in de werking. Soms merk je dat je zelf reageert op een manier die je normaal nooit zou kiezen. Wanneer dit gebeurt in de directe omgeving van anderen kan het zijn dat je meeleeft in hun karma. Wanneer het voor jezelf consequenties heeft, is er verbondenheid in karma aanwezig. De gebeurtenis heeft ook voor jezelf nut. Wanneer het voor jezelf geen consequenties heeft, ben je een bijdrage geweest in het karma van de ander. Ook hiervoor worden wezens ingezet door de werking. Alles is mogelijk. Het gaat altijd om karmische ondersteuning en verbondenheid.

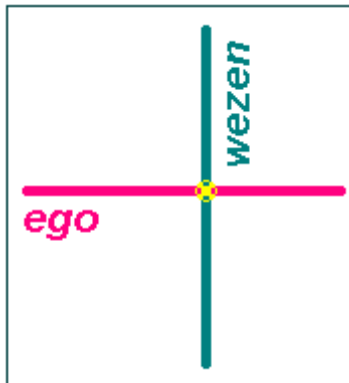
Vanuit het wezen evolueer je als vanzelf zonder diploma's nodig te hebben. Het wezen brengt je steeds opnieuw in aanraking met dat wat er in jouw leven de bedoeling is om in ervaring te brengen. Het weet iedere keer wel weer iets onder de aandacht te brengen. Dankzij de stuwning van het wezen kun je als ego leren van wat je aangedragen wordt. Anderen kunnen je op wezensniveau immers alleen ondersteunen in wat je in jezelf te beleven hebt. Bij het doorzien van deze bedoeling in 'wat anderen je aandoen' wordt het mogelijk om de oorzaak achter persoonlijke problemen te vinden.

In de 2e ontplooiing gaat het over: Beleven, in- of oplossen van karma.

Het wezen in de derde ontplooiing g - h

De persoonlijkheid draagt zowel het wezen als het ego in zich. Het wezen is degene die nieuwe mogelijkheden van ontwikkeling aandraagt. Het ego zorgt voor de verwerkelijking ervan. Ze behoren zich tegelijkertijd te ontplooien in een vorm van samenwerking. In dit tegelijkertijd ontstaan vaak de problemen.

Het ego is de betekenisgever van het verleden en het nu. Het wezen heeft oog voor de toekomst en werkt met het nu. De overlapping van ego en wezen bevindt zich in het nu. Hoe kunnen ego en wezen tegelijkertijd bestaan?



Ze vertegenwoordigen ieder een andere energie. Daarom kunnen ze tegelijkertijd bestaan. Het wezen zorgt voor de mogelijkheden. Het ego bepaalt de mate en de manier waarop er vormgegeven wordt. Het ego vertegenwoordigt de energie, waarin tegenstellingen hun functie hebben. Het wezen vertegenwoordigt de trillingsvrijheid. Het vormt zich op de plaats waar trillingsvrij in trilling komt en er trillingsvrijheid ontstaat. Hier ontstaan *alle* mogelijkheden.

Het ego en het wezen hebben elk andere manieren om iets onder de aandacht te brengen. Het is wel zo dat de programmatie van het ego meestal de scepter zwaait. Wanneer ego en wezen beiden tegelijkertijd aanwezig zijn dan ervaar je tweevoud. Er leven twee verschillende visies op hetzelfde moment in je! De ene visie is gekleurd naar het verleden en de andere is gericht op evolutie. Beiden kunnen tegelijkertijd aanwezig zijn in het nu.

De derde ontplooiing gaat over de ontdekking van het tweevoudig aanwezig zijn. Het ego, dat normaliter aan de macht is, gebruikt overleven, beschermen en zich manifesteren in de werkelijkheid als middelen om zichzelf een stevige positie toe te kennen. Het wezen heeft liefde, licht en kracht in zich als mogelijkheden om te delen. Pas wanneer het delen duidelijk aanwezig is komt de manifestatie vanuit het wezen!

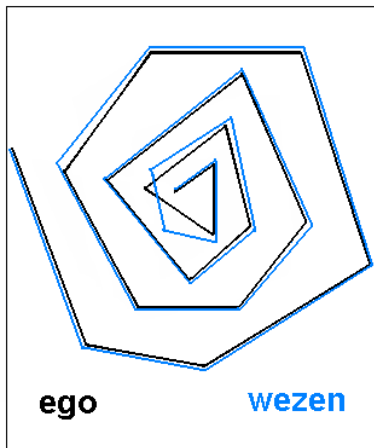
De verschillen tussen de energieën van wezen en ego zijn grandioos. Over het algemeen is het ego de praatjesmaker en is het wezen de stille stem die spreekt zonder geluid. Terwijl beide tegelijkertijd aanwezig zijn in lichaam en geest, heb je alleen in de tweevoud écht de keuze om naar het wezen te luisteren. Het wezen geeft altijd de energetische potentie aan waarin je een weidser perspectief kunt ontvangen. Het wezen brengt ook de juiste intentie teweeg. Het ego beschikt over gerichte aandacht om een doel te formuleren en te bereiken. Dat dit niet kan samengaan zonder een intentie moge duidelijk zijn. Potentie en aandacht, wezen en ego, idee en manifestatie.

Is er alleen ego dan is er herhaling vanuit het verleden. Steeds meer van hetzelfde levert weinig bewustwording op. Het wezen heeft het vermogen om op onnavolgbare wijze in te grijpen in het proces van nog meer herhaling. Het wezen biedt verandering. Het wezen is altijd ondersteunend in het schenken van een weidser perspectief. Het wezen draagt immers nieuwe mogelijkheden aan.

‘In tweevoud aanwezig zijn’ geeft de mogelijkheid om een zeker weten te beleven vanuit het geweten. Dit is een zeker weten zonder te kunnen uitleggen waarom je het weet. Ook de intuïtie verstaan is in tweevoud aanwezig zijn. Ernaar handelen is het wezen manifesteren. Voorgevoelens worden ook vanuit tweevoud ontvangen. Het wezen deelt intentie en informatie via het geweten, via intuïtie en voorgevoelens.

In de 3^e ontplooiing gaat het over: Tweevoud ontdekken en beleven.

Het wezen in de vierde ontplooiing i - j



Samenwerking tussen ego en wezen is het beleven van tweevoud. Tweevoud laat dus ook het wezen aan het woord. In de vierde ontplooiing gaat het erom de weg van het ego en de weg van het wezen zo veel mogelijk in de tegelijkertijd te krijgen. In het enige moment dat er bestaat: het Nu.

In het Nu kunnen eigenheid en verbondenheid samen zijn in een 50/50 aanwezigheid. Evenveel ego als wezen, waarbij het ego op eigen wijze deelneemt aan de verbondenheid van alle wezens.

Het Nu is de verbinding tussen verleden en toekomst, waarin geen van beiden aanwezig is. Geen van beiden! Het verleden is geweest, de toekomst is er nog niet. Het enige waarin je bestaat is het Nu!

Wat is nu dit Nu? Het Nu is het moment waarin niets zich openbaart om zich te vullen met iets. Waar vul je zo'n moment mee? Met een reactie op het verleden? Met verlangen voor de toekomst? Bij een 50/50 verhouding tussen ego en wezen wordt een Nu-moment gevuld met innerlijke vrede, geluk, vrijheid en vreugde.

Meestal wordt het Nu opgevuld met het verleden, dat zich opnieuw presenteert in een andere omstandigheid. Het is de programmatie die hier gebruik van maakt.

De toekomst blijft vaak hangen in wensgedachten die uitsluitend als verlangens blijven voortbestaan. Zodra je het Nu niet opvult met verleden of met verlangens kan er iets nieuws ontstaan! In het Nu ligt het ware scheppen en ontvangen. En altijd, altijd heeft het ware scheppen en ontvangen te maken met de zielsbedoeling.

Door de achtste ontplooiing wordt deze ontplooiing aan de wezenskant vaak ernstig verstoord! Wanneer iemand meent macht te kunnen uitoefenen over een ander wordt de wezensverbinding bij beiden geschonden. Er ontstaat verwijdering en overname door het ego bij alle betrokkenen. Dit is het huidige wereldbeeld anno 2011. Allen, die de verschillen tussen ego's aanwakkeren waardoor de verhouding 50/50 van slag raakt, dragen bij aan de verstoring van de vierde ontplooiing. Zolang een mens naar eigen zielsbedoeling en eigenheid een bijdrage levert aan het geheel blijft de verbinding op wezensniveau gespaard. Dat anderen over de zielsbedoeling van een ander denken te kunnen beslissen is eigenlijk te gek voor woorden. Vreemd genoeg is het aangeven van grenzen door het ego van belang om de wezensverbinding intact te houden.

Om het ego en het wezen gelijk te laten lopen is er een onderbewust ego nodig dat zichzelf qua belangrijkheid gelijk weet te stellen aan het wezen. Het onderbewuste ego bevindt zich net als het wezen in de theta-laag van de hersengolven. Beiden bevinden zich onder het bewuste niveau van waarnemen. In de theta hersengolven is zowel programmatie als creativiteit aanwezig. Als het ego zich op onderbewust niveau overgeeft aan het wezen is er synchroniteit aanwezig. Om inventieve en originele informatie door te laten stromen naar het bewuste is er dit contact nodig in synchroniteit.

Synchroniteit tussen ego en wezen is de optimale samenwerking van beide energieën in een persoonlijkheid. Het beleven in deze synchroniteit activeert het 'als vanzelf'.

Als vanzelf ... vallen antwoorden je toe. Als vanzelf ... komen de juiste mensen op de juiste tijd in je leven. Synchroniteit tussen ego en wezen brengt als vanzelf synchroniteit tussen andere wezens teweeg.

In de 4^e ontplooiing gaat het over: Synchroniteit bereiken.

Het wezen in de vijfde ontplooiing k - I

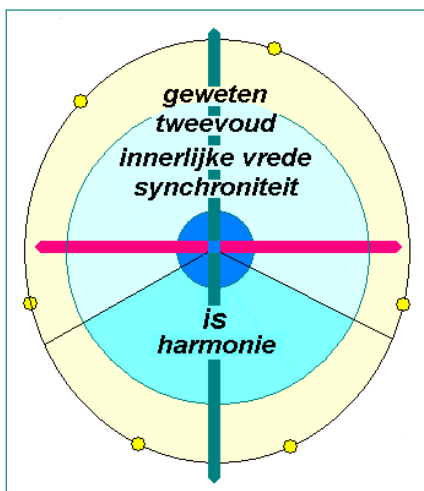
Balans maken tussen 'hemel en aarde' is de opdracht van de vijfde ontplooiing. Het wezen maakt de verbinding tussen universum en aarde beleefbaar in het lichaam. Balans maken vanuit het wezen kan op twee manieren. Het wezen werkt met licht in de vorm van vrede, vrijheid en vreugde. Werken met energetisch licht is een snelle manier om de wezenskracht te activeren. De tweede manier gaat via de stoffelijke verbinding. Het wezen maakt dan gebruik van gronding. Gronding is het bewust neerzetten van het wezen op aarde. Gronding gebruikt een langzamere maar meer gedegen verbinding. Ze zijn *allebei* nodig om de zielsbedoeling te verwerkelijken.

Wanneer in het wezen tegelijkertijd licht en gronding aanwezig is, ontstaat er direct vertrouwen. Licht en gronding neerzetten vraagt om respect. Respect voor lichaam, geest en wezen. Allen gevormd door de ziel. Dit respect voor lichaam, geest en wezen als een drie-eenheid brengt innerlijke schoonheid tot bloei.

Vrede, vreugde, vrijheid en vertrouwen zijn elementen van het wezen. Het wezen kan zonder enige reden te voorschijn komen en licht laten schijnen op omstandigheden. Het wezen is dankzij de ziel in staat om deze lichtheid aan te dragen en daardoor zowel de afzonderlijke bomen als het hele bos te zien. Dit maakt informatie vrij over allerlei details en geeft tegelijkertijd een overzicht over het geheel van de toestand.

Luisterend zijn naar het wezen brengt het snelste de verloren harmonie terug. Het wezen draagt vrede, vreugde, vrijheid en vertrouwen als essentie, die zich tot karakterelementen kunnen ontplooien wanneer de gronding en het licht sterker worden. Angst, verdriet, boosheid en 'blijdschap om een reden' zijn elementen van het ego. Deze zijn nodig om de tegenstellingen te waarderen. Het ego heeft een reden nodig voor een gemoedstoestand. Vrede, vreugde, vrijheid en vertrouwen bestaan zonder reden.

Zodra er vertrouwen aanwezig is, ontstaat er – als vanzelf - harmonie als uitstraling. Je wordt een soort magneet die anderen aantrekt. Harmonie is meer dan een tijdelijk evenwicht. Harmonie is een staat van innerlijke vrede. Harmonie geeft iedere persoonlijkheid de kans om zich op zijn eigen wijze te ontwikkelen: om dit in eigen tempo te doen, met ruimte voor het oefenen van de talenten, in de richting van de zielsbedoeling.



Als de eerste vier ontplooiingen samenkomen in de vijfde wordt de zielsbedoeling steeds duidelijker. De aangeboden levenslessen worden in vol vertrouwen via de aangeboden leerweg opgepakt. Het doel blijft behouden, maar er ontstaat alle ruimte en tijd om de zielsbedoeling tot een goed einde te brengen. Het tempo van bereiken onthaast zich en zal op het gepaste tempo verdergaan. Er ontstaat meer weten in de zielsbedoeling en van tijd tot tijd worden de geëigende belevingen hiervoor aangedragen. In vol vertrouwen in de functie. Het waaróm je bepaalde dingen doet wordt – ook weer als vanzelf – duidelijker. En altijd past het prima in de zielsbedoeling.

Als er voldoende wezens met elkaar in harmonie zijn ontstaat er op een gegeven moment een vorm van cadans. Een cadans is een onverstoortbaar ritme met een krachtige ondertoon van veiligheid en vertrouwen. Cadans opent contact met het geweten, met tweevoud, met innerlijke vrede en met synchroniteit.

In de 5^e ontplooiing gaat het over: Harmonie creëren.

Het wezen in de zesde ontplooiing m - n

Een kind start het fysieke beleven in de buik van verbondenheid. Het is het ervaren van een dubbelheid van *een wezen in een lichaam in een ander lichaam*. De baby beleeft onbewust 'een lichaam' om het eigen lichaam heen. Dit brengt de compactheid van de materie tot leven. Tegelijkertijd ervaart het wezen dat het zelf ook *in* een lichaam woont. Om en in raken versmolten. De *om*wereld wordt tegelijkertijd de *in*wereld. De *om*geving wordt de *in*geving. De buitenwereld en de binnenwereld versmelten en blijven verbonden.

Wezens ervaren $1 + 1 = 1$. Hoeveel je er ook bij optelt: de uitkomst blijft 1.

Er ontstaat een verbondenheid voor het leven. Deze verbondenheid gaat dieper dan het bewustzijn van een ego. Op wezensniveau blijven verbindingen altijd bestaan. Op wezensniveau kan er altijd verbondenheid ervaren worden met andere wezens. Het gangbare woord ervoor is liefde. Liefde op wezensniveau creëert als vanzelf meer van hetzelfde. Liefde deelt zich dankzij het vermenigvuldigen.

Na de geboorte gaat er in de wereld van de lichamen $1 + 1 = 2$ ontstaan. Moeder en kind worden lichamelijk gescheiden. De moeder heeft een ego ter beschikking om de afgescheidenheid te beleven en te accepteren. Iets wat het kind nog niet heeft. Voor het incarnerende wezen blijft het begrip verbondenheid bestaan. Het wezen werd er immers uit opgebouwd. Deze wezenservaring is de ondergrond voor het blijven ervaren van verbondenheid. Iets wat we allemaal hebben meegekregen! En dus kunnen beleven! Verbindingen tussen ouders en kinderen op wezensniveau blijven altijd bestaan. Of de ouders en kinderen zich er bewust van zijn of niet.

Het wezen kent een kosmische verbinding dankzij de ziel. Een kosmische verbinding! Een kosmische verbinding draagt zoveel verder dan de diepe verbinding van een wezen met een aantal andere wezens in de mensheid. Deze kosmische verbinding heeft zoveel informatie uit te dragen! Er valt nog zoveel weten in ervaring te brengen. De kosmische verbinding kan echter alleen verstaan worden wanneer het ego volkomen stil is. En dan ontvang je nog ongekende informatie!

Een wezen zal altijd verbonden blijven met het leven in de ziel. Er bestaat op wezensniveau geen niet-verbondenheid! Het ego kan wel leven in de illusie van niet-verbondenheid. Het wezen krijgt informatie vanuit de ziel voor de ontwikkeling van de zielsbedoeling. Een ziel die zichzelf via het wezen ervaart is gemanifesteerde liefde. Op alle momenten dat het wezen zich kan openbaren brengt het gemanifesteerde liefde tot leven. Zodat deze liefde zich deelt; zodat deze liefde zich vermenigvuldigt en meer wezens bewust kan maken in deze saamhorigheid. Dit alles speelt zich op wezensniveau af. Zo communiceer je van hart tot hart.

Wanneer de herinnering aan de verbondenheid duidelijk wordt voor het ego, kan het ego op een meer ontspannen manier de taak van het behoud onderhouden. De taak blijft, maar wordt op een meer ondersteunende manier vervuld. Het doorzien van de illusie van afgescheidenheid gebeurt op wezensniveau en het wezen zal het ego hierin onderwijzen. Het is aan het ego om te leren luisteren naar het wezen.

Het wezen behoudt te allen tijde verbondenheid. Het ego kan zich ondergeschikt maken aan het wezen om deze diepere verbondenheid te beleven. Zo wordt het ego bewust! Er is een drie-eenheid in balans wanneer het onderbewuste ego, het bewuste ego samen met het wezen op één lijn zitten.

In de 6^e ontplooiing gaat het over: Verbondenheid manifesteren.

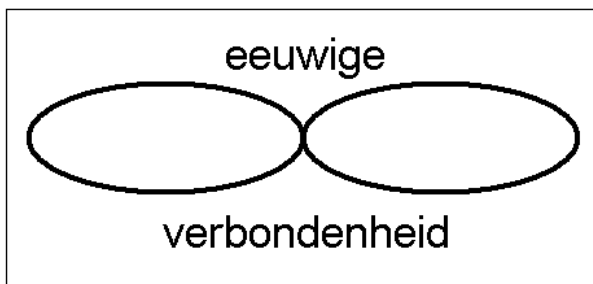
Het wezen in de zevende ontplooiing o - p - q

Het wezen vertegenwoordigt de eeuwigheid en het ego representeert het tijdelijke. Ze komen bij elkaar in de persoonlijkheid. Het wezen dient de eeuwigheid. Eeuwigheid is het bestaan zonder dood. De ziel heeft en geeft leven. De ziel werd nooit geboren en kan dus niet sterven. De ziel is de eeuwigheid.

De ziel komt in werking en de werking creëert het wezen. Hierdoor wordt de levenskracht geactiveerd. Het wezen wordt geboren, en blijft de eeuwigheid dienen. Pas nadat het wezen geboren is in het lichaam, kan er een ego gaan ontstaan. Aan het eind van het lichamelijke leven sterft het ego. Het wezen geeft de opgedane ervaring af aan de ziel. Beleving die niet de zielsbedoeling raakt wordt niet opgenomen door de ziel en krijgt bestaansrecht in de geestelijke wereld. Het wezen bestaat verder in de geestelijke wereld. Hier vormt het als vanzelf karmische werking, die de ziel oppakt wanneer het een wezen opnieuw leven geeft. Zo ontstaat er een nieuwe zielsbedoeling vanuit de karmische werking van eerdere geleefd hebbende wezens.

Karma kan de bedoeling hebben om je iets aan te leren of je iets af te leren. Dankzij de polaire werking wordt de zielsbedoeling een spannend gebeuren. Stel dat het de zielsbedoeling is om doorzetten aan te leren, dan zul je mensen aantrekken die je onder allerlei omstandigheden zullen pushen. Stel dat het de zielsbedoeling is om door drammen af te leren, dan ligt de zielsbedoeling in leren capituleren. Je zult mensen en omstandigheden aantrekken die je laten zwichten. Kun je je voorstellen wat er kan gebeuren wanneer deze twee wezens in een familierelatie samenkomen? Dat is karma!

Aanleren en afleren vormen uitdagingen binnen de meeste relaties. Bij iets gaan aanleren staat de 'volumeknop' nog te zacht. Bij iets moeten afleren staat de 'volumeknop' te hard. Naarmate het leven vordert wordt het eigen zicht op de 'volumeknoppen' duidelijker en kan er meer bewuste aandacht gaan naar het aan- of afleren.



De inhoud van deze ontplooiing gaat over belevingen die oogst brengen aan de ziel. Alle belevingen die de zielsbedoeling dienen vinden hun plaats in de eeuwig verbondenheid van het leven in de ziel.

Hoe meer het wezen in staat is om tijdens het leven in een lichaam de zielsbedoeling neer te zetten en te

vervullen, hoe lichter het wezen zichzelf te beleven krijgt na de afgave van het lichaam. Alleen de ervaring van de zielsbedoeling wordt opgenomen door de ziel, het licht blijft behouden in het wezen.

Wezens in een lichaam kennen licht en gronding. Het wezen is het aangewezen deel in de persoonlijkheid om de zielsbedoeling te activeren. Het wezen geeft regelmatig impulsen, die de persoonlijkheid heel subtiel raken op het niveau van het licht. Gehoor geven aan deze impulsen is niet altijd even gemakkelijk. De zielsbedoeling heeft het talent en de passie tot zijn beschikking om het licht te volgen. Het vergt de nodige moed en durf om dit in de dagelijkse praktijk toe te passen.

In de 7^e ontplooiing gaat het over: De eeuwig verbondenheid ervaren.

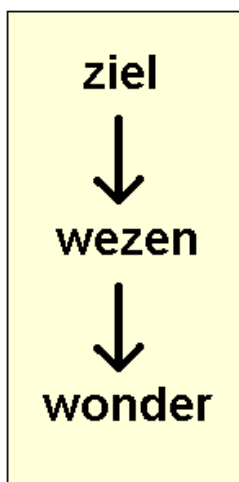
Het wezen in de achtste ontplooiing - r -

Het gebruik van het wezen in deze ontplooiing gaat over de durf om de intuïtie te volgen, zelfs op momenten dat dit erg ongewenst is. Het gaat er daarbij om de ongeziene leiding van de ziel te aanvaarden zonder tussenkomst van het ego. Het is zaak om het ego gedimd te houden wanneer de intuïtie stroomt. Het ego is namelijk de grootste stoorzender, omdat het ego voortdurend betekenis wil geven en geen kant op kan met ongekende informatie. Zodra je betekenisgeving aan het beleven bent, is het zelfs onmogelijk om wezensinformatie te verstaan!

Het ego houdt van problemen, zodat het zelf kan meewerken aan de oplossing. Zodra er een oplossing is gevonden creëert het ego een nieuw probleem om het eigen bestaansrecht te waarborgen. Problemen bestaan alleen in het ego! Ben je egeloos, dan heb je geen probleem. Intuïtie verstaan en volgen gebeurt zonder ego

Het lichaam is zichtbaar, de geest blijft onzichtbaar, en de ziel blijft ongezien. Het ego heerst over de zichtbaarheid en de bewijsbaarheid. Het wezen ontvangt contact met het ongeziene. Het wezen stamt uit het hart. Het ego bewoont het hoofd. Samen maken ze gebruik van de geest. Gedachten zijn onzichtbaar. Zij zijn als een tomeloze stroom die onophoudelijk doorgaat. Gedachten verblijven in de stroom van de geest en worden door het denken uitgelicht. Zodra het ego zich bemoeit met de stroom gedachten en er betekenis aan gaat geven ontstaat het denken. Het denken wordt vaak wel zichtbaar. Het denken wordt dankzij gezichtsuitdrukkingen, houding en bewegingen tot zichtbaarheid gebracht.

De kracht van het wezen brengt de intuïtie tot bloei. Het wezen heeft ook de kracht om in benarde situaties een onverwachte oplossing aan te bieden. De kracht van het wezen is om iedere keer een nieuw perspectief aan te dragen tegenover de vasthoudendheid van het ego, zodat verandering mogelijk wordt.



Een ziel is trillingsvrij. Een ziel kan een deeltje van zichzelf in werking brengen. Een ziel-in-werking kent trillingsvrijheid. Een ziel-in-werking kan alle trillingen ervaren binnen de trillingsvrijheid van een stoffelijk leven. Trillingsvrijheid vormt het wezen. Het wezen ontvangt een lichaam waarin trillingen ervaren kunnen worden. Het lichaam is geschikt om te beleven en te bewegen. Het lichaam beleeft alle trillingen die er als energieën doorheen gaan. Het lichaam is het samenwerkingsverband van ego, wezen, geest en ziel.

Het wezen heeft trillingsvrijheid ter beschikking staan om de aangeboden trillingen in ervaringen te kunnen omzetten. Dit om de zielsbedoeling te steunen. Dat-wat-is in trillingsvrijheid heet het Nu. Ziel-in-werking is leven in het enige moment dat bestaat.

De ziel draagt de macht en de kracht om het wezen in te zetten om een wonder te realiseren zonder tussenkomst van het ego!

De trillingsvrije ziel omvat het levende weten. Het ervaren van werking (trilling) vormt geweten dankzij ondervinding. De trillingsvrije ziel ontvangt dit geweten dankzij het stukje dat in werking is. De ziel kan meerdere stukjes van zichzelf in werking brengen om zodoende meer geweten te vormen. Zolang werking de gemoederen bezighoudt leeft de ziel in het ongeziene. De ziel is te ervaren in het gestopt zijn van trilling.

**In de 8^e ontplooiing gaat het over:
De intuïtie tot leven brengen en het denken temperen.**

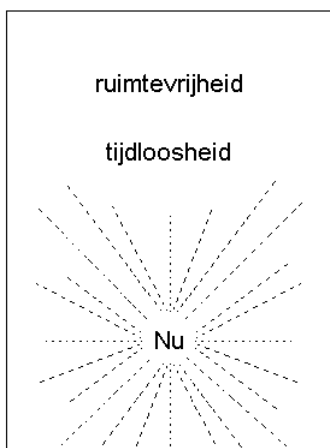
Het wezen in de negende ontplooiing - s -

De negende ontplooiing brengt op het niveau van het wezen het beleven van tijdloosheid en ruimteloosheid. Het brengt het kunnen 'reizen in energie'. Reizen in energie gebeurt puur op wezensniveau. Het wezen is in staat om beleving te ontvangen over informatie die ver buiten het huidige tijdsbestek ligt. Denk hierbij aan informatie van overledenen of informatie over de toekomst. Deze informatie wordt *rechtstreeks* van wezen naar wezen overgebracht en raakt de buitenwereld niet!

Omdat de informatie niet in de buitenwereld komt, maar rechtstreeks van wezen naar wezen wordt overgebracht is er geen 'hard bewijs' voor te maken. Het blijft bij een persoonlijke ervaring voor de betrokken wezens. Wat wel gebeurt tijdens deze vorm van informatieoverdracht is dat beide wezens tijdelijk de zielsafstemming dragen van de ziel met het meeste geweten. Deze informatieoverdracht brengt altijd een bijzondere verbondenheid tot stand. Niet op het persoonlijke vlak, wel op wezensniveau. Deze verbondenheid is bewust te beleven zodra er geen ego in de buurt is om de informatie te verstoren. We noemen deze verbondenheid onbaatzuchtige liefde.

Tijdloosheid geeft waarde aan de tegelijkertijd. Dit lijkt ingewikkeld, maar is eenvoudig. Tegelijkertijd is een ander woord voor Nu. Het Nu is het enige moment dat er bestaat en je kunt niet anders dan in het Nu het leven beleven. Het Nu is tijdloos. Tijdloos is tegelijkertijd. Zowel het ego als het wezen bestaan tegelijkertijd. Het ego is van de tijdelijkheid en kent een begin en een eind. Het wezen behoort tot de tegelijkertijd en is dienend aan de ziel en het lichaam. De ziel is het ware Nu.

In het Nu beleef je altijd het zielsvermogen. Het Nu bestaat altijd en overal. Er is niets anders dan dat. Er is dus geen wezen dat de ziel niet kan ervaren, want de ziel schenkt leven in het Nu. De ziel is beleefbaar en tegelijkertijd ongrijpbaar.



Het Nu is het moment tussen verleden en toekomst, waarin geen van beide aanwezig zijn. Géén van beide!

Je bewust worden van het Nu is onmogelijk, omdat het Nu alleen in bewustzijn aanwezig is en niet in wording. Het Nu héb je niet. Je bént het Nu. Altijd en overal.

Het zijn in het Nu verlangt niets, waardoor alles mogelijk is. Zodra het zijn is opgelost ontstaat het ware Nu. Het ware Nu is aanwezig zonder te zijn in alle Nu-punten van Alles.

Aangezien we in een wereld leven van manifestatie en de mens graag bereid is het Nu te vullen met verleden óf met verlangens over de toekomst, is de verleiding groot om het ego in te zetten. Je kunt ieder moment in het Nu zijn, door je simpelweg te realiseren dat je er Nu bent. Nu kun

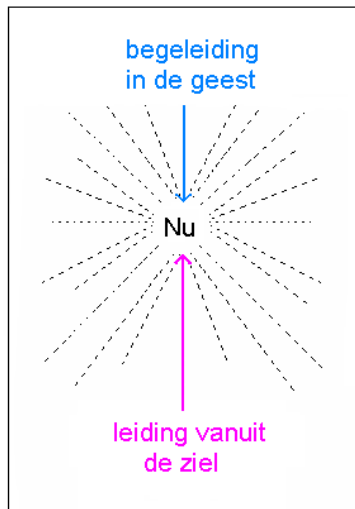
je in vrede zijn. Straks is dat misschien anders, realiseer je dan opnieuw dat je er Nu bent. Ieder verlies van harmonie brengt de negende ontplooiing in actie. Het wezen als drager van harmonie wordt geactiveerd om het Nu te vullen met ruimtevrjheid en tijdloosheid.

Ruimtevrjheid is het ervaren van grenzeloosheid. Grenzeloosheid is het ervaren van de opening van het bewustzijn. Alles is mogelijk in ruimtevrjheid. Het nu kent geen eigen plaats. Het is overal. Het bewustzijn kan het Nu terugbrengen tot beleefbaarheid! Dit bestaat dankzij de liefde in de kracht van de ziel.

In de 9^e ontplooiing gaat het over: Tijdloosheid en ruimtevrjheid ervaren.

Het wezen in de tiende ontplooiing - t -

De tiende ontplooiing gaat over lijden en leiden. Op het niveau van het wezen bestaat er alleen: zich laten leiden door de informatie die vanuit de ziel doorgegeven wordt aan het wezen. Dit alles speelt zich af in het Nu. Het wezen is altijd bereid deze informatie te volgen! Het is een voluit 'ja' richting de zielsbedoeling. Wordt de aangeboden informatie niet opgepakt door de persoonlijkheid, dan is er teveel ego aanwezig. Teveel ego is er wanneer het dagbewuste ego de regie voert. Best vaak dus.



Er zijn twee mogelijke grote energiestromen van waaruit er begeleiding aan de persoonlijkheid gegeven wordt. Begeleidende informatie kan vanuit de ziel of vanuit de geest komen. Zielsenergie bereikt uitsluitend het wezen. Geestelijke energie bereikt het ego en het wezen. Geestelijke informatie heeft geen last van het ego, omdat het ego zelf ook gebruik maakt van geest (gedachten en gevoelens). Bij begeleiding vanuit de geest kunnen allerlei wezens informatie aandragen. De eerder overledenen en verder ontwikkelde wezens geven begeleiding wanneer er vanuit de persoonlijkheid om gevraagd wordt. Deze begeleiding is er voor iedereen en niemand hoeft zich alleen te voelen. Het vraagt behoorlijk veel lering in je voelen om te kunnen bepalen van wie je de informatie ontvangt. Het leert je energieën helder te 'lezen, te verstaan, te voelen en te zien'.

Zielsinformatie is rechtstreekse doorgave van informatie aan het wezen zonder tussenkomst van het ego. Zielsinformatie kan dus niet door het ego ontvangen worden! Het wezen brengt deze informatie in de realiteit door deze informatie eerst in het bewustzijn te verspreiden. Het is informatie die zich als een puzzelstukje manifesteert als deeltje van een steeds groter wordend geheel. Zowel het stukje als het geheel worden door het wezen beleefd. Het verlangt omzetting naar de aardse realiteit, wat via de innerlijke zintuigen (alfa hersengolven) naar het bewuste ego (bèta hersengolven) wordt overgebracht. Deze zielsinformatie opent altijd het perspectief naar een groter holistisch beeld van een immer groter wordende totaliteit.

Opening vanuit het wezen voor contact naar de zielsbedoeling is voor iedereen haalbaar. Het 'verstaan' van de leiding van de ziel is een ander verhaal. Je moet kunnen terugkeren naar de staat-van-zijn voordat je een menselijk bewustzijn droeg. Dit is een bewustzijn dat verder reikt dan het bestaande bewustzijn over de realiteit. De werking van het brein vormt de realiteit. Bewustzijn reikt verder dan het brein. Het overgaan in 'on-menselijk' bewustzijn is vrij zijn van pijn en onbegrip. Het is het overstijgen van het polaire. Het verlost je van menselijk gedachtegoed. Zonder begrip kan energie zich gemakkelijker laten herkennen. Wanneer de energie wordt herkend brengt het je in zicht.

Leiding aanvaarden vanuit de ziel geeft een diep gevoel van weten een 'meewerkend voorwerp' te zijn: alles wat me overkomt, gebeurt speciaal voor mij. Het brengt me precies datgene waarin ik te ervaren heb. Ook al vraag ik er niet om!

Het leven aanvaarden zoals het voor je komt te staan en beseffen dat er altijd méér speelt dan je kunt overzien helpt om leiding vanuit de ziel te aanvaarden.

In de 10^e ontplooiing gaat het over: Leiding en begeleiding ontvangen.

Het wezen in de elfde ontplooiing u - v - w

De praktijk van deze ontplooiing gaat over het ontdekken van de eigenheid dankzij de wortels van afkomst. En dit alles op een ontspannen manier. De familie, die door de ziel gekozen is om de zielsbedoeling te kunnen neerzetten, kent altijd een of meerdere familieleden om tegenkracht te leveren. Deze tegenkracht is nodig om het wezen te sterken in de eigenheid. Zonder zwart is er geen wit te beleven.

Tegenkracht in de familie bestaat om je te leren je eigenheid vast te houden en je tegelijkertijd te ontwikkelen. Tegenkracht leert je dat je altijd meerdere mogelijkheden hebt. Tegenkracht verschijnt dikwijls op momenten waarin je leren kunt om liefdevoller met jezelf en anderen om te gaan. Als je weet dat je een liefdevol mens bent, maar je ervaart het niet ... dan doe je jezelf tekort. Als je weet dat je een innovatief mens bent, maar je ervaart het niet ... dan doe je jezelf tekort. Als je weet dat je een creatief mens bent, maar je ervaart het niet ... dan doe je jezelf tekort.

Het ontdekken van eigenheid is voor kinderen onderling gemakkelijker dan via de verhouding tussen ouders en kinderen. Kinderen dragen een verbinding die binnen de 'horizontale' tijdsbeleving ligt. Terwijl ouders en kinderen een karmische verbinding dragen in de 'verticaliteit' van de tijdsbeleving. Kinderen zijn evolutionair gezien altijd een generatie verder dan de ouders! In de zich constant veranderende tijdgeest brengen ze nieuwe opties tot leven. Voor kinderen ligt de wereld open. Volwassenen hebben hun kijk op de wereld ontwikkeld en grotendeels hun gedachten erover - en positie erin - bepaald. Volwassenen leren aan kinderen hoe ze om dienen te gaan met de bestaande wereld. Kinderen leren volwassenen de bestaande wereld te zien met frisse ogen. Jonge kinderen leven meer in verwondering en in expansiedrift om het zelf en de omgeving te ervaren. De ouderen onder ons vormen de duidelijkste uitkristallisatie van zelf-ervaren opvattingen.

Het leven draagt constant beleving aan. *Leven* is het enige dat je écht te doen staat tijdens je leven. Je weet dat je leeft, maar doorgronden wat leven is...

Leven geeft zowel ruimte om te experimenteren als ruimte voor ervaringsdragend handelen.

In deze ontplooiing gaat het om het volgen van de zielsbedoeling in de eigenheid van het wezen. De kernkwaliteiten kunnen ontwikkelen is van belang om de zielsbedoeling vorm te kunnen geven. Je kernkwaliteiten zijn verbonden met je passie. Het belang van het waarmaken van je eigenheid straalt altijd door in je zijn. Volg je passie!

Ontspanning, eigenheid en afkomst zijn de componenten waarmee de elfde ontplooiing de zielsbedoeling waarmaakt. Ontspannen is actief kunnen zijn op je eigen manier zonder 'haken en ogen'. Ontspanning brengt het vertrouwen tot leven, zodat het leven je – als vanzelf - de juiste kant op helpt. Of je dit nu begrijpt of niet. De eigenheid ontwikkelen brengt je de kracht om de zielsbedoeling in de realiteit te zetten. Het kennen van je innerlijk is hierbij behulpzaam. Programmatie en creativiteit kunnen onderscheiden en de scheppende passie als vermogen inzetten om de zielsbedoeling in de wereld te zetten brengt het wezen in deze ontplooiing tot bloei. De afkomst geeft de ondersteuning en de hulp om de zielsbedoeling en het karma in beleving te brengen, waarmee je voldoet aan de incarnatiebedoeling. Als vanzelf.

**In de 11e ontplooiing gaat het over:
Vanuit afkomst de eigenheid uitkristalliseren.**

Het wezen in de twaalfde ontplooiing x - y - z

Alles is energie en blijft energie. Energie kan transformeren maar niet verdwijnen. Het wezen is de bewuste beheerder van vier verschillende energieën. Het zijn de energieën van rust, rijping, beweging en bundeling. Rust en rijping zijn energieën die vanuit de eicel aanwezig raken. Beweging en bundeling zijn energieën die vanuit de zaadcel aangeleverd worden. Deze vier energieën komen samen tijdens de bevruchting. De eicellen in het vrouwelijke lichaam zijn cellen die in alle *rust* aanwezig zijn en waar er ééntje per maand tot *rijping* komt. De zaadcellen zorgen bij vrijkomen voor *beweging* en één van hen plaatst de *bundeling*. Een menselijk wezen kan bewust zijn van de werking van deze vier energieën, die tegelijkertijd werking aandragen in het lichaam en de geest. Het wezen draagt zorg voor deze werking. Hoe meer contact er in de persoonlijkheid is met het wezen, hoe helderder deze vier energieën gekend zijn.

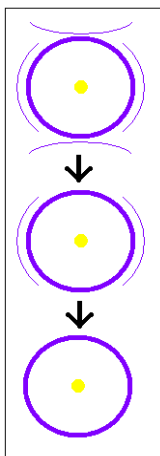
Het tegelijkertijd aanwezig zijn van rust en beweging (vr+man) maakt het mogelijk om op een ontspannen manier het levenspad te bewandelen en handelingen uit te voeren die bijdragen aan meer liefde voor al wat leeft in deze wereld.

Het tegelijkertijd aanwezig zijn van rijping en bundeling (vr+man) maakt het mogelijk om karma te beleven en om te zetten. Dit brengt de evolutie van de menselijke geest steeds verder op weg naar de hogere dimensies.

De kansen van deze 12^e ontplooiing gaan over het besef dat je allereerst energie bent, die vervolgens in een vorm is gegoten. Alles wat er door wezens gedaan en gelaten wordt, gaat over energie die zich uitdrukt in de wereld. Deze laatste drie-eenheid in het alfabet leert ons dat karmische rijping de kans biedt om energie om te zetten in een andere vibratie. Bewust veranderen van vibratie betekent grip krijgen op de werking van energie. Niet alleen in de mate en de manier waarop energie zich in de materie gedraagt, maar ook over de werking van de energie zelf!

Dat brengt de bundeling tot leven. Om bewust te werken in rust, rijping (vrouwelijk) en beweging, bundeling (mannelijk) wordt het menszijn gesterkt om zichzelf als bewuste schepper van energie te ervaren. Als dan de bijdrage gekoppeld is aan liefde....

Uiteindelijk zijn we met zijn allen bij elkaar één mensheid, die leeft op een schitterende planeet vol met een diversiteit aan planten en dieren om iedereen en alles te ondersteunen in eenwording.



Je kunt op drie manieren geweten doorgeven. Allereerst via het DNA aan je kinderen, dit is directe, karmische doorgave. Ten tweede via de atomen die door je lichaam gaan. Dit gebeurt dagelijks via de adem en voeding. Dat-wat-buiten-je-is komt in je en daarna bestaat dat-wat-in-je-is-geweest weer in de buitenwereld. Hier leeft de wisselwerking met de omgeving. Rust, rijping, beweging en bundeling worden op deze manier indirect doorgegeven. De derde manier ontstaat pas na de dood, wanneer je atomen teruggegeven worden aan de aarde. Door de werking van de aarde worden je atomen weer bouw materiaal voor nieuw leven. In de ruimte van het atoom leeft nog steeds jouw energie: de rust, rijping, beweging en bundeling die je hebt beleefd. Deze vermengt zich automatisch met nieuwe wezens. Energie blijft energie die kan transformeren maar niet kan verdwijnen.

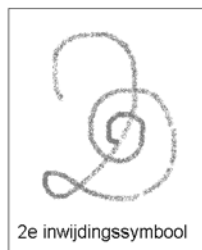
In de 12^e ontplooiing gaat het over: Scheppen en baren, groeien en karma oplossen zodat de energieën zichtbaarder worden.

Het wezen in de ontplooiingen

- 1^e ontplooiing **ABC** Luisteren naar de stille stem van het geweten.
- 2^e ontplooiing **DEF** In- of oplossen van karma.
- 3^e ontplooiing **GH** Aandacht geven aan je eigen mogelijkheden.
- 4^e ontplooiing **I J** Jezelf neerzetten in wie je werkelijk bent.
- 5^e ontplooiing **KL** Harmoniseren.
- 6^e ontplooiing **MN** Verbondenheid kunnen manifesteren.
- 7^e ontplooiing **OPQ** Je weten uitdragen in verbondenheid.
- 8^e ontplooiing **R** De intuïtie tot leven brengen en het denken temperen.
- 9^e ontplooiing **S** Tijdloosheid en ruimtevrigheid ervaren.
- 10^e ontplooiing **T** Begeleiding ontvangen.
- 11^e ontplooiing **UVW** De ontspannen eigenheid zijn.
- 12^e ontplooiing **XYZ** Opnieuw kunnen beginnen.

Op welk gebied ben je een beginneling, op welk gebied ben je gevorderd en op welk gebied ben je een ervaringsdeskundige? Nu we de energetische processen weten wat er onder de ontplooiingen ligt, kunnen we de fases ervan beter herkennen in ons leven.

de drie inwijdingssymbolen



Tot slot

Vele jaren geleden kwam het tweede van de door mij geschreven boeken uit. Het boek beschreef de symboliek van de 26 letters in ons westerse alfabet. De titel van het boek was Letterologie. In het boek stonden bewustwordingsprocessen die je dagelijks - dankzij de letters van je roepnaam - worden aangeboden. Met die gegevens kon je ook betekenis geven aan namen. Voordat ik het boek schreef, heb ik veel mensen hun roepnamen verduidelijkt. De mensen herkenden zich in de gegeven informatie, wat steeds meer bevestiging gaf over de juistheid van de informatie. Het boek Letterologie heeft veel mensen aangeraakt.

Een paar maanden nadat het boek was uitgegeven begon er in mij meer doorzicht te ontstaan in hoe specifiek de opbouw van het alfabet eigenlijk was. De energetische processen die 'onder de letters' verborgen lagen werden meer en meer zichtbaar.

Ergens teleurgesteld dat ik deze inzichten niet had kunnen meenemen in het eerste boek, stond ik mezelf toe om er later een volgend boek over te schrijven. Pas twaalf jaar later was het zover.

Ondertussen bleef de informatie over de verborgen kracht van het alfabet stromen. Eigenlijk werd mijn aandacht daar naar toe getrokken. Meer dan mijn aandacht nog ging naar het werken met de informatie die in het boek beschreven stond. Alsof ik dat achter me had gelaten bij de geboorte van het boek. Met de Letterologie werken en namen kunnen duiden liet ik over aan mijn lezers. Het doet me deugd dat er inmiddels heel wat 'letterologen' zijn.

Het heeft me ongeveer een decennium gekost om de spirituele verdieping van het alfabet helder te krijgen in zijn veelvoud. Je kunt hieruit afleiden dat ik de materie die ik ga beschrijven zelf getest heb. Dat klopt. Dat heb ik gedaan. Ik ben er nog steeds mee bezig. De spirituele letterologie gaat over de opbouw van energieën.